

قوانین و مقررات بین المللی

هندبال سالنی

فدراسیون هندبال جمهوری اسلامی ایران

(کمیته داوران)

انتشارتیرماه ۱۴۰۲

۱	سخن رئیس فدراسیون
۲	مقدمه
۳	قانون ۱
۹	قانون ۲
۱۳	قانون ۳
۱۵	قانون ۴
۱۹	قانون ۵
۲۱	قانون ۶
۲۳	قانون ۷
۲۶	قانون ۸
۳۴	قانون ۹
۳۶	قانون ۱۰
۳۸	قانون ۱۱
۳۹	قانون ۱۲
۴۰	قانون ۱۳
۴۳	قانون ۱۴
۴۵	قانون ۱۵
۴۹	قانون ۱۶
۵۴	قانون ۱۷
۵۶	قانون ۱۸
۵۷	علائم دست
۶۸	توضیحات پیرامون قوانین بازی
۸۱	مقررات منطقه تعویض
۸۳	رهنمود ها و تفاسیر
۱۰۳	راهنمای زمین بازی و دروازه ها

سخن رئیس فدراسیون

مجموعه قوانین و مقررات هندبال، به عنوان آخرین مرجع قوانین فدراسیون جهانی هندبال بوده و از تاریخ اول جولای ۲۰۲۲ در کلیه سطوح مسابقات اجرا گردیده است. رقابت‌های بسیار نزدیک هندبال نشان از مسئولیت‌پذیری قشر زحمتکش داوران در حساسیت‌های قضاوت و امر مدیریت مسابقات را دارد.

توجه خاص فدراسیون به داوران جوان می‌طلبد که فضای آموزش را قوی‌تر از گذشته دنبال کرده و با علم روز و روش و رفتار داوری در جهان همگام باشیم. امروزه ورزش زیبا و پرتحرک هندبال در کشورمان بعنوان یک ورزش پرافتخار در قاره پهناور لقب گرفته، شهرت و محبوبیت آن بخاطر ماهیت بازی و اجرای صحیح قوانین و مقررات حاکم بر آن توسط «داوران» است.

اینک که هندبال ایران فراتر از آسیا قرار دارد و خود را در جهان مطرح نموده، خواندن کتاب قوانین و مقررات هندبال، سطح علمی داوران را افزایش داده و موجب می‌شود تا آنان همپای داوران طراز اول جهان حرکت نمایند. داوران پر توان امروزه از حمایت‌های فدراسیون برخوردار و همسو با داوران بین‌المللی دیگر کشورها در اکثر مسابقات برون‌مرزی فعال هستند. جامعه داوری دست در دست یکدیگر و همگام با افتخار آفرینان تیم‌های ملی هندبال دین خود را به ملت شریف وفادار ادا نموده است.

داوران جوان با تکنیک و فیزیک مناسب و تحصیل کرده که در امر داوری مشتاق هستند، اعتماد بنفوس همگان را فراهم نموده‌اند. افرادی که در میادین بین‌المللی بعنوان داور یا ناظر از سوی فدراسیون معرفی می‌گردند می‌بایست از تمام جزئیات امر داوری مطلع باشند. اشراف بر قوانین و مقررات و به کارگیری آن در داخل زمین یکی از مهم‌ترین اصول داوری هندبال و رمز موفقیت در آن است. داوران با تداوم در مطالعه قوانین بایستی اطلاعات خود را همواره به روز نگه داشته و آن را ترقی دهند.

امید است داوران جوان و توانای این مرز و بوم بتوانند با بهره‌مندی از دانش و اندوخته‌های خود روز به روز به فتح قله‌های داوری در سطوح آسیایی و جهانی نزدیک شوند. همچنین کلیه قوانین داوری هندبال موجود در کتاب قوانین و مقررات هندبال مرجعی برای بازیکنان، مربیان و داوران در رده مردان و زنان است. درک این مطلب ضروری است که این قوانین باید در عمل مورد استفاده قرار گیرد.

علیرضا پاکدل

رئیس فدراسیون

مقدمه

متن قوانین، توضیح‌ها، علائم دست I.H.F، توضیحات مربوط به قوانین بازی و مقررات منطقه تعویض همه اجزاء کلی قوانین و مقررات را تشکیل می‌دهند.

لطفاً همچنین به دستورالعمل‌ها و تفاسیر اصلاح‌شده که جهت راهنمایی بیشتر و کاربرد قطعی قوانین به صورت اضافه ارائه شده، توجه نمایید.

راهنمای زمین بازی و دروازه‌ها بخشی از قوانین نیست ولی به جهت سهولت استفاده‌کنندگان از این متن، در کتاب قوانین گنجانده شده است.

توجه:

به لحاظ سهولت، در قوانین این کتاب در ارتباط با بازیکنان، مسئولین، داوران و دیگر افراد عموماً از ضمائر و مفاهیم مردانه استفاده شده است.

با این وجود، به غیر از قانون اندازه توپ استفاده شده دیگر قوانین به صورت یکسان برای مردان و زنان شرکت کننده قابل استفاده می‌باشد. (نگاه کنید به قانون ۳)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱

۱) زمین بازی

۱: زمین بازی محوطه‌ای مستطیل شکل به طول ۴۰ متر و عرض ۲۰ متر می‌باشد (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۱ ب) که از دو محوطه دروازه (نگاه کنید به ۱:۴ و ۶) و یک محوطه بازی تشکیل گردیده است. دوخط بلند طولی را خطوط کناری و خطوط کوتاه انتهایی را خط دروازه (مابین دوپایه دروازه) یا خط بیرونی دروازه (دو طرف دروازه) می‌نامند. زمین بازی باید حداقل ۱ متر در طول خطوط کناری و ۲ متر در پشت خط بیرونی دروازه حریم داشته باشد. در جریان بازی وضعیت زمین بازی نباید به گونه‌ای تغییر نماید، که یک تیم از این بابت آوانتاژی را کسب نماید.

۲: دروازه در وسط خط بیرونی دروازه قرار دارد (نگاه کنید به شکل ۲ الف و ۲ ب). دروازه‌ها باید به خوبی در زمین یا دیوار پشت آن نصب شوند. ابعاد داخلی هر دروازه دارای ۲ متر ارتفاع و ۳ متر عرض می‌باشند. پایه‌های دروازه به وسیله یک تیر افقی به یکدیگر متصل می‌شوند. لبه پشتی پایه دروازه‌ها باید روی لبه پشتی خط بیرونی دروازه قرار داشته باشد. پایه‌های دروازه‌ها و تیر افقی باید مربع و دارای مقطعی به ابعاد ۸ سانتیمتر باشند. سه طرف دروازه که از داخل زمین قابل مشاهده می‌باشد سطوح آن باید با دو رنگ متفاوت و به صورتی که کاملاً با زمینه پشت دروازه تفاوت رنگ داشته باشند، رنگ آمیزی گردد. دروازه‌ها باید مجهز به تور باشند و باید به گونه‌ای نصب شوند که توپ پرتاب شده به دروازه، به صورت معمول درون دروازه باقی بماند.

۳: تمام خطوط روی زمین به طور کامل بخشی از منطقه‌ای است که آن‌ها را در برمی‌گیرد. خط دروازه‌ها که مابین دوپایه دروازه قرار دارد ۸ سانتیمتر پهنا دارد (نگاه کنید به شکل ۲ الف)، در حالیکه تمامی خطوط دیگر باید ۵ سانتیمتر پهنا داشته باشند. خطوط بین دو منطقه مجاور ممکن است به وسیله رنگی متفاوت از رنگ کفپوش آن منطقه جایگزین شود.

۴: در مقابل هر دروازه، یک محوطه دروازه قرار گرفته است (نگاه کنید به شکل ۵). محوطه دروازه توسط خط محوطه-دروازه (خط ۶-متر) محدود و مشخص می‌شود، که به شرح ذیل رسم می‌گردد:

الف: یک خط به طول ۳ متر مستقیم مقابل دروازه، موازی با خط دروازه و به فاصله ۶ متر از آن (از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط محوطه دروازه اندازه گیری می‌شود)

ب: دو ربع دایره، هر کدام به شعاع ۶ متر (اندازه آن از گوشه داخلی عقب پایه دروازه‌ها است)، خط ۳ متری را به خط بیرونی دروازه متصل می‌نماید (نگاه کنید به شکل ۱ الف ، ۱ ب و ۲ الف).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۵: خط پرتاب آزاد (خط ۹ متر) یک خط منقطع می باشد که به فاصله ۳ متر از خط منطقه دروازه رسم می گردد. اندازه هر قطعه خط و فاصله بین آنها ۱۵ سانتیمتر است (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ب)

۶: خط ۷-متر خطی به طول ۱ متر است که مستقیماً در مقابل دروازه قرار دارد. این خط موازی و به فاصله ۷ متر از خط دروازه قرار دارد (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۷-متر است) (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ب)

۷: خط محدودیت دروازه بان (خط ۴-متر) خطی است به طول ۱۵ سانتیمتر که مستقیماً مقابل دروازه قرار گرفته است. این خط موازی با خط دروازه و به فاصله ۴ متر از آن می باشد (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۴-متر است) (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ب)

۸: خط وسط زمین نقاط مرکزی دو خط کناری را به یکدیگر متصل می نماید (نگاه کنید به شکل ۱ الف و ۳)

۹: دایره ای به قطر ۴ متر که به آن منطقه پرتاب شروع می گویند و در وسط خط میانی قرار می گیرد (نگاه کنید به شکل ۱ ب و قانون ۳:۱۰ ب)

منطقه پرتاب شروع می تواند:

الف: منطقه ای بارنگ متفاوت بین محوطه و زمین بازی (قطر ۴ متر)

ب: یک خط دایره ای

توجه:

منطقه پرتاب شروع برای رویدادهای IHF و لیگ های هندبال حرفه ای بزرگسالان اجباری و برای کنفدراسیون های قاره ای و هر رویداد دیگری که توسط فدراسیون های ملی برگزار می شود، اختیاری می باشد.

۱۰: خط تعویض (یک قسمت از خط کناری) برای هر تیم از خط میانی تا نقطه ای در فاصله ۴/۵ متری از خط مرکزی می باشد. نقطه انتهایی خط تعویض به وسیله یک خط به موازات خط میانی و به طول ۱۵ سانتیمتر داخل زمین می باشد و ۱۵ سانتیمتر به بیرون از زمین بازی امتداد می یابد (نگاه کنید به شکل ۱ الف ، ب و ۳)

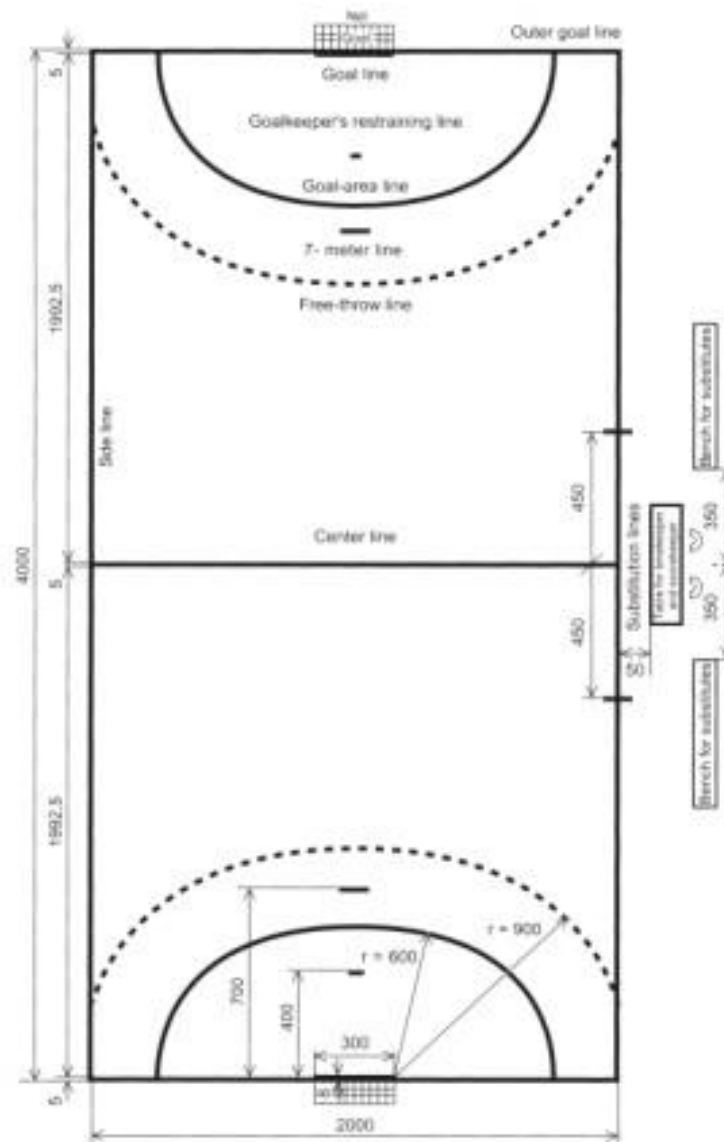
توجه:

جزئیات فنی دقیق تر در خصوص زمین بازی و دروازه ها را می توان در راهنمای زمین بازی و دروازه ها یافت.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

شکل ۱ الف: زمین بازی با خط میانی

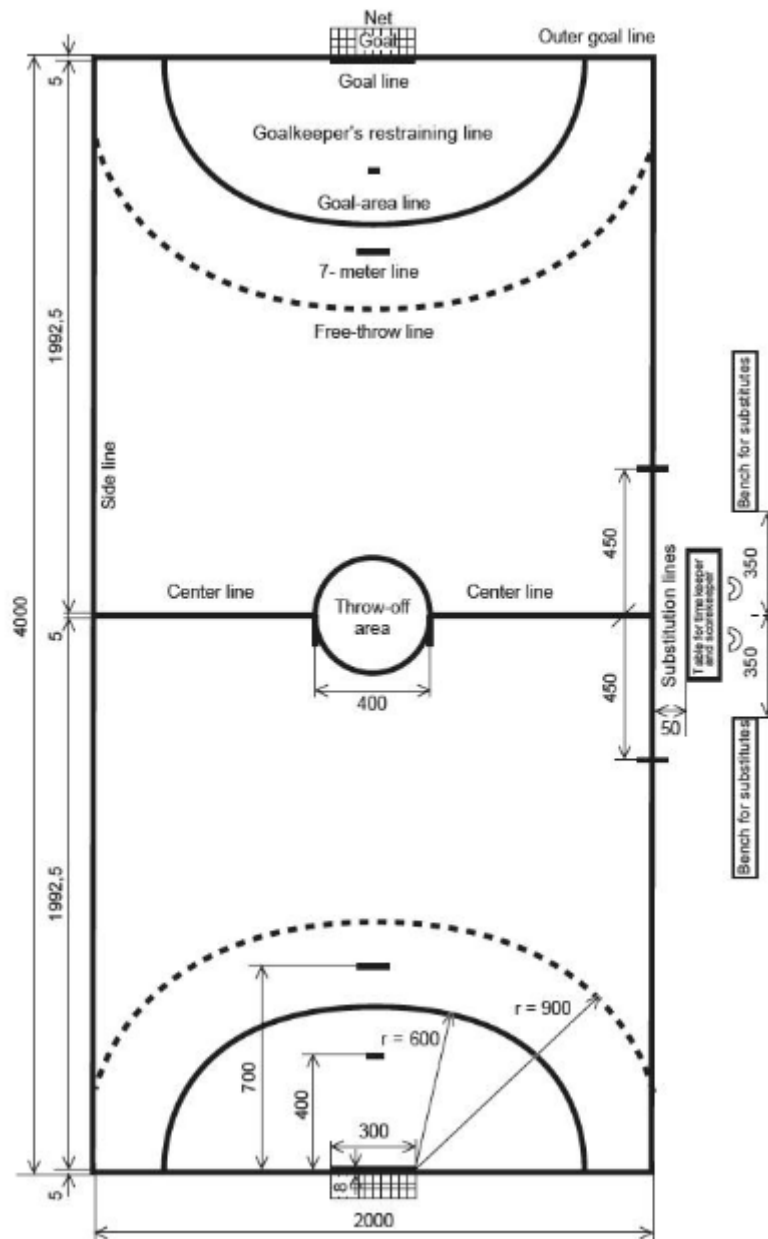
ابعاد به سانتیمتر است

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

شکل ۱ ب: زمین بازی با منطقه پرتاب شروع

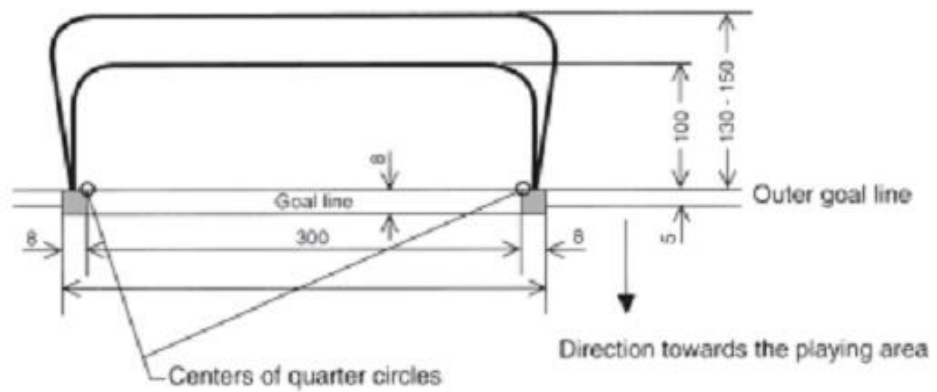
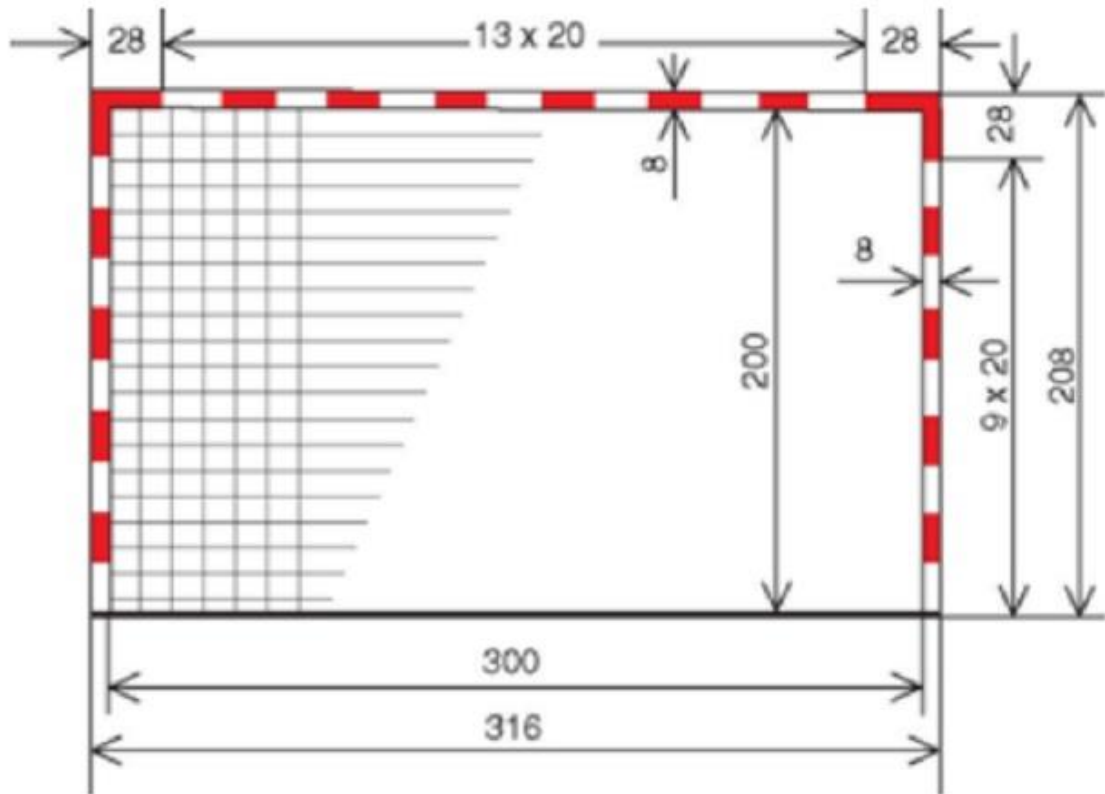
ابعاد به سانتیمتر است

محوطه دروازه: نگاه کنید به شکل شماره ۵

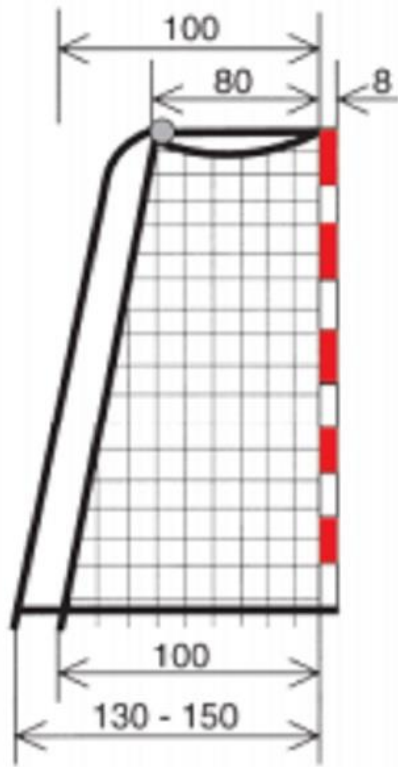
قوانين و مقررات بين المللى هندبال

شكل ٢ الف: دروازه

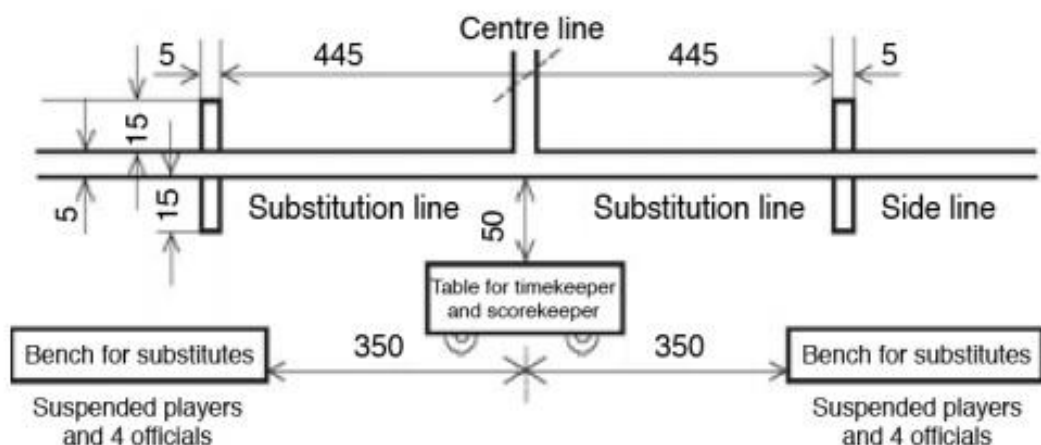

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

شکل ۲ ب: دروازه - نمای جانبی

شکل ۳: خط تعویض و منطقه تعویض

میز وقت نگهدار و منشی و نیمکت ذخیره ها باید در جایی مستقر شوند که وقت نگهدار/منشی بتواند خطوط تعویض را ببیند. میز باید به خط کناری نزدیکتر از نیمکت ها بوده اما حداقل باید ۵۰ سانتیمتر بیرون خط کناری باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۲

۲) وقت بازی، علامت پایانی و تایم اوت

وقت بازی

۱: وقت عادی بازی برای تمامی تیم ها که بازیکنان آنها ۱۶ سال و بالاتر دارند دو نیمه ۳۰ دقیقه ای می باشد. وقت استراحت بین دو نیمه به طور معمول ۱۰ دقیقه می باشد.

وقت عادی بازی برای تیمهای نوجوانان در گروه سنی ۱۶-۱۲ دو وقت ۲۵ دقیقه ای بوده و در گروه سنی ۸-۱۲ سال دو وقت ۲۰ دقیقه ای می باشد. در هر دو مورد وقت استراحت به صورت معمول ۱۰ دقیقه است.

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیونهای قاره ای و فدراسیون های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با زمان استراحت بین دو نیمه تغییراتی ایجاد نمایند. حداکثر زمان استراحت بین دو نیمه ۱۵ دقیقه می باشد.

۲: چنانچه در مسابقه ای که برنده آن باید مشخص گردد در پایان وقت معمول بازی مساوی خاتمه یابد، پس از ۵ دقیقه استراحت وقت اضافی بازی می گردد. وقت اضافی شامل دو نیمه ۵ دقیقه ای، همراه با ۱ دقیقه استراحت بین دو نیمه خواهد بود.

چنانچه پس از وقت اضافی اول، مسابقه همچنان مساوی باشد، پس از ۵ دقیقه استراحت وقت اضافی دوم بازی می گردد. این وقت اضافی نیز همچنان دو نیمه ۵ دقیقه ای همراه با ۱ دقیقه استراحت بین دو نیمه خواهد بود.

چنانچه مسابقه همچنان مساوی باشد، برنده متناسب با مقررات خاص همان مسابقات تعیین می گردد. در صورتیکه استفاده از اجرای پرتاب ۷-متر به عنوان مشخص شدن برنده تساوی تصمیم گیری شود، روش ذیل باید اجرا شود.

توضیح:

اگر از پرتاب ۷-متر به عنوان برنده تساوی و تعیین برنده استفاده شود، بازیکنانی که در پایان وقت بازی تعلیق یا دیسکالیفه نبوده اند، حق شرکت در پرتاب ها را دارند (همچنین نگاه کنید به چهارمین پاراگراف قانون ۴:۱). هر تیم ۵ بازیکن را انتخاب و معرفی می نماید. این بازیکنان هر کدام یک پرتاب به صورت یک در میان پس از پرتاب هر یک از بازیکنان تیم مقابل انجام می دهند. نیازی نیست که تیم ها ترتیب پرتاب کننده های خود را از قبل تعیین نمایند. می توان دروازه بان را از میان بازیکنان واجد شرایط شرکت در پرتاب ها آزادانه انتخاب و تعویض نمود. بازیکنان می توانند هم به عنوان پرتاب کننده و هم دروازه بان در اجرای پرتاب ۷-متر شرکت داشته باشند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

داوران تصمیم می گیرند کدام دروازه مورد استفاده قرار گیرد. داوران پرتاب سکه را انجام می دهند، و تیم برنده انتخاب می کند پرتاب اول را انجام داده یا پرتاب بعدی را. چنانچه پس از پنج پرتاب اول هر دو تیم، نتیجه همچنان مساوی بوده و پرتاب ها باید ادامه پیدا کند، آنگاه پرتاب ها با ترتیبی بر خلاف ترتیب مرحله اول خواهد بود.

برای ادامه پرتاب ها، هر تیم باید مجدداً پنج بازیکن را انتخاب و معرفی نماید. تمامی یا هر یک از بازیکنان که پرتاب های مرحله اول را انجام داده اند، می توانند در این مرحله نیز حضور داشته باشند. روش انتخاب و معرفی پنج بازیکن تا زمانی که لازم و ضروری باشد ادامه پیدا می کند. در هر حال، برنده تیمی است که پس از تعداد پرتاب یکسان، یک گل بیشتر بشمر رسانده باشد.

بازیکنانی که ممکن است در خلال اجرای پرتاب های ۷-متر مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن گردد، دیسکالیفه شده و از حضور در ادامه پرتاب ها محروم خواهد بود (ع: ۱۶: ۵)، اگر چنین بازیکنی قبلاً در گروه پنج پرتاب کننده انتخاب و معرفی شده باشد این تیم باید پرتاب کننده دیگری را انتخاب نماید.

علامت پایانی

۳: وقت بازی با سوت داوران برای اجرای پرتاب-شروع آغاز می شود. بازی بوسیله علامت پایانی خودکار از ساعت عمومی یا به وسیله وقت نگهدار خاتمه پیدا می نماید. اگر چنین علامتی داده نشد، داور، وقت نگهدار یا نماینده فنی برای اعلام پایان وقت بازی سوت خواهند زد (۱۷:۹).

توضیح:

اگر ساعت عمومی مجهز به علامت پایانی خودکار در دسترس نباشد، وقت نگهدار باید از ساعت رومیزی یا کورنومتر استفاده نموده و پایان بازی را به وسیله علامت پایانی اعلام نماید (پاراگراف دوم ۱۸:۲).

۴: خطاها و رفتار های خارج از روحیه ورزشی که قبل یا همزمان با علامت پایانی بوقوع می پیوندد (برای وقت استراحت بین دو نیمه یا پایان بازی و همچنین برای پایان نیمه ها در وقت اضافی) باید جریمه شوند، همچنین اگر که پرتاب آزاد (تحت قانون ۱۳:۱) یا پرتاب ۷-متر را تا قبل از علامت پایانی نتوان اجرا نمود.

به صورت مشابه، اگر علامت پایانی (برای استراحت بین دو نیمه یا پایان بازی، همچنین در وقت اضافی) دقیقاً هنگامی به صدا در بیاید که یک پرتاب آزاد یا یک پرتاب ۷-متر در حال اجراست یا توپ قبلاً در فضا باشد پرتاب باید تکرار شود. در هر دو حالت فوق، داوران هنگامی پایان وقت را اعلام می نمایند که پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر اجرا شده باشد (یا تکرار شده باشد) و نتیجه مستقیم و بی واسطه آن مشخص شود.

۵: برای اجرای پرتاب آزاد (یا تکرار آن) تحت قانون ۲:۴، در ارتباط با موقعیت و تعویض بازیکن محدودیت های خاصی اعمال می گردد. در این حالت در تعویض عادی بازیکن متناسب با قانون ۴:۴ یک استثناء وجود دارد، در تیم مهاجم فقط

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

یک بازیکن اجازه تعویض دارد، به صورت مشابه، در صورتیکه تیم مدافع در هنگام اعلام علامت پایانی وقت بدون دروازه بان بازی می نموده، مجاز خواهد بود که دروازه بان را با یک بازیکن زمین تعویض نماید. تخلفات در این خصوص تحت پاراگراف اول قانون ۴:۵ جریمه می شود. علاوه بر آن، کلیه هم تیمی های پرتاب کننده باید حداقل ۳ متر از پرتاب کننده فاصله داشته باشند، همچنین باید بیرون خط پرتاب آزاد تیم مقابل باشند (۱۳:۷، ۱۵:۶، همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۱) موقعیت بازیکنان دفاعی در قانون ۱۳:۸ ذکر گردیده است.

۶: در هنگام اجرای پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر در موقعیت های شرح داده شده در قوانین ۵-۴:۲ در صورتی که بازیکنان و مسئولین تیم مرتکب تخلف یا رفتار خارج از روحیه ورزشی شوند با جریمه شخصی روبرو خواهند شد. به هر حال تخلف، در هنگام اجرای چنین پرتابی نمی تواند منجر به یک پرتاب آزاد در جهت مخالف شود.

۷: چنانچه داوران، متوجه شوند که وقت نگهدار زودتر از موعد علامت پایانی (برای استراحت بین دو نیمه یا پایان مسابقه، همچنین در وقت اضافی) را اعلام کرده است آن ها باید بازیکنان را برای ادامه بازی در زمین نگهدارند و وقت باقیمانده را بازی کنند. تیمی که در زمان علامت پیش از موعد صاحب توپ بوده است در ادامه مسابقه همچنان مالکیت توپ را در اختیار خواهد داشت. در صورتیکه توپ خارج از بازی بوده، آنگاه شروع مجدد مسابقه با پرتابی متناسب با آن موقعیت خواهد بود. اگر توپ در جریان بازی بوده آنگاه شروع مجدد مسابقه با پرتاب آزاد متناسب با قانون ۱۳:۴ الف، ب ادامه خواهد یافت. اگر نیمه اول بازی (یا وقت اضافی) بیشتر از زمان مقرر ادامه پیدا کند نیمه دوم باید به همان میزان کاهش پیدا کند. اگر نیمه دوم بازی (یا وقت اضافی) بیشتر از زمان مقرر ادامه پیدا کند آنگاه داوران نمی توانند در این وضعیت تغییری ایجاد نمایند.

تایم - اوت

۸: داوران در مورد زمان شروع و مدت توقف بازی (تایم -اوت) تصمیم می گیرند.

یک تایم-اوت الزامیست زمانیکه:

الف (هنگام اعلام ۲ دقیقه تعلیق یا دیسکالیفه

ب) اعلام تایم اوت تیمی

ج) هنگام علامت سوت از سوی وقت نگهدار یا نماینده فنی

د) در زمان ضرورت مشورت بین داوران طبق قانون ۱۷:۷

در وضعیت های مسلم دیگر و متناسب با موقعیت و شرایط نیز می توان به صورت عادی تایم اوت اعلام نمود (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۲)

تخلفات در خلال تایم -اوت ، نتیجه ای مشابه تخلفات در جریان وقت عادی بازی را دارد (۱۶:۱۰)

۹: در ارتباط با تایم- اوت اساساً داوران تصمیم می گیرند چه زمانی ساعت متوقف و چه زمانی مجدداً آغاز به کار نماید.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توقف وقت بازی به وسیله ۳ سوت کوتاه و علامت دست شماره ۱۵ به وقت نگهدار اعلام می شود.

علیرغم این، درمواقع لزوم که وقت بازی به وسیله علامت سوت از سوی وقت نگهدار یا نماینده فنی متوقف می شود (۲:۸ ب، ج) لازم است وقت نگهدار بدون آنکه منتظر تائید داوران بماند بلافاصله ساعت رسمی را متوقف نماید.

برای اعلام شروع مجدد بازی پس از تایم-اوت، همواره باید سوت زده شود (۱۵:۵ ب)

توضیحات:

علامت سوت توسط وقت نگهدار / نماینده فنی جهت توقف بازی موثر و قابل اجرا خواهد بود حتی اگر داوران (و بازیکنان) بلافاصله متوجه توقف بازی نشوند، هر گونه فعالیتی در زمین پس از علامت سوت بلااثر خواهد بود. این بدین مفهوم است که اگر پس از علامت سوت از سوی میز، اگر گلی بشمر رسید، این گل باید باطل اعلام شود، به صورت مشابه هر گونه تصمیمی مبنی بر اعلام پرتاب برای یک تیم (پرتاب ۷-متر، پرتاب آزاد، پرتاب-اوت، پرتاب-شروع یا پرتاب دروازه بان) نیز غیر معتبر می باشد. در مقابل شروع مجدد بازی با روالی متناسب با موقعیت در هنگام سوت وقت نگهدار / نماینده فنی خواهد بود (آنها باید دلیل توقف بازی تایم-اوت تیمی بوده یا خطای تعویض را در ذهن خود به یاد داشته باشند).

علیرغم این، هر گونه جریمه شخصی که در حد فاصل زمان سوت وقت نگهدار / نماینده فنی و توقف بازی توسط داوران اعلام می شود به قوت خود باقی می ماند. این تصمیم بدون توجه به نوع خطا و شدت جریمه خواهد بود.

۱۰: هر تیم مجاز به استفاده از یک دقیقه تایم اوت تیمی در هر نیمه وقت معمول بازی می باشد اما این مورد در وقت اضافی قابل اجرا نمی باشد (توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳).

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیونهای قاره ای و فدراسیون های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با تعداد تایم اوت تیمی تغییراتی ایجاد نماید، گفته می شود که هر تیم حق دارد سه تایم اوت تیمی یک دقیقه ای در هر مسابقه دریافت نماید (به استثناء وقت اضافی)، اما حداکثر دو تایم اوت تیمی در هر نیمه واگذار می شود (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۳

۳) توپ

۱: توپ باید به شکل کروی و جنس آن از چرم و مواد مصنوعی باشد. سطح آن نباید براق و لغزنده باشد (۱۷:۳).

۲: دو دسته مختلف توپ های ذیل قابل استفاده می باشد:

الف: توپ های رزین دار (دارای چسب):

اندازه توپ، (با محیط و وزن) ذکر شده ذیل در رده های مختلف سنی مورد استفاده قرار می گیرد:

- محیط ۶۰-۵۸ سانتیمتر و ۴۷۵-۴۲۵ گرم (سایز ۳ IHF) برای مردان بزرگسال و بازیکنان نوجوانان مرد (بالای ۱۶ سال)

- محیط ۵۶-۵۴ سانتیمتر و ۳۷۵-۳۲۵ گرم (سایز ۲ IHF) برای زنان بزرگسال و بازیکنان نوجوانان دختر (بالای ۱۴ سال) و نوجوانان پسر (۱۲ تا ۱۶ سال)

- محیط ۵۲-۵۰ سانتیمتر و ۳۳۰-۲۹۰ گرم (سایز IHF) برای بازیکنان نوجوانان دختر (۱۴-۸ سال) و نوجوانان پسر (۱۲-۸ سال)

ب: توپ های بدون رزین (بدون چسب):

اندازه توپ، (با محیط و وزن) ذکر شده ذیل در رده های مختلف سنی مورد استفاده قرار می گیرد:

- محیط ۵۵/۵ تا ۵۷/۵ سانتیمتر و وزن ۴۰۰ تا ۴۲۵ گرم (سایز ۳ IHF) برای بازیکنان مرد بزرگسال و بازیکنان نوجوان پسر (سنین ۱۶ سال و بالاتر)

- قطر ۵۱/۵ تا ۵۳/۵ سانتیمتر و وزن ۳۰۰ تا ۳۲۵ گرم (سایز ۲ IHF) برای بازیکنان زن بزرگسال، بازیکنان دختر نوجوان (سنین ۱۴ سال و بالاتر) و بازیکنان پسر نوجوان (سنین ۱۲ تا ۱۶ سال)

- قطر ۴۹ تا ۵۱ سانتیمتر و وزن ۲۹۰ تا ۳۱۵ گرم (سایز ۱ IHF) برای بازیکنان دختر نوجوان (۸ تا ۱۴ سال) و بازیکنان پسر نوجوان (سنین ۸ تا ۱۲ سال)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیح:

شرایط فنی لازم برای توپ های مورد استفاده در کلیه مسابقات رسمی بین المللی در مقررات توپ IHF ذکر شده است. اندازه و وزن توپ های مورد استفاده در مینی هندبال در این قوانین گنجانیده نشده است.

۳: در هر بازی باید حداقل ۲ توپ در اختیار باشد. در جریان بازی توپ های ذخیره باید در نزدیکترین محل به میز وقت نگهدار باشد. توپ ها باید شرایط بیان شده در قوانین ۲-۱:۳ را داشته باشند.

۴: داوران تصمیم می گیرند چه زمانی از توپ ذخیره استفاده نمایند. در چنین موقعیتی به منظور حداقل توقف در بازی و اجتناب از اعلام تایم اوت ، داوران باید سریعاً توپ ذخیره را وارد بازی نمایند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۴

۴) بازیکنان ، ذخیره ها ، تجهیزات، وسایل و آسیب دیدگی بازیکن

تیم

۱: یک تیم شامل تا ۱۴ بازیکن می باشد.

بیشتر از ۷ بازیکن همزمان نمی توانند داخل زمین بازی باشند. سایر بازیکنان ، ذخیره می شوند.

بازیکنی که به عنوان دروازه بان مشخص شده است، می تواند در هر لحظه به عنوان بازیکن زمین فعالیت نماید (با این وجود به پاراگراف دوم توضیح قانون ۸:۵ توجه نمائید). همچنین، بازیکن زمین تا هنگامی که به صورت دروازه بان شناخته می شود می تواند به عنوان دروازه بان فعالیت نماید (با این وجود نگاه کنید به ۴:۴ ، ۴:۷).

اگر تیمی بدون دروازه بان بازی کند ، مجاز به استفاده همزمان حداکثر ۷ بازیکن زمین در داخل زمین بازی در این حالت باشد (نگاه کنید به قوانین ۴:۷ ، ۶:۱ ، ۶:۲ ، ۶:۳ ، ۸:۷ و ، ۱۴:۱ الف).

قوانین ۴:۴ ، ۴:۷ برای تعویض دروازه بان با بازیکن زمین قابل اجرا می باشد.

یک تیم در زمان شروع بازی باید حداقل ۵ بازیکن در زمین داشته باشد.

تعداد بازیکنان تیم در هر لحظه از بازی ، همچنین وقت اضافی می تواند تا ۱۴ نفر افزایش پیدا کند.

چنانچه تعداد بازیکنان تیم در جریان مسابقه کمتر از ۵ بازیکن شود ، بازی می تواند ادامه پیدا نماید. این بر عهده داوران است که تصمیم بگیرند تحت چه شرایطی و چه زمانی بازی باید به صورت قطعی تعلیق یافته و خاتمه پیدا کند (۱۷:۱۲).

توضیح:

فدراسیون بین المللی هندبال ، کنفدراسیونهای قاره ای و فدراسیون های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با تعداد بازیکنان تغییراتی ایجاد نمایند . علیرغم این بیش از ۱۶ بازیکن مجاز نمی باشد.

۲: در جریان مسابقه یک تیم مجاز است حداکثر از ۴ مسئول استفاده نماید. این مسئولین تیم در جریان مسابقه نمی توانند تعویض شده و یکی از آنها باید به عنوان سرپرست مسئول تیم تعیین شود. فقط این مسئول تیم می تواند با وقت نگهدار/منشی، و در صورت امکان با داوران صحبت نماید (با وجود این نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳).

به صورت معمول مسئول تیم در جریان مسابقه مجاز به ورود به زمین بازی نیست. تخلف از این قانون تحت عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه می گردد (نگاه کنید به ۱۰-۸:۷ ، ۱۶:۱ ب ، ۱۶:۳ ه-ز ، ۱۶:۶ ج). شروع مجدد بازی با پرتاب آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (۱۳:۱ الف - ب ، با وجود این نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

در زمان شروع بازی سرپرست مسئول تیم باید مطمئن شود که غیر از (حداکثر ۴) مسئول تیم که در برگ مسابقه ثبت شده اند و بازیکنان واجد شرایط بازی (نگاه کنید به ۴:۳) فرد دیگری در منطقه تعویض حضور ندارد. همچنین او مسئولیت هماهنگی تیم، منطبق با مقررات منطقه تعویض را دارد. تخلف از این موارد باعث جریمه پیشرونده برای سرپرست مسئول تیم می گردد (۱:۱۶ ب، ۳:۱۶، ۶:۶ ج).

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیونهای قاره ای و فدراسیون های ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در مورد تعداد مسئولین اعمال نظر نمایند. با این حال، مجاز به استفاده بیش از ۵ مسئول نمی باشند.

۳: بازیکن یا مسئول تیم در صورتی واجد شرایط بازی می باشد که در آغاز مسابقه در محل حاضر بوده و نام او نیز در برگ مسابقه ثبت شده باشد.

بازیکنان و مسئولین تیم که پس از آغاز بازی در محل حاضر می شوند باید نام آنها در برگه مسابقه ثبت شود و واجد شرایط بودن آنها توسط وقت نگهدار/منشی تأیید شود.

اصولاً بازیکن واجد شرایط بازی در هر لحظه می تواند از طریق خط منطقه تعویض تیم خودی وارد زمین شود (با این وجود نگاه کنید به ۴:۴، ۴:۶).

سرپرست مسئول تیم باید مطمئن شود فقط بازیکنانی که واجد شرایط هستند وارد زمین شوند. تخلف از آن، منجر به جریمه سرپرست مسئول تیم به علت رفتار خارج از روحیه ورزشی خواهد شد (۱:۱۳ الف-ب، ۱:۱۶ ب، ۳:۱۶ د، ۶:۱۶ ج، با این وجود نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

بازیکنان ذخیره

۴: ذخیره ها می توانند به صورت مکرر و در هر زمان (علیرغم این نگاه کنید به قانون ۲:۵ و قانون ۴:۱۱) بدون اطلاع منشی/وقت نگهدار وارد زمین بازی شده، به شرط آنکه بازیکنان تعویضی قبلاً از زمین خارج شده باشند (۴:۵).

بازیکنان همواره در جریان تعویض باید از خط تعویض تیم خودی از زمین خارج یا به آن وارد شوند (۴:۵) در خصوص تعویض دروازه بان هم این شرایط باید رعایت شود (همچنین نگاه کنید به ۴:۷، ۱۰:۴).

قوانین تعویض همچنین در خلال تایم اوت نیز معتبر و قابل اجرا می باشد (به استثناء تایم اوت تیمی).

توضیح:

منظور و مفهوم از خط تعویض، اطمینان از یک تعویض قانونی و عادلانه می باشد. منظور این نیست که در موقعیت های دیگر زمانیکه بازیکن در یک رفتار صحیح بدون قصد گرفتن هر گونه آواتاژی از خط کناری و یا خط بیرونی دروازه عبور نماید جریمه ای اعلام شود (مانند، برداشتن بطری آب یا حوله از روی نیمکت کمی دورتر از خط

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

تعویض، یا در یک حرکت مطابق با شئون ورزشی پس از گرفتن یک تعلیق از خط کناری کمی دورتر از خط ۱۵ سانتیمتر زمین را به قصد نیمکت ذخیره خودی ترک نماید). روش ها و نحوه استفاده غیر قانونی از محوطه خارج از زمین بازی به صورت مجزا در قانون ۷:۱۰ قید شده است.

۵: خطای تعویض باید با ۲- دقیقه تعلیق برای بازیکن متخلف همراه باشد. اگر بیش از یک نفر از یک تیم در یک موقعیت مشابه و به صورت همزمان مرتکب خطای تعویض شوند فقط اولین بازیکنی که مرتکب تخلف شده باید جریمه شود. شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (۱۳:۱ الف-ب ، با وجود این نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

۶: اگر بازیکنی بدون اینکه تعویضی صورت بگیرد به صورت اضافه وارد زمین بازی شود یا اینکه یکی از افراد ذخیره از منطقه تعویض به صورت غیر قانونی در بازی شرکت نماید آن بازیکن باید ۲- دقیقه تعلیق دریافت نماید. در این حالت تیم باید در ۲ دقیقه بعدی در زمین بازی با یک بازیکن کاهش یابد (قطعاً این به غیر از بازیکنی است که به صورت اضافه وارد شده است و باید زمین بازی را ترک نماید).

اگر بازیکنی قبل از پایان ۲- دقیقه تعلیق خود به زمین وارد شود او باید ۲ دقیقه دیگر تعلیق گردد. این تعلیق بلافاصله باید آغاز شود و یک بازیکن دیگر به مدت باقیمانده از ۲ دقیقه اول باید زمین بازی را ترک نماید. در هر دو حالت فوق مسابقه به وسیله پرتاب آزاد برای تیم مقابل ادامه پیدا می کند (۱۳:۱ الف-ب، همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷)

تجهیزات:

۷: تمامی بازیکنان یک تیم در زمین باید لباس مشابه و یکسانی داشته باشند. ترکیب رنگ ها و طرح لباس دو تیم باید به صورتی باشد که کاملاً آنها را از یکدیگر متمایز و قابل تشخیص نماید. کلیه بازیکنانی که در یک تیم به عنوان دروازه بان استفاده می شوند باید رنگ لباس مشابه هم داشته و رنگ لباس آنها باید از رنگ لباس بازیکنان هر دو تیم در زمین و دروازه بان های تیم مقابل متمایز باشد (۱۷:۳).

۸: شماره های بازیکنان باید در پشت پیراهن حداقل ۲۰ سانتی متر و در جلو حداقل ۱۰ سانتی متر ارتفاع داشته و قابل رویت باشد. شماره های ۱ تا ۹۹ می تواند مورد استفاده قرار گیرد. بازیکنی که به صورت مشترک در هر دو وضعیت بازیکن زمین و دروازه بان فعالیت می نماید، باید در هر دو وضعیت از شماره یکسانی استفاده نماید.

رنگ شماره ها باید از طرح و رنگ پیراهن کاملاً متمایز باشد.

۹: بازیکنان باید از کفش ورزشی بپوشند. پوشیدن و همراه داشتن اشیاء و وسائلی که برای بازیکنان خطرناک باشد و یا موجب آوانتاژ نابجایی برای بازیکن شود، به عنوان نمونه شامل محافظ سر یا ماسک صورت، دستبند، دستک، ساعت، حلقه انگشتری، اشیاء زینتی قابل مشاهده، گردن بند یا زنجیر گردن، گوشواره، عینک بدون بند نگهدارنده و یا با قاب سخت و هر نوع وسائلی خطرناک دیگر باشد، ممنوع می باشد (۱۷:۳).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

بازیکنانی که این شرایط را رعایت نکنند تا زمانی که ایرادات را رفع نمایند، مجاز به شرکت در مسابقه نمی باشند. استفاده از حلقه صاف و مسطح، گوشواره کوچک و اشیاء زینتی به شرطی که بنحوی بانداژ شوند که دیگر برای بازیکنان خطرناک به نظر نیاید، مجاز می باشد. هد بند، روسری و بازو بند کاپیتانی به شرطی که از مواد نرم و قابل ارتجاع ساخته شود مجاز می باشد.

سرپرست مسئول تیم قبل از شروع مسابقه با امضاء برگ مسابقه/ برگ ثبت بازیکنان تأیید می نماید که کلیه بازیکنان به صورت صحیح تجهیز شده اند. پس از شروع مسابقه، اگر داوران تجهیزات نامناسبی را مشاهده نمایند (بر طبق قانون ۴:۹)، آنگاه سرپرست مسئول تیم به صورت پیشرونده جریمه می گردد و بازیکن مربوطه تا زمان رفع مشکل باید زمین را ترک نماید. در صورت وجود هرگونه شک در خصوص تجهیزات تیم، سرپرست مسئول تیم قبل از شروع مسابقه باید با داوران و یا سرپرست فنی مذاکره نماید. (همچنین نگاه کنید به راهنماها و تفسیرها در پیوست شماره ۲)

بازیکن آسیب دیده

۱۰: بازیکنی که خونریزی داشته و یا بدن و لباس او خونی باشد باید سریعاً و داوطلبانه (از طریق یک تعویض معمولی) زمین مسابقه را ترک نماید، چنین بازیکنی تا زمانی که خونریزی او قطع نشود، زخم او پانسمان نشود و بدن و لباس او تمیز نشود نمی تواند به زمین مسابقه بازگردد. بازیکنی که به توصیه های داوران در ارتباط با موارد مشروحه فوق توجه و اقدام ننماید، عمل او به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی تلقی می گردد (۸:۷، ۱۶:۱ ب، ۳:۱۶د).

۱۱: در هنگام مصدومیت و آسیب دیدگی و در خلال تایم اوت، داوران می توانند (با استفاده از علامت دست شماره ۱۵ و ۱۶) به منظور کمک به فرد آسیب دیده به دو نفر از تیم مربوطه که واجد شرایط بازی باشند (نگاه کنید به ۴:۳)، اجازه ورود به زمین را بدهند.

پس از دریافت مراقبتهای پزشکی در زمین مسابقه، بازیکن مذکور باید بلافاصله زمین را ترک نماید. او فقط پس از ۳ حمله تیم خود می تواند مجدداً وارد زمین شود (روش و استثنای نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۸). بدون توجه به تعداد حملات، بازیکن می تواند در ادامه مسابقه پس از استراحت بین دو نیمه مجدداً وارد زمین شود. اگر بازیکن زودتر از موعد وارد زمین مسابقه بشود، او باید بر طبق قانون ۴:۶ - ۴:۴ جریمه شود.

توجه:

فقط فدراسیون های ملی حق این را دارند تا برای رده جوانان مقررات پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ را حذف نمایند. پس از ورود دو نفری که قبلاً وارد زمین شده اند، اگر فرد اضافه دیگری یا فردی از تیمی که ذینفع نیست وارد زمین شود، او باید به عنوان ورود غیر مجاز جریمه شده، این جریمه در مورد بازیکن بر طبق قانون ۴:۶، ۱۶:۳ الف و در مورد مسئول تیم بر طبق قوانین ۴:۲، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د، ۱۶:۶ ج خواهد بود. فردی که بر طبق پاراگراف اول قانون ۴:۱۱ مجاز به ورود به زمین می شود، اگر بجای کمک به بازیکن آسیب دیده، اقدام به راهنمایی و تذکر دادن به بازیکنان نماید، یا به بازیکنان حریف و داوران نزدیک شود و غیره، باید تخلف او را به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی محسوب نمود. (۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د، ۱۶:۶ ج)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۵

۵) دروازه بان

دروازه بان مجاز است که:

- ۱: در محوطه دروازه و در حالت دفاعی توپ را با هر قسمت از بدن لمس نماید.
- ۲: همراه با توپ و بدون محدودیت های بازیکنان زمین، در محوطه دروازه حرکت نماید (۴-۲: ۷ ، ۷:۷)؛ علیرغم این دروازه بان مجاز نیست در پرتاب دروازه بان تأخیر نماید (۵-۴: ۱۲:۲ ، ۱۵:۵ ب)
- ۳: منطقه دروازه را بدون توپ ترک نموده و در منطقه بازی در مسابقه شرکت نماید؛ در این حالت، دروازه بان مشمول مقررات حاکم بر بازیکنان زمین خواهد بود (به استثناء موقعیتی که در پاراگراف دوم توضیح ذیل قانون ۸:۵ شرح داده شده است).
- دروازه بان به محض آن که با یک قسمت از بدن خود، زمین بازی پشت خط منطقه-دروازه را لمس نماید، خارج از محوطه دروازه محسوب می گردد.
- ۴: همراه با توپ از منطقه دروازه خارج شود و در محوطه بازی مجدداً با آن بازی نماید به شرط آنکه توپ در کنترل او نباشد.

دروازه بان مجاز نیست که:

- ۵: در حالت دفاعی، بازیکن مقابل را به خطر اندازد (۸:۳ ، ۸:۵ ، توضیح ۸:۵ ، ۱۳:۱ ب)
- ۶: هنگامی که توپ را در کنترل خود دارد منطقه دروازه را ترک نماید، در صورتیکه داوران قبلاً برای اجرای پرتاب دروازه بان سوت زده باشند ، این منجر به یک پرتاب آزاد می شود (متناسب با ۶:۱ ، ۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷) در غیر اینصورت صرفاً پرتاب دروازه بان تکرار می گردد (پاراگراف دوم ۱۵:۷)؛ علیرغم این، نگاه کنید به تشریح آوانتاژ در ۱۵:۷ ، اگر دروازه بان در حالی که توپ را در دست دارد، از خط عبور نماید و خارج از منطقه دروازه توپ را از دست بدهد.
- ۷: در حالی که داخل منطقه دروازه قرار دارد، توپی که روی زمین خارج از منطقه دروازه ساکن یا در حال غلتیدن است را لمس نماید (۱۳:۱، ۶:۱ الف).
- ۸: توپی که روی زمین خارج از منطقه دروازه ساکن یا در حال غلتیدن است را به داخل منطقه دروازه حمل نماید (۶:۱، ۱۳:۱ الف).
- ۹: همراه با توپ از منطقه بازی به منطقه دروازه برگردد (۱۳:۱، ۶:۱ الف).
- ۱۰: توپی را که به سمت منطقه بازی در حرکت است را با پا یا ساق پائین تر از زانو لمس نماید (۱۳:۱ الف).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۱: هنگام اجرای پرتاب ۷-متر، قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) یا امتداد آن را از دو طرف قطع نماید (۱۴:۹).

توضیح:

تا زمانی که دروازه بان یک پای خود را پشت یا روی خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) حفظ نماید، او می تواند پای دیگر یا هر قسمت دیگر از بدن خود را روی هوا از خط عبور دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۶

۶ محوطه دروازه

۱: فقط دروازه بان حق ورود به محوطه دروازه را دارد (علیرغم این نگاه کنید به ۶:۳). ورود به محوطه دروازه که شامل خط محوطه-دروازه نیز می باشد زمانی محرز می شود که یک بازیکن با هر قسمت از بدن خود آن را لمس نماید.

۲: هنگامی که بازیکن زمین وارد محوطه دروازه شود، تصمیمات زیر اتخاذ می شود:

الف: پرتاب دروازه بان هنگامی که یک بازیکن از تیم صاحب توپ همراه با توپ وارد محوطه دروازه شود یا بدون توپ وارد محوطه دروازه شود ولی با این عمل خود آوانتاژی را کسب نماید (۱۲:۱).

ب: پرتاب آزاد هنگامی که بازیکن زمین تیم مدافع وارد محوطه دروازه شود ولی بدون آنکه با این عمل خود یک شانس گل را از بین ببرد، آوانتاژی کسب نماید (۱۳:۱ ب، همچنین نگاه کنید به ۸:۷ و).

ج: پرتاب ۷-متر هنگامی که بازیکن زمین از تیم مدافع وارد محوطه دروازه شده و با این عمل خود یک شانس مسلم گل را از بین ببرد (۱۴:۱ الف).

منظور از این قانون و مفهوم "ورود به محوطه دروازه" به معنای لمس جزئی خط محوطه-دروازه نیست، بلکه ورود کامل و واضح به محوطه دروازه مورد نظر است.

۳: ورود به محوطه دروازه جریمه ای نخواهد داشت، هنگامی که:

الف: یک بازیکن پس از بازی با توپ به محوطه دروازه وارد شود ولی با این عمل خود آوانتاژی را از تیم مقابل سلب ننماید.

ب: یک بازیکن از هر یک از دو تیم بدون توپ وارد محوطه دروازه شود و با این عمل آوانتاژی کسب ننماید.

۴: هنگامی که توپ در محوطه دروازه در کنترل دروازه بان قرار می گیرد، در این حالت توپ خارج از بازی محسوب می گردد (۱۲:۱) در این موقعیت توپ باید با پرتاب دروازه بان به جریان بازی بازگردانده شود (۱۲:۲).

۵: هنگامی که توپ بر روی زمین داخل محوطه دروازه در حال غلتیدن می باشد، توپ در جریان بازی خواهد ماند، در این شرایط توپ در مالکیت دروازه بان است و فقط دروازه بان می تواند آن را لمس نماید. متناسب با قوانین ۶:۴ ، ۱-۲:۱۲ (همچنین نگاه کنید به ۶:۷ ب) دروازه بان می تواند توپ را برداشته و آن را از بازی خارج نماید، و پس از آن با پرتاب دروازه بان به جریان بازی بازگرداند. در صورتیکه این توپ هنگام غلتیدن توسط هم تیمی دروازه بان لمس شود، منجر به یک پرتاب آزاد برای تیم مقابل خواهد شد (۱۳:۱ الف) (همچنین نگاه کنید به ۱۴:۱ الف ، توام با توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج) ، و در صورتیکه توسط بازیکنان تیم مقابل لمس شود بازی با پرتاب دروازه بان ادامه پیدا می کند (۱۲:۱) III).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

هنگامی که توپ در محوطه دروازه بر روی زمین متوقف است، توپ خارج از بازی محسوب می شود (II:۱۲). در این شرایط توپ در مالکیت تیم دروازه بان است و فقط دروازه بان می تواند آن را لمس نماید. دروازه بان باید آن را برداشته و متناسب با ۴:۶، ۲:۱۲ (همچنین نگاه کنید به ۷:۶ ب) توپ را به جریان بازی برگرداند. اگر توپ توسط بازیکنان هر یک از دو تیم لمس شود، پرتاب دروازه بان همچنان به قوت خود باقیست (پاراگراف دوم ۱:۱۲، ۳:۱۳). هنگامی که توپ بر روی فضای محوطه دروازه قرار دارد، متناسب با قوانین ۱:۷، ۸:۷ می توان آنرا لمس نمود.

۶: اگر بازیکن تیم مدافع در اثر عمل دفاعی، توپ را لمس نماید و این توپ به دروازه بان برسد یا در محوطه دروازه متوقف شود بازی باید ادامه پیدا کند (به وسیله پرتاب دروازه بان بر طبق قانون ۵-۴:۶).

۷: اگر بازیکنی توپ را به داخل محوطه دروازه خودی پرتاب نماید، تصمیمات ذیل اتخاذ می شود:

الف: گل در صورتی که توپ وارد دروازه شود.

ب: پرتاب آزاد در صورتی که توپ در محوطه دروازه متوقف شده یا دروازه بان توپ را لمس نماید و توپ وارد دروازه نشود (۱:۱۳ الف-ب)؛

ج: پرتاب-اوت در صورتی که توپ از روی خط بیرونی دروازه خارج شود (۱:۱۱).

د: بازی ادامه پیدا می کند اگر توپ بدون اینکه به وسیله دروازه بان لمس شود از محوطه دروازه به زمین بازی بازگردد.

۸: توپی که از محوطه دروازه به زمین بازی بازمی گردد در جریان بازی قرار می گیرد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۷

۷) بازی با توپ، بازی غیر فعال

بازی با توپ

موارد ذیل مجاز می باشد:

۱: پرتاب ، دریافت ، متوقف کردن، هل دادن یا ضربه زدن به توپ با استفاده از دست ها (باز یا بسته)، بازو ها، سر، بالاتنه، رانها و زانوها

۲: نگه داشتن توپ برای حداکثر ۳ ثانیه ، همچنین هنگامی که توپ روی زمین است (۱۳:۱ الف).

۳: برداشتن حداکثر سه گام همراه با توپ (۱۳:۱ الف)

یک گام برداشته شده محسوب می گردد هنگامی که:

الف: بازیکن در حالیکه بر روی دو پا روی زمین ایستاده است ، توپ را دریافت می کند ، در این حالت یک پا را بلند کند و مجدداً روی زمین بگذارد یا اینکه یک پا را از نقطه ای به نقطه دیگری حرکت دهد.

ب: بازیکن فقط با یک پا در تماس با زمین است ، در این حالت توپ را دریافت می کند و سپس با پای دیگر زمین را لمس کند.

ج: بازیکن پس از پرش ، فقط با یک پا به زمین فرود می آید ، سپس روی همان پا پرش کند یا با پای دیگر زمین را لمس کند.

د: بازیکن پس از پرش ، همزمان با دو پا فرود بیاید ، و سپس یک پا را بلند کند و مجدداً آن را به زمین گذارد، یا یک پا را از نقطه ای به نقطه دیگری حرکت دهد.

توضیح:

اگر یک پا از نقطه ای به نقطه دیگری حرکت داده شود و پای دیگر را تا کنار آن کشاند، فقط یک گام محسوب می شود. اگر بازیکنی همراه با توپ بر روی زمین بیفتد ، سر بخورد و پس از آن برخیزد و با توپ بازی نموده و همچنین در مواردی که بازیکنی برای توپ شیرجه برود ، آن را کنترل نماید و برخیزد و با توپ بازی کند. طبق قانون می باشد

۴: در حال ایستادن یا دویدن می توان:

الف: برای یک بار توپ را به زمین زد و مجدداً آنرا با یک یا هر دو دست گرفت.

ب: توپ را به دفعات با یک دست به زمین زد (دریبل)، و سپس با یک یا هر دو دست آن را گرفت یا مجدداً از زمین برداشت.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ج: توپ را به صورت مکرر با یک دست روی زمین غلطاند ، و سپس مجدداً آن را با یک یا هر دو دست گرفت یا از زمین برداشت.

از لحظه گرفتن و کنترل توپ با یک یا هر دو دست ، باید ظرف مدت ۳ ثانیه یا حداکثر پس از ۳ گام با آن بازی کرد (۱۳:۱ الف).

زمین زدن یا دریبیلینگ از زمانی شروع شده محسوب می شود که بازیکن با هر قسمت از بدن خود توپ را لمس کرده و مستقیماً به زمین بزند.

پس از آنکه توپ با بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا کند، بازیکن می تواند به توپ ضربه بزند یا آن را به زمین بزند و مجدداً آن را بگیرد (همچنین نگاه کنید به ۱۴:۶).

۵: توپ را از یک دست به دست دیگر منتقل نمود.

۶: بازی با توپ در حالت دو زانو ، نشسته یا خوابیده روی زمین؛ این به مفهوم این است که در کلیه حالت های اشاره شده فوق ، در صورتی که کلیه شرایطی که در قانون ۱۵:۱ ذکر شده، رعایت شود، اجرای پرتاب مجاز می باشد (به عنوان مثال پرتاب آزاد)، علاوه بر آن شرط رعایت تماس دائمی یک قسمت از پا با زمین نیز الزامی می باشد.

موارد ذیل مجاز نمی باشد:

۷: لمس بیش از یک بار توپ ، پس از آنکه توپ در کنترل قرار گرفت، مگر آن که در این فاصله توپ با زمین، بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا کند (۱۳:۱ الف)؛ علیرغم این ، تماس بیش از یک بار جریمه ای در بر نخواهد داشت ، در صورتیکه بازیکن در حالت "کورمال" با توپ در تماس باشد، به عبارت دیگر عدم توانائی در کنترل توپ هنگامی که تلاش می کند آن را بگیرد یا متوقف نماید.

۸: لمس توپ با پا یا ساق زیر زانو ، به استثناء هنگامی که توپ توسط بازیکن تیم مقابل پرتاب شده باشد (۱۳:۱ الف - ب ، همچنین نگاه کنید به ۸:۷ ه).

۹: اگر توپ در زمین بازی به داوران برخورد نماید ، بازی ادامه پیدا می کند.

۱۰: اگر بازیکنی همراه با توپ با یک یا هر دو پا از زمین بازی خارج شود (در حالی که توپ همچنان در زمین است) به عنوان مثال برای دور شدن از بازیکن مدافع ، این منجر به یک پرتاب آزاد برای تیم مقابل می شود (۱۳:۱ الف). چنانچه بازیکنی از تیم صاحب توپ ، بدون توپ در خارج از زمین بازی موضع بگیرد ، داوران باید به او یادآوری نموده که باید در زمین بازی حرکت نماید. اگر بازیکن مذکور به تذکر داوران توجهی نکرد و یا اگر پس از آن این عمل توسط همان تیم تکرار گردید ، آنگاه بدون هر گونه تذکر دیگری باید یک پرتاب آزاد به سود تیم مقابل اعلام شود (۱۳:۱ الف) چنین عملی نمی تواند تحت قوانین ۸ و ۱۶ منجر به یک جریمه شخصی شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

بازی غیر فعال

۱۱: حفظ توپ در مالکیت تیم بدون هیچگونه تلاش آشکار و قابل تشخیص برای حمله یا شوت به سمت دروازه مجاز نمی باشد. به صورت مشابه، تکرار تأخیر در اجرای پرتاب-شروع ، پرتاب آزاد، پرتاب-اوت، یا پرتاب دروازه بان برای تیم خودی ، مجاز نمی باشد (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۴) این عمل به عنوان بازی غیر فعال در نظر گرفته شده و با یک پرتاب آزاد علیه تیم صاحب توپ جریمه می شود ، مگر آنکه گرایش به بازی غیر فعال متوقف شود (۱۳:۱ الف).

پرتاب آزاد از محلی که توپ هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا می گردد.

۱۲: هنگامی که گرایش و تمایل به بازی غیر فعال تشخیص داده شود ، علامت هشدار (علامت دست شماره ۱۷) نشان داده می شود. این هشدار به تیم صاحب توپ این فرصت را می دهد که برای جلوگیری از دست دادن توپ روش حمله خود را تغییر دهد. پس از آن که علامت هشدار نشان داده شد در صورتی که هیچگونه تغییری در روش حمله ایجاد نشود، داوران می توانند در هر لحظه برای بازی غیر فعال سوت بزنند. چنانچه تیم مهاجم پس از حداکثر ۴ پاس اقدامی برای شوت به سمت دروازه بعمل نیاورد، آنگاه یک پرتاب آزاد علیه آن تیم اعلام می شود (۱۳:۱ الف ، روش ها و استثنائات، نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۴ بخش د).

تصمیم داوران در مورد تعداد پاس ها ، تصمیمی است که بر مبنای مشاهده حقایق و اصولاً بر اساس قانون ۱۷:۱۱ خواهد بود. در موقعیت های قطعی و مسلم همچنین، داوران می توانند بدون هر گونه علامت هشدار قبلی ، یک پرتاب آزاد علیه تیم صاحب توپ اعلام نمایند. به عنوان مثال هنگامی که یک بازیکن عمداً از تلاش برای استفاده از یک شانس مسلم گل خود داری نماید.

قانون ۸

۸) خطاها و رفتار خارج از روحیه ورزشی

فعالیت های مجاز

موارد ذیل مجاز است:

۱:

الف: استفاده از یک دست باز برای خارج کردن توپ از دست بازیکن دیگر

ب: استفاده از بازوهای خم شده برای تماس بدنی با بازیکن حریف، تا به این ترتیب او را کنترل و دنبال نماید.

ج: استفاده از بدن خود برای سد کردن حریف، در مبارزه برای موضع و موقعیت مناسب تر

توضیح:

سد کردن به مفهوم جلوگیری و ایجاد مانع برای بازیکن مقابل از حرکت در یک فضای باز می باشد، ایجاد سد، حفظ آن و خروج از حالت سد، در ارتباط با حریف اساساً باید به شیوه منفعلانه و غیر فعال باشد (علیرغم این نگاه کنید به ۸:۲ ب)

خطاهائی که به صورت معمول منجر به یک جریمه شخصی نمی شوند (علیرغم این، ضوابط و معیارهای تصمیم گیری در ۸:۳ الف - د مورد توجه قرار گیرد).

موارد ذیل مجاز نیست:

۲:

الف: کشیدن یا ضربه زدن به توپی که در دستان بازیکن حریف است.

ب: سد کردن بازیکن حریف بوسیله بازوها، دست، پاها، یا استفاده از هر قسمت بدن برای جابجا کردن یا هل دادن وی. این شامل استفاده خطرناک از آرنج، چه در موقعیت آغاز حرکت و چه در حال حرکت نیز می باشد.

ج: گرفتن بازیکن حریف (بدن یا لباس)، حتی اگر او برای ادامه بازی همچنان آزاد بماند.

د: دوییدن یا پریدن بر روی حریف

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

خطاهائی که تحت قوانین ۶-۳: ۸ مستلزم جریمه شخصی می باشند.

۳: خطاهائی که عمداً یا منحصرأ بدن بازیکن حریف را هدف قرار می دهد، باید منجر به جریمه شخصی شود. این بدان مفهوم است که علاوه بر پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر، حداقل این خطا باید به جریمه پیشرونده منجر شود، که با اخطار شروع می شود (۱۶:۱)، سپس با ۲-دقیقه تعلیق (۱۶:۳)، و دیسکالیفه (۱۶:۶) ادامه پیدا می کند.

برای خطاهای شدید تر، ۳ سطح اضافه جرائم بر اساس معیارهای تصمیم گیری ذیل وجود دارد:

- خطاهائی که باید بلافاصله با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شوند (۸:۴)

- خطاهائی که باید با یک دیسکالیفه جریمه شوند (۸:۵)

- خطاهائی که باید با دیسکالیفه جریمه شوند و در مواردی که لازم باشد نیز گزارش نوشته شود (۸:۶)

معیارهای تصمیم گیری

به منظور قضاوت در خصوص اینکه چه نوع جریمه شخصی برای خطاهای خاصی مناسب است، از معیارهای تصمیم گیری ذیل استفاده می شود؛ این معیارها می تواند در هر وضعیتی به صورت مناسب ترکیب و مورد استفاده قرار بگیرد؛

الف: موقعیت بازیکنی که مرتکب خطا می گردد (از روبرو، از پهلو و کنار، یا از پشت سر)

ب: قسمتی از بدن بازیکن مقابل که هدف خطا و اقدام غیر مجاز قرار گرفته است (بالا تنه، بازوی پرتاب، پاهای سر/گلو/گردن)

ج: چگونگی و میزان تحرک بدنی در تخلف و اقدام غیرمجاز (شدت تماس بدنی غیرمجاز و / یا خطا در شرایطی که حریف در حرکت کامل باشد)

د: اثرات خطا و اقدام غیرمجاز:

- تاثیر در کنترل بدن و توپ

- کاهش یا جلوگیری از توانایی حرکتی

- ممانعت از ادامه بازی

قضاوت در مورد خطاها، همچنین به موقعیت های خاص بازی نیز مرتبط است (به عنوان مثال، عمل شوت زدن، رفتن به سوی فضای باز، در موقعیت دویدن با سرعت زیاد).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

خطاهائی که بلافاصله ۲- دقیقه تعلیق در پی خواهند داشت.

۴: خطاهای خاصی، که صرف نظر از اینکه بازیکن قبلاً اخطار گرفته است یا نه، مستقیماً با ۲-دقیقه تعلیق جریمه می شود.

این به صورت خاص و ویژه برای خطاهائی که بازیکن متخلف به خطر ایجاد شده برای حریف بی توجه باشد، نیز قابل اجرا می باشد (همچنین نگاه کنید به ۸:۵، ۸:۶).

با توجه به معیار های تصمیم گیری تحت قانون ۸:۳، نمونه ای از این قبیل خطاها را به شرح ذیل می توان نام برد:

الف: خطاهائی که با شدت زیاد انجام می شود، یا علیه حریفی است که به سرعت در حال دویدن می باشد.

ب: گرفتن و نگه داشتن حریف به مدت زیاد، یا به زمین زدن او

ج: خطاهائی که روی سر، گلو و گردن انجام شود

د: ضربه سخت و شدید بر روی بالا تنه و بازوی پرتاب

ه: تلاش در جهت بر هم زدن کنترل بدن حریف (به عنوان مثال، گرفتن پا / ساق پا حریفی که در حال پرش است، همچنین نگاه کنید به ۸:۵ الف)

و: دویدن یا پریدن با سرعت فوق العاده زیاد بر روی بازیکن حریف

خطاهائی که منجر به یک دیسکالیفه می شوند.

۵: بازیکنی که حرکات خطرناک علیه سلامتی حریفی که در حال حمله است انجام دهد، باید دیسکالیفه شود (۱۶:۶ الف). خطر خاصی که علیه سلامتی حریف ایجاد می شود ناشی از شدت بالای خطا بوده یا اینکه حریف آمادگی و انتظار خطا را نداشته و در حقیقت غافلگیری شود لذا به همین جهت توانائی حفاظت و مراقبت از خود را ندارد (نگاه کنید به توضیح قانون ۸:۵)

علاوه بر معیار های ذکر شده در ۸:۳، ۸:۴، معیارهای تصمیم گیری ذیل نیز قابل اجرا می باشد:

الف: از دست دادن کنترل بدن هنگام دویدن یا پریدن، یا در خلال عمل پرتاب

ب: یک اقدام شدید تهاجمی علیه بخشی از بدن حریف، به خصوص صورت، گلو یا گردن (شدت تماس بدنی)

ج: رفتار بی پروا و جسورانه توسط بازیکن متخلف هنگام بروز خطا

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیح:

همچنین یک خطا با تاثیر خیلی کوچک بدنی می تواند خیلی خطرناک بوده و منجر به صدمه شدیدی شود ، اگر این خطا هنگامی اتفاق بیفتد که بازیکن در هوا پرش کرده یا در حال دویدن باشد ، و به همین جهت قادر به دفاع از خود نیست. در این قبیل موارد ، نه شدت تماس بدنی بلکه خطر ایجاد شده برای بازیکن مقابل، اساس تصمیم گیری برای اعلام یک دیسکالیفه است .

موارد فوق همچنین در موقعیتی که دروازه بان به منظور گرفتن پاسی که برای بازیکن حریف ارسال شده است محوطه دروازه را ترک می نماید نیز قابل اجراست . در این شرایط دروازه بان مسئولیت دارد تا اطمینان حاصل نماید که موقعیت ایجاد شده برای سلامتی حریف خطرناک نباشد .

او باید دیسکالیفه شود اگر:

الف: توپ را به دست آورد ، ولی در حین حرکت با بازیکن حریف برخورد نماید.

ب: موفق به گرفتن یا کنترل توپ نشود ، ولی با بازیکن حریف برخورد نماید.

اگر داوران در یکی از این موقعیت ها مطمئن شوند که ، بدون عمل غیر مجاز دروازه بان ، بازیکن حریف قادر به دریافت توپ بوده ، آنگاه باید یک پرتاب ۷-متر نیز اعلام شود .

دیسکالیفه به دلیل یک عمل با بی احتیاطی خاص و منحصرأ به منظور ایجاد خطر برای حریف یا عملی از روی بد خواهی و قصد و نیت قبلی (همچنین به صورت کتبی گزارش می شود).

۶: اگر داوران متوجه عملی شوند که با بی احتیاطی خاص منحصرأ به منظور ایجاد خطر برای حریف یا عملی از روی بد خواهی و قصد و نیت قبلی باشد، آنها باید پس از بازی گزارش بنویسند، بنحوی که مقامات مسئول بتوانند در مورد اقدامات انضباطی بیشتر تصمیم بگیرند.

علائم و مشخصه هائی که علاوه بر قانون ۸:۵ باید به عنوان معیار تصمیم گیری در نظر گرفت عبارتند از:

الف: یک اقدام با بی احتیاطی خاص یا منحصرأ به منظور ایجاد خطر

ب: عملی از روی بد خواهی و قصد و نیت قبلی، که به هیچ وجه مربوط به وضعیت بازی نیست.

توضیح:

هنگامی که خطائی تحت قانون ۸:۵ یا ۸:۶ به منظور ممانعت از بشمر رسیدن یک گل در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی انجام می شود ، آنگاه این عمل باید به عنوان " رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی " تلقی گردیده و مطابق با قانون ۸:۱۰ د جریمه شود .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

رفتار خارج از روحیه ورزشی که تحت قانون ۱۰-۸:۷ مستلزم یک جریمه شخصی می باشد.

هر گونه بیان یا حالات کلامی و یا غیر- کلامی که با روحیه جوانمردانه ورزشی سازگار نباشد، رفتار خارج از روحیه ورزشی محسوب می گردد. این هم برای بازیکنان و هم مسئولین تیم چه داخل زمین بازی و چه خارج از آن قابل اجرا می باشد. برای جریمه رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی و رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، اقداماتی متفاوت در ۴ سطح در نظر گرفته شده است:

- اعمالی که مستلزم جریمه پیشرونده است (۸:۷)
- اعمالی که مستقیماً با ۲-دقیقه تعلیق جریمه می شوند (۸:۸)
- اعمالی که با دیسکالیفه جریمه می شوند (۸:۹)
- اعمالی که با دیسکالیفه همراه با گزارش جریمه می شوند (۸:۱۰ الف - ب)

اعمال خارج از روحیه ورزشی که مستلزم جریمه پیشرونده است.

۷: اعمال زیر (الف - و) نمونه هایی از رفتار خارج از روحیه ورزشی است که به صورت پیشرونده جریمه می شوند ، که با اخطار شروع می شود (۱۶:۱ ب)

الف: اعتراض علیه تصمیمات داور، یا اعمال و رفتارهای زبانی و غیر-زبانی به قصد وادار کردن داور به یک تصمیم خاص
ب: آزار رساندن حریف یا هم تیمی توسط کلمات یا حرکات یا فریاد زدن بر سر حریف به قصد حواس پرتی او

ج: ایجاد تاخیر در اجرای یک پرتاب رسمی حریف ، با عدم رعایت فاصله ۳-متر یا به نحوی دیگر

د: تلاش در جهت گمراه کردن داوران در مورد عمل بازیکن حریف ، یا بزرگ نمائی در مورد یک ضربه او، از طریق نمایش بازی کردن، به منظور ایجاد وقفه در بازی و یا ایجاد یک جریمه غیر عادلانه برای بازیکن حریف

ه: سد کردن فعالانه یک شوت یا پاس با استفاده از پا یا ساق پا . عکس العمل طبیعی در حرکت همانند جمع کردن ساق ها، جریمه ای نخواهد داشت (همچنین نگاه کنید به قانون ۷:۸)

و: ورود مکرر به محوطه دروازه به دلایل تاکتیکی

رفتار خارج از روحیه ورزشی که مستقیماً ۲-دقیقه تعلیق در پی خواهد داشت.

۸: برخی رفتار های خارج از روحیه ورزشی که طبیعتاً شدیدتر به نظر می رسند، صرفنظر از اینکه بازیکن یا مسئول تیم قبلاً اخطار دریافت نموده اند یا خیر، بلافاصله باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شوند. این اعمال شامل موارد ذیل می باشند:

الف: اعتراض هایی که با فریاد بلند همراه با حرکات و رفتاری تحریک کننده باشد

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ب: هنگامی که تصمیمی علیه تیم صاحب توپ گرفته شود و بازیکن صاحب توپ بلافاصله با رها کردن یا به زمین گذاشتن توپ، آن را در اختیار حریف قرار ندهد

ج: سد کردن توپی که به منطقه تعویض رفته است (توسط بازیکن ذخیره یا مسئول تیم)

د: وقتی در جریان بازی، بازیکنی در یک موقعیت آزاد، بدون مانع و محدودیت اقدام به شوت به سمت دروازه نموده و توپ به سر دروازه بان برخورد نماید.

نکته:

معیارهای برخورد توپ به سر دروازه بان :

این قانون فقط در موقعیت هایی از بازی قابل اجرا می باشد که مهاجم در شرایط باز و بدون مانع اقدام به حمله کرده باشد، بدین معنی که هیچ مدافعی بین پرتاب کننده و دروازه بان قرار نداشته باشد .

سر باید اولین نقطه تماس توپ باشد. اگر توپ ابتدا به قسمت دیگری از بدن دروازه بان برخورد کرده و سپس به سر برخورد نماید، این قانون اعمال نمی گردد.

اگر دروازه بان سر خود را در جهت توپ حرکت دهد، این قانون اعمال نمی شود.

اگر دروازه بان سعی کند داوران را در جهت جریمه نمودن مهاجم گمراه نماید (مثلاً پس از برخورد توپ به سینه دروازه بان)، دروازه بان طبق قانون ۸:۷ د جریمه می گردد.

رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی که با دیسکالیفه جریمه می شود.

۹: برخی رفتارهای خارج از روحیه ورزشی که به صورت شدید انجام می شود با دیسکالیفه جریمه می گردد . نمونه هائی از چنین رفتار هائی بشرح ذیل می باشد:

الف: پرتاب کردن یا ضربه زدن به توپ با روشی نمایشی، پس از تصمیم داوران

ب: اگر دروازه بان به صورت آشکار و واضح از تلاش برای مهار توپ در پرتاب ۷-متر خودداری نماید.

ج: پرتاب عمدی توپ به سمت بازیکن حریف در خلال توقف بازی، اگر این عمل با شدت زیاد و از فاصله نزدیک باشد، به عنوان یک عمل خاص بی پروا و گستاخانه تحت قانون ۸:۶ فوق محسوب می شود.

د: زمانیکه پرتاب کننده ۷ متر، توپ را به سر دروازه بان بزند، به شرطی که دروازه بان سر خود را در مسیر توپ حرکت نداده باشد.

ه: زمانیکه اجرا کننده پرتاب آزاد، توپ را به سر مدافع بزند، به شرطی که مدافع سر خود را در مسیر توپ حرکت نداده باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

و: انجام یک عمل انتقام جویانه پس از خطائی که روی بازیکن اتفاق افتاده

توضیح:

در موارد پرتاب ۷-متر یا پرتاب آزاد، پرتاب کننده مسئولیت دارد که دروازه بان یا مدافع را در معرض خطر نیندازد.

دیسکالیفه ناشی از رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی باید با گزارش همراه باشد.

۱۰: اگر داوران رفتاری را در رده بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی تشخیص دادند، جریمه ای متناسب با مقررات ذیل اعلام می شود.

در موارد تخلفات قید شده ذیل به عنوان نمونه (الف ، ب) ، داوران پس از خاتمه مسابقه باید گزارش بنویسند تا افراد ذیربط و ذیصلاح بتوانند تصمیم بگیرند که چه اقدامات بیشتری باید اتخاذ شود:

الف: رفتار مبتنی بر فحاشی و توهین یا تهدید علیه افراد دیگر به عنوان مثال: داور، وقت نگهدار/منشی، نماینده فنی، مسئول تیم، بازیکن، تماشاگر؛ این حرکات ممکن است کلامی یا غیر-کلامی باشد. (به عنوان مثال حالت صورت ، ژست گرفتن ، زبان بدن یا تماس بدنی)

ب: (I) دخالت مسئول تیم در بازی ، در زمین یا از منطقه تعویض ، یا (II) بازیکن یک شانس مسلم گل را از بین ببرد، چه از طریق ورود غیر قانونی به زمین بازی (قانون ۴:۶) یا در منطقه تعویض

در موارد بروز تخلفات ذیل (ج ، د) ، یک پرتاب ۷متر به سود حریف اعلام می گردد.

ج: اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی مسابقه در حالیکه توپ خارج از جریان بازی می باشد ، بازیکن یا مسئول تیم به منظور جلوگیری از یک شوت به سمت دروازه یا ایجاد یک شانس مسلم گل ، مرتکب تاخیر در اجرای یک پرتاب حریف بشوند، بازیکن/مسئول متخلف باید دیسکالیفه شود و همچنین یک پرتاب ۷متر نیز برای حریف اعلام گردد . این به انواع مختلف دخالت ها قابل اعمال است (به عنوان مثال ، تنها یک عمل فیزیکی محدود، دخالت در اجرای یک پرتاب از قبیل قطع یک پاس ، دخالت در رسیدن توپ ، رها نکردن توپ)

د: اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی مسابقه توپ در جریان بازی باشد ، و بازیکنان مقابل

۱. از طریق تخلف بوسیله بازیکن تحت قوانین ۸:۵ یا ۸:۶ همچنین ۸:۱۰ الف یا ۸:۱۰ ب (II)

۲. از طریق تخلف بوسیله مسئول تحت قوانین ۸:۱۰ الف یا ۸:۱۰ ب (I)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

جلوگیری از یک شوت به سمت دروازه یا ایجاد یک شانس مسلم گل تیمی که در مالکیت توپ است، متناسب با قوانین مربوطه منجر به دیسکالیفه بازیکن یا مسئول متخلف می شود و یک پرتاب ۷ متر به سود تیم صاحب توپ نیز اعلام می شود .

اگر بازیکنی که خطا بر روی او انجام گرفته یا هم تیمی او قبل از آنکه بازی متوقف شود یک گل بشمر برسانند، پرتاب ۷متر نباید اعلام شود .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۹

۹) امتیاز گل

۱: هنگامی یک گل به ثمر می رسد که تمامی توپ کاملاً از خط دروازه عبور نماید (نگاه کنید به شکل ۴)، مشروط بر آن که هنگام پرتاب یا قبل از آن ، پرتاب کننده ، هم تیمی های او یا مسئول تیم مرتکب تخلف از قوانین نشده باشند. داور خط دروازه به وسیله دو سوت کوتاه و علامت دست شماره ۱۲، به ثمر رسیدن گل را تأیید می نماید. علیرغم تخلف از قوانین توسط مدافع ، اگر توپ وارد دروازه شود ، این گل مورد پذیرش خواهد بود.

چنانچه قبل از عبور کامل توپ از خط دروازه، داور، وقت نگهدار یا نماینده فنی بازی را متوقف نمایند، گل مورد پذیرش نخواهد بود .

اگر بازیکنی توپ را به داخل دروازه خودی وارد نماید، یک گل برای حریف باید اعلام شود، به استثناء مواردی که دروازه بان در حال اجرای پرتاب دروازه بان باشد(پاراگراف دوم ۱۲:۲)

توضیح:

اگر شخصی یا چیزی که حضور آن در بازی مجاز نیست (تماشاگران و غیره) مانع ورود توپ به داخل دروازه گردد و داوران متقاعد شوند که (بدون دخالت آن عامل خارجی) توپ در هر شرایطی وارد دروازه می گردیده است ، یک گل باید اعلام شود.

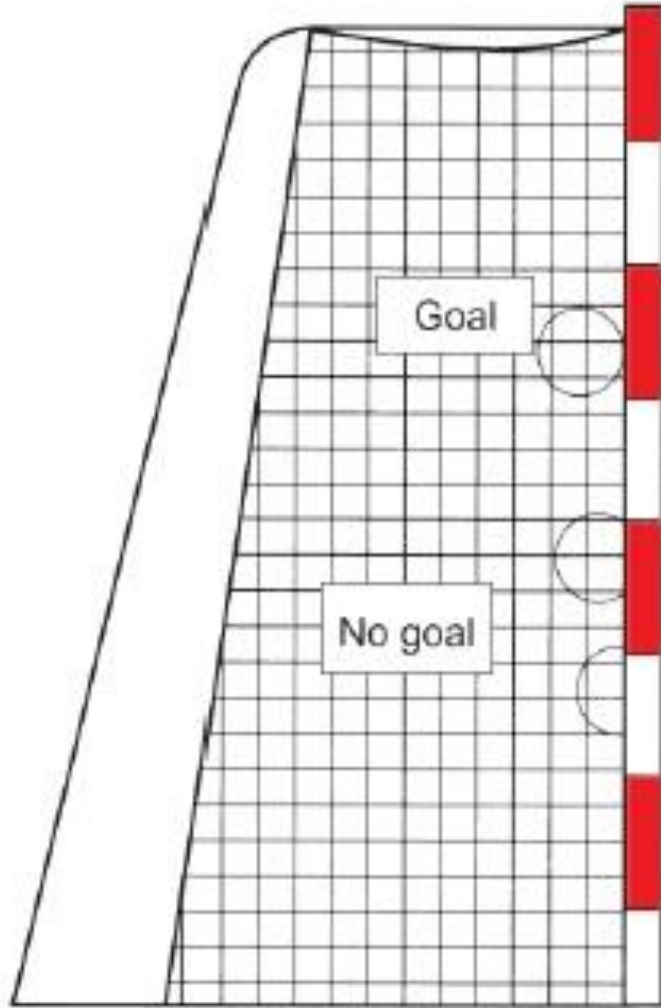
۲: گلی که قبلاً مورد قبول واقع شده است، پس از سوت داور برای اجرای پرتاب-شروع دیگر نمی توان آنرا باطل نمود (علیرغم این نگاه کنید به توضیح قانون ۹:۲). چنانچه پس از ورود توپ به دروازه علامت پایان نیمه بازی به صدا در آید، داوران باید به صورت واضح و روشن (بدون اجرای پرتاب-شروع) نشان دهند که گل مورد قبول بوده ولی به علت پایان وقت پرتاب شروع اجرا نمی شود .

توضیح:

امتیاز گلی که مورد تأیید داوران قرار می گیرد باید بلافاصله در تابلو امتیازات ثبت شود .

۳: تیمی که نسبت به تیم مقابل امتیاز گل بیشتری به دست آورده باشد ، برنده مسابقه خواهد بود. اگر هر دو تیم به تعداد برابر گل به ثمر رسانده باشند یا هیچ گلی به ثمر نرسیده باشد، آنگاه نتیجه مسابقه مساوی خواهد بود (نگاه کنید به ۲:۲).

شكل ٤: گل

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۰

۱۰) پرتاب-شروع

۱: پرتاب-شروع در آغاز بازی توسط تیمی اجرا خواهد شد که در پرتاب سکه برنده شده و مالکیت توپ را در شروع بازی انتخاب کرده باشد، سپس تیم حریف حق دارد که زمین را انتخاب نماید. همچنین اگر تیمی که برنده پرتاب سکه بوده ترجیح دهد که زمین را انتخاب نماید، آنگاه تیم مقابل پرتاب-شروع را انجام می دهد.

تیم ها در نیمه دوم زمین ها را جابجا می نمایند، پرتاب-شروع در آغاز نیمه دوم توسط تیمی انجام می شود که پرتاب-شروع آغاز بازی را انجام نداده باشد.

در آغاز هر دوره وقت اضافی نیز پرتاب سکه مجددی انجام می شود، و کلیه مقررات ذکر شده فوق تحت قانون ۱۰:۱، همچنین برای وقت های اضافه نیز قابل اجرا می باشد.

۲: پس از به ثمر رسیدن یک گل ، بازی با اجرای پرتاب شروع توسط تیمی که گل دریافت نموده است، ادامه می یابد (علیرغم این نگاه کنید به پاراگراف دوم ۹:۲)

۳: پرتاب شروع در یکی از ۲ حالت ذیل اجرا شده تلقی می گردد:

الف: پرتاب از خط وسط

پرتاب شروع از نقطه مرکزی خط وسط و در همه جهات انجام می گردد (با ۱/۵ متر فاصله از نقطه مرکزی خط وسط به طرفین) ، این پرتاب با علامت سوت و حداکثر ظرف مدت ۳ ثانیه باید انجام شود. (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷) بازیکنی که پرتاب-شروع را اجرا می کند باید در موقعیتی قرار بگیرد که حداقل یک پای او روی خط وسط قرار گیرد، و پای دیگر او پشت یا روی خط باشد (۱۵:۶) و تا هنگامی که توپ از دست او رها نشده باشد باید در همین وضعیت باقی بماند (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷) (همچنین نگاه کنید توضیحات پیرامون قوانین شماره ۵)

هم تیمی های پرتاب کننده، تا قبل از علامت سوت مجاز نمی باشند خط وسط را قطع نمایند. (۶:۱۵)

ب- پرتاب شروع از محوطه پرتاب شروع

- پرتاب شروع ظرف مدت ۳ ثانیه پس از علامت سوت از محوطه پرتاب شروع، در هر جهتی می تواند اجرا گردد (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

- داوران می توانند علامت سوت را زمانی بصدا درآورند که توپ در داخل محوطه پرتاب شروع و حداقل یک پای پرتاب کننده در داخل محوطه پرتاب شروع قرار داشته باشد (۱۵:۶).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- تا زمانی که پرتاب شروع بصورت کامل اجرا نشده باشد ، پرتاب کننده نمی تواند خط محوطه پرتاب شروع را با هر قسمتی از بدن خود قطع نماید (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

- پرتاب کننده می تواند بصورت آزادانه در محوطه پرتاب شروع حرکت نماید ولی مجاز نیست که پس از علامت سوت داوران، توپ را به زمین زده و مجدداً دریافت نماید. (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

- پرتاب را می توان در حال دویدن اجرا نمود . ولی پرش در حین اجرای پرتاب مجاز نمی باشد (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

پرتاب شروع اجرا شده تلقی می گردد هنگامی که:

- توپ ابتدا از دست پرتاب کننده خارج شده و سپس به طور کامل از خط منطقه پرتاب عبور نماید . یا

- توپ توسط پرتاب کننده پاس داده شود و توسط یکی از هم تیمی ها لمس یا کنترل شود ، حتی اگر داخل محوطه پرتاب شروع باشد .

هم تیمی های پرتاب کننده اجازه ندارند قبل از علامت سوت از خط وسط عبور نمایند، مگر اینکه داخل محوطه پرتاب باشند (۱۵:۶).

بازیکنان تیم مدافع باید خارج از محوطه پرتاب باشند و تا زمانی که پرتاب بصورت کامل انجام نشده باشد ، مجاز به لمس توپ یا حریف در داخل محوطه پرتاب نیستند. (۱۵:۴ ، ۸:۷ ج) مدافعین مجاز می باشند بلافاصله خارج از منطقه پرتاب شروع مستقر شوند.

۴: برای پرتاب-شروع در آغاز هر نیمه (همچنین هر نیمه وقت اضافی) کلیه بازیکنان باید در نیمه زمین خودی و یا در صورت امکان درمحوطه پرتاب شروع باشند .

با این وجود برای پرتاب-شروع پس از به ثمر رسیدن یک گل ، بازیکنان تیم مقابل پرتاب کننده اجازه دارند در هر دو نیمه زمین حضور داشته باشند .

در صورت اجرای پرتاب شروع از خط وسط زمین (۱۰:۳ الف) ، بازیکنان تیم مقابل حداقل باید ۳ متر از بازیکنی که پرتاب شروع را اجرا می کند ، فاصله داشته باشند (۱۵:۴ ، ۱۵:۹ ، ۸:۷ ج).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۱

(۱۱) پرتاب-اوت

۱: پرتاب-اوت هنگامی اعلام می شود که تمامی توپ از خط کناری، خارج شده یا قبل از عبور از خط بیرونی دروازه توسط بازیکن زمین تیم دفاعی لمس شده باشد.

همچنین هنگامی که توپ با سقف یا تجهیزات بالای زمین برخورد نماید نیز پرتاب-اوت اعلام می گردد.

۲: پرتاب -اوت بدون علامت سوت داوران (علیرغم این نگاه کنید به ۱۵:۵ ب) توسط تیم مقابل، تیمی که بازیکن آن آخرین بار قبل از عبور توپ از خط یا برخورد با سقف و تجهیزات بالای زمین ، آن را لمس کرده است ، انجام می گردد .

۳: پرتاب-اوت از نقطه ای که توپ از خط کناری خارج شده است یا اگر از خط بیرونی دروازه خارج شده باشد از محل تقاطع این خط با خط کناری در همان طرف انجام می گردد. برای پرتاب-اوت پس از برخورد توپ با سقف و تجهیزات بالای زمین ، پرتاب -اوت از نزدیکترین نقطه در نزدیکترین خط کناری مرتبط با محل برخورد با سقف و تجهیزات بالای زمین اجرا می شود.

۴: پرتاب کننده باید یک پای خود را روی خط کناری قرار دهد و تا هنگامی که توپ از دست او رها نشده است باید در همین وضعیت باقی بماند. محدودیتی برای استقرار پای دوم وجود ندارد. (۱۳:۱ الف ، ۱۵:۶ ، پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷).

۵: هنگامی که پرتاب-اوت در حال انجام می باشد، بازیکنان تیم مقابل نمی توانند کمتر از ۳ متر با پرتاب کننده فاصله داشته باشند(۱۵:۴ ، ۱۵:۹ ، ۸:۷ ج).

با این حال، اگر آنها بلافاصله خارج از خط دروازه خودشان بایستند، این امر صدق نمی کند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۲

۱۲) پرتاب دروازه بان

۱: یک پرتاب دروازه بان اعلام می شود هنگامی که:

(I) بازیکنی از تیم مقابل متناسب با تخلف ذکر شده در قانون (۶:۲ الف) وارد محوطه دروازه شود؛

(II) دروازه بان توپ را در محوطه دروازه کنترل نماید یا توپ در محوطه دروازه بر روی زمین متوقف شود (۴-۵:۶)؛
(III) یک بازیکن از تیم مقابل توپی را که بر روی زمین محوطه دروازه در حال غلتیدن می باشد را لمس نماید (پاراگراف اول ۵:۶) یا (IV) هنگامی که توپ از خط بیرونی دروازه به خارج زمین برود، در حالیکه آخرین بار توسط دروازه بان یا بازیکن تیم مقابل لمس شده باشد.

این بدین مفهوم است که در کلیه این موارد، توپ خارج از بازی محسوب می گردد (۳:۱۳)، لذا در صورتی که پس از اعلام پرتاب دروازه بان و قبل از اجرای آن تخلفی به وقوع بپیوندد، آنگاه بازی با پرتاب دروازه بان ادامه خواهد یافت.

۲: پرتاب دروازه بان بدون علامت سوت داور توسط دروازه بان (علیرغم این نگاه کنید به ۵:۱۵ ب) از محوطه دروازه و از روی خط محوطه دروازه انجام می شود.

اگر تیمی که باید پرتاب دروازه را انجام دهد، بدون دروازه بان باشد، دروازه بان باید با یکی از بازیکنان زمین تعویض شود (قانون ۴:۴). داوران در خصوص ضرورت تایم-اوت تصمیم می گیرند (پاراگراف دوم قانون ۸:۲، توضیحات پیرامون قوانین شماره ۲).

پرتاب دروازه بان هنگامی اجرا شده محسوب می گردد، که توپ پرتاب شده توسط دروازه بان کاملاً از خط محوطه دروازه عبور نماید.

بازیکنان تیم مقابل می توانند بلاواسطه پشت خط محوطه دروازه مستقر شوند، ولی تا قبل از اینکه توپ کاملاً از خط محوطه دروازه عبور نکند، مجاز به لمس آن نمی باشند (۴:۱۵، ۹:۱۵، ۷:۸ ج).

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۳

۱۳) پرتاب آزاد

اعلام پرتاب آزاد

۱: اساساً داوران بازی را متوقف ساخته و آن را مجدداً با پرتاب آزاد برای تیم مقابل شروع خواهند کرد هنگامی که:

الف: تیم صاحب توپ مرتکب تخلفی شود که باید منجر به سلب مالکیت از آن تیم شود (نگاه کنید ۳-۲: ۴ ، ۴-۵: ۴ ، ۴-۹: ۴، ۵-۶: ۱۰، پاراگراف اول ۵: ۶، ۶-۷: ۶، ب ، ۴-۲: ۷ ، ۷-۷: ۸، ۷-۱۰: ۷، ۱۱-۱۲: ۷، ۲-۱۰: ۸، ۳-۱۰: ۱۱، ۴-۱۱: ۱۳، ۴-۱۴: ۷، ۷-۱۵: ۱۵ پاراگراف سوم و ۸: ۱۵)

ب: تیم حریف مرتکب تخلفی از شود که در اثر آن تیم صاحب توپ ، مالکیت آن را از دست دهد (نگاه کنید به ۳-۲: ۴، ۴-۵: ۴ ، ۵: ۵ ، ۶: ۲ ، ۶: ۷ ، ۷: ۸ ، ۸-۱۰: ۲)

۲: داوران باید در جهت تداوم و استمرار بازی از قطع پیش از موقع بازی به وسیله اعلام پرتاب آزاد خودداری نمایند.

این بدین مفهوم است که طبق قانون ۱۳:۱ الف، اگر پس از خطای تیم حمله ، تیم دفاعی بلافاصله مالکیت توپ را به دست آورد ، داوران نباید پرتاب آزاد اعلام نمایند.

به صورت مشابه، طبق قانون ۱۳:۱ ب ، تا زمانی که تیم حمله کننده به سبب خطائی که توسط تیم دفاعی انجام شده باشد، بصورت کامل مالکیت توپ را از دست بدهد یا موفق نشود حمله خود را ادامه دهد، داوران نباید در بازی دخالت کند.

اگر به سبب تخلف از قوانین یک جرمه شخصی در نظر گرفته شود، آنگاه داوران در صورتی که به این وسیله آوانتاژی را از تیم مقابل تیم مقابل سلب ننمایند، می توانند بلافاصله بازی را متوقف نمایند، در غیر این صورت این جرمه تا زمانی که موقعیت مورد نظر خاتمه یابد، باید به تأخیر افتد.

در موارد تخلف از قوانین ۳-۲: ۴ یا ۴-۵: ۴ ، قانون ۱۳:۲ قابل اجرا نمی باشد و بازی باید بلافاصله متوقف شود که معمولاً توسط وقت نگهدار ، نماینده فنی یا داوران انجام می شود.

۳: اگر تخلفی که به صورت معمول منجر به یک پرتاب آزاد تحت قانون ۱۳:۱ الف ، ب می شود، در شرایطی اتفاق بیفتد که توپ خارج از بازی باشد، آنگاه بازی با پرتابی متناسب با توقف بازی ادامه پیدا می کند (لطفاً همچنین نگاه کنید به دستورالعمل خاص در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی در قانون ۸:۱۰ ج)

۴: علاوه بر موقعیت های اشاره شده در قانون ۱۳:۱ الف -ب، همچنین از پرتاب آزاد بعنوان راهی برای شروع مجدد بازی در بعضی موقعیت هایی که بازی متوقف شده است، استفاده می شود، حتی اگر تخلفی از قوانین رخ نداده باشد (به عبارت دیگر زمانیکه توپ در بازی است):

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

الف: اگر یک تیم در هنگام توقف بازی مالکیت توپ را داشته، آن تیم در شروع مجدد نیز باید صاحب توپ باشد.

ب: اگر مالکیت توپ در اختیار هیچ تیمی نبود آنگاه تیمی که آخرین بار قبل از توقف بازی، مالک توپ بوده در شروع مجدد نیز صاحب توپ خواهد بود.

۵: اگر علیه تیمی که مالکیت توپ را در هنگام سوت داور در اختیار دارد یک پرتاب آزاد اعلام شود، در همان لحظه بازیکن صاحب توپ باید بلافاصله توپ را رها کرده و یا آن روی زمین قرار دهد، به نحوی که بتوان با آن بازی کرد (۸:۸ب).

اجرای پرتاب-آزاد

۶: پرتاب آزاد به صورت معمول بدون علامت سوت از سوی داور (علیرغم این نگاه کنید ۱۵:۳ ب) و اساساً از محلی که خط اتفاق افتاده است اجرا می شود. موارد ذیل از این قاعده مستثنی می باشد.

در موقعیت تشریح شده تحت قانون ۱۳:۴ الف، ب پرتاب آزاد پس از علامت سوت و اصولاً از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا می شود.

اگر داور یا نماینده فنی (فدراسیون بین المللی هندبال یا فدراسیون قاره ای / فدراسیون ملی) بازی را به علت تخلف بازیکن یا مسئول تیم دفاعی متوقف نمود و این منجر به یک تذکر شفاهی یا جریمه شخصی گردید، آنگاه پرتاب-آزاد باید از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا شود، به شرط آنکه این محل موقعیت مناسب تری نسبت به محل وقوع خطا داشته باشد.

به همین ترتیب پاراگراف فوق قابل اجرا خواهد بود، در صورتی که وقت نگهدار بازی را به علت تخلف به وقوع پیوسته تحت قوانین ۳-۲:۴ یا ۵-۶:۴ متوقف نماید.

همانگونه که در قانون ۷:۱۱ ذکر شده است، پرتاب آزاد که به علت بازی غیر فعال اعلام می شود، باید از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، اجرا شود.

علیرغم قاعده کلی و زیر بنایی و روش قید شده در پاراگراف های قبلی، پرتاب آزاد هرگز نمی تواند از داخل محوطه دروازه تیم پرتاب کننده یا داخل محوطه خط پرتاب آزاد تیم مقابل انجام شود. در هر موقعیتی از مکان های شرح داده شده در یکی از پاراگراف های قبلی شامل یکی از این دو محوطه مذکور، محل اجرای پرتاب باید به نزدیکترین نقطه بلافاصله خارج از آن محوطه خاص منتقل گردد.

توضیح:

اگر موقعیت صحیح برای اجرای پرتاب آزاد از محل محوطه خط پرتاب آزاد تیم دفاعی باشد، آنگاه لازم است که پرتاب از محل دقیق خود انجام شود. با این وجود هر چه از خط محوطه پرتاب آزاد تیم مدافع دورتر شویم، اجازه داده

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

می شود که پرتاب آزاد با فاصله بیشتری نسبت به محل وقوع خط انجام شود. این فاصله به تدریج بیشتر می شود تا حداکثر ۳ متر که در موقعیت انجام پرتاب آزاد از پشت خط محوطه دروازه خودی قابل اجراست .

در مواردی که تخلفی متناسب با قانون ۱۳:۵ به وقوع می پذیرد و جریمه ای بر طبق توضیحات قانون ۸:۸ ب اعلام می شود، آنگاه این فاصله شرح داده شده فوق قابل اجرا نیست و پرتاب همواره باید دقیقاً از محل وقوع خط اجرا شود .

۷: بازیکنان تیم پرتاب کننده قبل از اجرای پرتاب نباید خط پرتاب آزاد تیم مقابل را لمس یا قطع نمایند. همچنین نگاه کنید به محدودیت های خاص قید شده در قانون ۲:۵.

داوران باید موقعیت بازیکنان مهاجم را که قبل از اجرای پرتاب آزاد بین خط پرتاب آزاد و خط محوطه-دروازه قرار دارند، تصحیح نمایند، در صورتی که این وضعیت ناصحیح در بازی تأثیرگذار باشد (۱۵:۳ ، ۱۵:۶) پس از آن پرتاب آزاد باید همراه با علامت سوت انجام شود (۱۵:۵ ب). اگر بازیکنان تیم پرتاب کننده در خلال اجرای پرتاب آزاد (قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده) وارد محوطه غیر مجاز شوند، اگر اجرای پرتاب آزاد همراه با علامت سوت نباشد نیز به همین رویه اعمال می شود (پارگراف دوم قانون ۱۵:۷).

در مواردی که اجرای پرتاب آزاد با علامت سوت همراه باشد، اگر بازیکنان تیم مهاجم قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، خط پرتاب آزاد را لمس یا قطع نمایند، آنگاه باید یک پرتاب آزاد به سود تیم مدافع اعلام شود (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

۸: در هنگام اجرای پرتاب آزاد ، بازیکنان تیم مقابل باید حداقل ۳ متر از پرتاب کننده فاصله داشته باشند. با این وجود در صورتی که پرتاب آزاد از پشت خط پرتاب آزاد انجام شود، بازیکنان مدافع می توانند بلافاصله در جلوی خط محوطه دروازه خود مستقر شوند. دخالت در اجرای پرتاب آزاد متناسب با قوانین ۸:۷ ج ، ۱۵:۹ جریمه در پی خواهد داشت .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۴

۱۴) پرتاب ۷-متر

اعلام ۷-متر

۱: یک پرتاب ۷-متر اعلام می شود برای:

الف: از بین بردن یک شانس مسلم گل به صورت غیر قانونی در هر قسمت زمین توسط بازیکن یا مسئول تیم مقابل

ب: سوت نابهنگام در موقعیت یک شانس مسلم گل

ج: از بین بردن یک شانس مسلم گل به وسیله دخالت عواملی که اجازه شرکت در بازی را نداشته اند، بعنوان مثال وقتی تماشاگری وارد زمین زمین شود، یا بازیکنان به وسیله صدای سوت متوقف شوند (به استثناء زمانی که توضیح قانون ۹:۱ قابل اجرا می باشد).

د: خطایی متناسب با قوانین ۸:۱۰ ج یا ۸:۱۰ د (با این وجود نگاه کنید به پاراگراف آخر ۸:۱۰).

به صورت مشابه، در موارد وجود (حادثه غیرقابل پیشگیری) همانند قطع ناگهانی برق که در خلال یک شانس مسلم گل موجب توقف بازی می شود، این قانون نیز قابل اجرا می باشد.

برای تعریف شانس مسلم گل به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۶ مراجعه نمائید.

۲: اگر علیرغم تخلف قید شده در قانون ۱۴:۱ الف، بازیکن مهاجم کنترل توپ و بدن خود را حفظ کرد، دلیلی برای اعلام یک پرتاب ۷-متر وجود ندارد، حتی اگر پس از آن بازیکن مذکور نتواند از این شانس مسلم گل استفاده ببرد.

هنگامی که امکان اعلام یک پرتاب ۷-متر وجود دارد داوران همواره باید از دخالت خودداری نمایند تا زمانی که اگر در واقع اعلام ۷-متر قانونی و ضروری باشد بتوانند یک رأی صحیح اتخاذ نمایند. اگر بازیکن مهاجم علیرغم مداخله غیرقانونی مدافع از یک امتیاز گل سود برد، بدیهی است که دلیلی برای واگذاری پرتاب ۷-متر وجود ندارد. بر عکس اگر مشخص گردید که آن بازیکن در اثر خطای مذکور، واقعا کنترل توپ یا بدن خود را از دست داده و به این علت شانس مسلم از بین رفته است، آنگاه پرتاب ۷-متر باید اعلام شود.

در موارد تخلف از قوانین ۳-۲: ۴ یا ۴-۵: ۴ که بازی باید بلافاصله توسط وقت نگهدار، نماینده فنی یا داوران متوقف شود، قانون ۱۴:۲ قابل اجرا نمی باشد.

۳: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر اعلام می شود، داوران فقط زمانی می توانند تایم-اوت اعلام نمایند که یک تأخیر قابل توجه در بازی ایجاد شده باشد، به عنوان مثال، تعویض دروازه بان و یا پرتاب کننده، و اعلام تایم-اوت باید متناسب با اصول و ضوابط مندرج در توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۲ باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اجرای ۷-متر

۴: پرتاب ۷-متر باید به صورت شوت به سمت دروازه و ظرف مدت ۳ ثانیه پس از علامت سوت داور اجرا شود (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷).

۵: بازیکنی که پرتاب ۷-متر را اجرا می کند باید در پشت خط ۷-متر مستقر شود ولی مجاز نیست بیشتر از ۱ متر با خط فوق فاصله بگیرد (۱۵:۱، ۱۵:۶). پس از علامت سوت داور پرتاب کننده قبل از آن که توپ از دستش رها شود، نمی تواند خط ۷-متر را لمس یا قطع نماید (پاراگراف سوم ۱۵:۷، ۱۳:۱ الف).

۶: پس از اجرای پرتاب ۷-متر تا قبل از تماس توپ با بازیکنان حریف یا دروازه، پرتاب کننده یا هم تیمی های او نمی توانند مجدداً با توپ بازی نمایند. (پاراگراف سوم ۱۵:۷، ۱۳:۱ الف).

۷: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر در حال اجرا می باشد، تا قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، هم تیمی های پرتاب کننده باید بیرون خط پرتاب آزاد باشند (۱۵:۳، ۱۵:۶)، در صورت تخلف از این امر، یک پرتاب آزاد علیه تیمی که پرتاب ۷-متر را انجام داده اعلام می شود. (پاراگراف سوم ۱۵:۷، ۱۳:۱ الف).

۸: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر در حال اجرا است و تا قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، بازیکنان تیم مقابل باید بیرون خط پرتاب آزاد باشند و حداقل ۳ متر با خط ۷-متر فاصله داشته باشند. در صورت تخلف از این امر، چنانچه توپ منجر به گل نشود، پرتاب تکرار می گردد. ولی چنین حرکتی جریمه شخصی در پی نخواهد داشت.

۹: در صورتیکه قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، دروازه بان خط محدودیت خود را به عبارت دیگر خط ۴ متر (۱۰:۷، ۵:۱۱) را قطع نماید چنانچه توپ گل نشود، پرتاب ۷-متر باید تکرار شود، با این وجود، چنین حرکتی منجر به یک جریمه شخصی برای دروازه بان نخواهد شد.

۱۰: هنگامی که پرتاب کننده همراه با توپ در وضعیت صحیح جهت اجرای پرتاب ۷-متر مستقر می شود، دروازه بان مجاز به تعویض نمی باشد، هرگونه تلاش جهت انجام تعویض در این موقعیت به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه در پی خواهد داشت. (۸:۷ ج، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۵

۱۵) دستورالعمل های عمومی برای اجرای پرتاب ها

پرتاب-شروع ، پرتاب-اوت ، پرتاب دروازه بان ، پرتاب آزاد و پرتاب ۷-متر

پرتاب کننده

۱: قبل از اجرای پرتاب ، پرتاب کننده باید در وضعیت صحیح متناسب با آنچه برای آن پرتاب مقرر شده است مستقر گردد. توپ باید در دست پرتاب کننده قرار گیرد (۱۵:۶) .

در هنگام اجرای یک پرتاب ، به استثناء پرتاب دروازه بان (نگاه کنید به ۲:۱۲) و پرتاب شروع از محوطه پرتاب شروع (۳:۱۰ ب) ، پرتاب کننده تا قبل از رها نمودن توپ ، باید قسمتی از یک پای خود را بدون تغییر در تماس دائم با زمین نگه دارد . (همچنین نگاه کنید به قانون ۱۰:۳ ب) پای دیگر را می توان به صورت مکرر بلند کرد و به زمین گذاشت. (همچنین نگاه کنید به قانون ۷:۶)

تا زمانی که پرتاب اجرا نشده باشد ، پرتاب کننده باید در وضعیت صحیح باقی بماند. (پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷)

توجه:

قبل از اجرای پرتاب ها (باستثناء پرتاب دروازه بان) بازیکن باید در حالت ایستاده باشد و غیر از پاها هیچ قسمت دیگری از بدن وی نباید در تماس با زمین باشد.

۲: هنگامی که توپ از دست پرتاب کننده رها شود، پرتاب انجام شده محسوب می گردد. (با این وجود نگاه کنید به ۱۲:۲ ، ۱۰:۳ الف ، پاراگراف دوم ۱۰:۳ ب)

تا زمانی که توپ به بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا نکند، پرتاب کننده نمی بایست مجدداً توپ را لمس نماید (۱۵:۷ ، ۱۵:۸) همچنین نگاه کنید به محدودیت بیشتر در موقعیت تحت قانون ۱۴:۶ .

تمامی پرتاب ها می توانند مستقیماً منجر به یک گل شوند ، به استثناء پرتاب دروازه بان زمانی که توپ خارج از جریان بازی است (۱۲:۱) که نمی تواند مستقیماً منجر به یک گل در دروازه خودی شود (به عنوان نمونه افتادن توپ در دروازه خودی)

هم تیمی های پرتاب کننده

۳: هم تیمی های پرتاب کننده باید در وضعیتی که برای آن پرتاب در نظر گرفته شده قرار بگیرند (۱۵:۶) ، تا زمانی که توپ از دست پرتاب کننده رها نشده است ، بازیکنان باید در همان وضعیت صحیح باقی بمانند ، به استثناء موقعیت ذکر شده در پاراگراف دوم ۱۰:۳ الف (با این وجود نگاه کنید به ۱۰:۳ ب)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

در خلال اجرای پرتاب ، توپ را نمی توان توسط هم تیمی لمس نمود یا آن را دست به دست نمود (پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷).

بازیکنان دفاعی

۴: بازیکنان دفاعی باید در وضعیتی که برای آن پرتاب در نظر گرفته شده است قرار گیرند و تا زمانی که توپ از دست پرتاب کننده رها شود ، باید در وضعیت صحیح باقی بمانند (همچنین نگاه کنید به ۱۰:۳ ب ، ۱۲:۲ و ۱۵:۹)

وضعیت ناصحیح هر یک از بازیکنان دفاعی در ارتباط با پرتاب-شروع، پرتاب-اوت یا پرتاب آزاد، اگر آوانتاژی را از بازیکنان مهاجم که می خواهند سریعاً پرتاب را انجام دهند سلب ننماید ، نباید توسط داوران اصلاح گردد. در صورت سلب آوانتاژ ، این وضعیت باید اصلاح گردد.

علامت سوت برای شروع مجدد

۵: داور برای شروع مجدد باید سوت بزند:

الف: همواره برای پرتاب-شروع (۱۰:۳) یا پرتاب ۷-متر (۱۴:۴)

ب: در موارد پرتاب-اوت ، پرتاب دروازه بان یا پرتاب آزاد

- برای شروع مجدد پس از تایم-اوت

- برای شروع مجدد با پرتاب آزاد تحت قانون ۱۳:۴

- هنگامی که در اجرای پرتاب تاخیر ایجاد شود

- پس از اصلاح وضعیت موقعیت بازیکن

- پس از تذکر شفاهی یا اخطار

در صورت لزوم، داور می تواند به منظور شفاف سازی، در موقعیت های مقتضی دیگر نیز برای شروع مجدد سوت بزند .

اساساً تا زمانی که شرایط لازم در وضعیت استقرار بازیکنان تحت قوانین ۱۵:۱ ، ۱۵:۳ و ۱۵:۴ رعایت نشود، داوران نباید برای شروع مجدد سوت بزنند (با این وجود نگاه کنید به پاراگراف دوم ۱۳:۷ و پاراگراف دوم ۱۵:۴) . اگر علیرغم وضعیت ناصحیح هر یک از بازیکنان ، داور سوت خود را برای اجرای پرتاب به صدا درآورد ، آنگاه کلیه بازیکنان حق خواهند داشت که به صورت کامل در بازی مداخله نمایند.

پس از علامت سوت ، پرتاب کننده باید ظرف ۳ ثانیه پرتاب را انجام دهد .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

جرائم

۶: تخلفات پرتاب کننده یا هر یک از هم تیمی های او قبل از اجرای پرتاب همانند استقرار ناصحیح یا لمس توپ توسط هر یک از هم تیمی ها ، منجر به اصلاح وضعیت می شود (نگاه کنید به پاراگراف دوم ۱۳:۷)

۷: پس از تخلفات پرتاب کننده یا هر یک از هم تیمی های او (۱-۳: ۱۵) در خلال اجرای یک پرتاب، در درجه اول به این بستگی دارد که چه پرتابی همراه با علامت سوت برای شروع مجدد بازی خواهد بود.

اساساً ، هر گونه تخلفی در خلال اجرای پرتابی که همراه با علامت سوت برای شروع مجدد نباشد، منجر به اصلاح و تکرار پرتاب همراه با علامت سوت خواهد بود . با این وجود مفهوم آوانتاژ متناسب با قانون ۱۳:۲ در اینجا نیز قابل اجرا می باشد، در صورتی که تیم پرتاب کننده بلافاصله پس از اجرای ناصحیح پرتاب ، مالکیت توپ را از دست بدهد، پس از آن پرتاب انجام شده تلقی گردیده و بازی ادامه پیدا می کند.

اساساً ، هر گونه تخلفی در خلال اجرای یک پرتاب که همراه با علامت سوت برای شروع مجدد باشد، باید جریمه شود . در نمونه های ذیل مفاد فوق قابل اجرا می باشد ، اگر پرتاب کننده در خلال اجرای پرتاب، پرش کند ، توپ را بیش از ۳ ثانیه نگهدارد یا قبل از آنکه توپ از دستش رها شود از وضعیت صحیح استقرار خارج شود همچنین اگر بازیکنان هم تیمی پرتاب کننده پس از سوت داور و قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده ، در موقعیت غیر صحیح قرار بگیرند ، آنگاه این امر نیز قابل اجرا خواهد بود (به استثناء پاراگراف دوم ۱۰:۳ الف) ، در چنین مواردی پرتاب مذکور باطل و یک پرتاب آزاد (۱۳:۱ الف) از محلی که تخلف بوقوع پیوسته به سود تیم مقابل اعلام می شود (علیرغم این نگاه کنید به قانون ۲:۶) .

در این شرایط آوانتاژ تحت قانون ۱۳:۲ قابل اجرا می باشد ، به عبارت دیگر اگر قبل از آنکه داوران فرصت مداخله در بازی را پیدا نمایند ، تیم پرتاب کننده مالکیت توپ را از دست بدهد ، آنگاه بازی ادامه خواهد یافت .

۸: اساساً ، هر تخلفی که بلافاصله پس از پرتاب ولی مرتبط با آن انجام می شود ، بر اساس تخلف مندرج در پاراگراف دوم ۱۵:۲ ، باید جریمه شود ، به عبارت دیگر پرتاب کننده پس از اجرای پرتاب و قبل از آنکه توپ با دیگر بازیکنان یا با دروازه تماس پیدا کند ، مجدداً آن را لمس نماید ، این می تواند به شکل دریبل یا گرفتن مجدد توپ در فضا و یا پس از گذاشتن توپ بر روی زمین باشد .

این عمل به وسیله یک پرتاب آزاد (۱۳:۱ الف) به سود تیم مقابل جریمه می شود . همانند موارد قید شده در پاراگراف سوم ۱۵:۷ ، در اینجا نیز شرط آوانتاژ قابل اجرا می باشد .

۹: به استثناء موارد قید شده در قوانین ۱۴:۸ ، ۱۴:۹ ، پاراگراف دوم ۱۵:۴ و سومین پاراگراف ۱۵:۵ ، بازیکنان دفاعی که در اجرای پرتاب حریف مداخله می نمایند، از قبیل عدم استقرار اولیه در وضعیت صحیح یا تغییر موقعیت به وضعیت ناصحیح در جریان پرتاب ، باید جریمه شوند. تفاوتی نمی کند که این عمل قبل از اجرای پرتاب یا در خلال اجرای آن باشد (قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

همچنین تفاوتی نمی کند که پرتاب همراه با علامت سوت برای شروع مجدد بازی بوده یا نه ، در هر حال موارد فوق باید اجرا گردد ، در ارتباط با قوانین ۱۶:۱ ب و ۱۶:۳ د ، قانون ۸:۷ ج قابل اجراست .
پرتابی که به لحاظ مداخله مدافع دچار اثرات منفی شود ، اساساً باید تکرار گردد .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۶

۱۶) جرائم

اخطار

۱: اخطار تنبیهی است مناسب برای:

الف: خطاهائی که باید به صورت پیش رونده جریمه شوند (۸:۳ ، با این وجود مقایسه کنید با ۱۶:۳ ب، ۱۶:۶)

ب: رفتار خارج از روحیه ورزشی که باید به صورت پیش رونده جریمه شود (۸:۷)

توضیح:

یک بازیکن نباید بیشتر از یک اخطار دریافت نماید و بازیکنان یک تیم در مجموع نباید بیش از ۳ اخطار بگیرند ، پس از آن جرائم حداکثر باید ۲-دقیقه تعلیق باشد .

بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق شده است پس از آن نمی تواند اخطار بگیرد .

مجموعاً در کل بازی نمی توان بیش از یک اخطار به مسئولین یک تیم داد .

۲: داور باید اخطار را با بالا بردن کارت زرد به بازیکن خاطی یا مسئول تیم و به وقت نگهدار/منشی اعلام نماید (علامت دست شماره ۱۳)

تعلیق

۳: تعلیق (۲ دقیقه) جریمه ای مناسب است:

الف: برای خطای تعویض ، در صورتیکه بازیکن اضافی وارد زمین شود ، یا اگر بازیکنی از منطقه تعویض به صورت غیرقانونی در بازی دخالت نماید (۶-۵:۴ ، با این وجود به قانون ۸:۱۰ ب II توجه کنید)

ب: برای خطاهایی مانند آنچه در ۸:۳ قید گردیده ، اگر یک بازیکن و / یا تیم او قبلاً حداکثر تعداد اخطار را دریافت نموده باشند (نگاه کنید به توضیح ۱:۱۶)

ج: برای خطاهایی که همانند موارد قید شده در ۸:۴ آمده است.

د: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط یک بازیکن آنچنان که در قانون ۸:۷ قید شده ، به شرطی که بازیکن و تیم او قبلاً حداکثر تعداد اخطار را دریافت نموده باشند .

ه: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط یک مسئول تیم آنچنان که در قانون ۸:۷ قید شده، به شرطی که مسئولین تیم قبلاً یک اخطار دریافت نموده باشند .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

و: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی یک بازیکن یا مسئول تیم آنچنان که در قانون ۸:۸ قید شده باشد.

ز: متعاقب دیسکالیفه یک بازیکن یا مسئول تیم (پاراگراف دوم ۱۶:۸، با این وجود نگاه کنید به ۱۶:۱۱ ب)

ح: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط بازیکن قبل از شروع مجدد بازی پس از آنکه به او ۲-دقیقه تعلیق داده شده است. (۱۶:۹ الف)

توضیح:

در مجموع مسئولین یک تیم نمی توانند بیش از یک تعلیق ۲-دقیقه ای بگیرند .

هنگامی که طبق قانون ۱۶:۳ ه یک تعلیق ۲-دقیقه ای علیه مسئول تیم اعلام می گردد ، این مسئول می تواند در منطقه تعویض باقی بماند و به وظایف خود عمل نماید ، با این وجود نیروی آن تیم در زمین به مدت ۲ دقیقه کاهش می یابد .

۴: پس از اعلام تایم-اوت ، داور به باید صورت واضح ۲-دقیقه تعلیق را با نشان دادن علامت دست مربوطه به بازیکن متخلف یا مسئول تیم ، و به وقت نگهدار/منشی اعلام نماید ، به عبارت دیگر با بالا بردن بازو همراه با دو انگشت باز (علامت دست شماره ۱۴)

۵: تعلیق همواره برای مدت ۲ دقیقه از وقت بازی است ، سومین تعلیق یک بازیکن نیز، همواره منجر به دیسکالیفه می گردد (۱۶:۶ د)

بازیکن تعلیقی در مدت تعلیق خود حق حضور در بازی را ندارد و تیم او نمی تواند در این مدت به جای او از بازیکن دیگری استفاده نماید.

زمان تعلیق از لحظه علامت سوت داور برای شروع مجدد بازی آغاز می شود.

اگر ۲-دقیقه تعلیق در نیمه اول خاتمه پیدا نکند ادامه آن در نیمه دوم بازی خواهد بود ، به همین طریق نیز پس از پایان وقت معمول بازی ادامه تعلیق در وقت اضافی خواهد بود . عدم اتمام ۲-دقیقه تعلیق در پایان وقت اضافی به این مفهوم است که متناسب با توضیح ۲:۲ ، آن بازیکن برای شرکت در پرتاب های ۷-متر که بعد از وقت اضافی اجرا می شود ، واجد شرایط نمی باشد.

دیسکالیفه

۶: دیسکالیفه جریمه ای است مناسب:

الف: برای خطاهای طبق ۸:۵ ، ۸:۶

ب: برای رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۸:۹ و رفتار بی نهایت شدید و افراطی تحت قانون ۸:۱۰ به وسیله بازیکن یا مسئول تیم در داخل یا خارج زمین

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ج: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی یکی از مسئولین تیم تحت قانون ۸:۷، پس از آنکه آنها قبلاً در مجموع هم اخطار و هم ۲-دقیقه تعلیق تحت قوانین ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ ه، دریافت کرده باشند

د: پس از دریافت سومین تعلیق یک بازیکن (۱۶:۵)

ه: برای رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن در طول وقت اضافه که از طریق پرتاب ۷-متر انجام می شود (توضیحات ۲:۲ و ۱۶:۱۰)

۷: پس از اعلام تایم-اوت، داور باید به صورت واضح دیسکالیفه را با بالا بردن کارت قرمز به بازیکن متخلف یا مسئول تیم، و به وقت نگهدار/منشی اعلام نماید (علامت دست شماره ۱۳، همچنین نگاه کنید به قانون ۸:۸)

۸: دیسکالیفه بازیکن یا مسئول تیم همواره برای مدت باقیمانده بازی است، بازیکن یا مسئول دیسکالیفه شده باید فوراً زمین بازی و منطقه تعویض را ترک نمایند. این بازیکن یا مسئول پس از ترک محوطه تحت هیچ شرایطی اجازه ارتباط با تیم را ندارد.

دیسکالیفه بازیکن یا مسئول تیم داخل یا خارج زمین در خلال وقت بازی، همواره با ۲-دقیقه تعلیق برای تیم همراه خواهد بود. این بدین مفهوم است که قدرت این تیم در زمین با یک نفر کاهش پیدا می کند (۱۶:۳ و). با این وجود، در صورت دیسکالیفه بازیکن در ارتباط با موقعیت شرح داده شده در قانون ۱۶:۹ ب-د، این کاهش قدرت در زمین به مدت ۴ دقیقه خواهد بود.

دیسکالیفه تعداد بازیکنان یا مسئولین حاضر تیم را کاهش می دهد (به استثناء موارد ذکر شده در قانون ۱۶:۱۱ ب) با این وجود، آن تیم می تواند پس از خاتمه تعلیق، بازیکنان داخل زمین خود را مجدداً افزایش دهد).

همانگونه که در قوانین ۸:۶، ۸:۱۰ الف-ب اشاره شده است، دیسکالیفه تحت این قوانین مستلزم نوشتن گزارش خطاب به مقامات رسمی برای اتخاذ تصمیمات بعدی است. در این قبیل موارد، سرپرست مسئول تیم و نماینده فنی (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۷) باید بلافاصله از تصمیم اتخاذ شده آگاه شوند.

به همین منظور، داور همچنین به وسیله نشان دادن کارت آبی، پس از بالا آوردن کارت قرمز، اطلاع رسانی لازم را انجام می دهد.

تخلفات اضافی در موقعیت های دیگر

۹: اگر یک بازیکن یا مسئول تیم مرتکب بیش از یک تخلف به صورت هم زمان یا سلسله وار قبل از شرع مجدد بازی شوند این تخلفات احکام و جریمه های متفاوتی می تواند داشته باشند، آن گاه اساساً، فقط یکی از شدیدترین این جریمه ها را باید اعلام نمود.

علیرغم این، در موارد استثناء شده ذیل تیم باید به مدت ۴ دقیقه با نیروی کمتری در زمین بازی کند؛

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

الف: اگر بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق گرفته است ، قبل از شروع مجدد بازی ، مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی شود ، آن گاه بازیکن مذکور ۲-دقیقه تعلیق اضافه دریافت می کند (۱۶:۳)

اگر این تعلیق اضافی ، سومین آن باشد ، بازیکن مذکور باید دیسکالیفه گردد .

ب: اگر بازیکنی که قبلاً دیسکالیفه شده (مستقیماً یا به علت سومین تعلیق) ، قبل از شروع مجدد بازی مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی گردد ، آن گاه به تیم یک جریمه اضافی داده می شود که این منجر به کاهش برای ۴ دقیقه می شود (پاراگراف دوم ۱۶:۸)

ج: اگر بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق شده است قبل از شروع مجدد بازی ، مرتکب رفتار شدید یا بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی گردد ، آن گاه بازیکن مذکور علاوه بر آن دیسکالیفه می شود (۱۶:۶ ب) ، این جرائم ترکیبی منجر به ۴-دقیقه کاهش می گردد (پاراگراف دوم ۱۶:۸)

د: اگر بازیکنی که قبلاً دیسکالیفه شده است (مستقیماً یا به علت سومین تعلیق) ، قبل از شروع مجدد بازی ، مرتکب رفتار شدید یا بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی گردد ، آن گاه تیم مذکور یک جریمه اضافی می گیرد به نحوی که این کاهش برای ۴ دقیقه خواهد بود (پاراگراف دوم ۱۶:۸).

تخلفات در حین زمان بازی

۱۰: برای اعمالی که در خلال وقت بازی اتفاق می افتد ، جرائم باید بر طبق قوانین ۱۶:۱ ، ۱۶:۳ ، ۱۶:۶ اعمال شود .

مفهوم "زمان بازی" شامل همه توقف ها، تایم-اوت ، تایم-اوت تیمی و علاوه بر آن وقت های اضافی می باشد. در اشکال دیگر بعد از وقت اضافه (به عنوان نمونه پرتاب های ۷-متر) فقط قانون ۱۶:۶ قابل اجرا می باشد.

به این ترتیب هرگونه رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن، مانع ادامه حضور بازیکن در ادامه بازی می شود (نگاه کنید به توضیح قانون ۲:۲).

تخلفات خارج از وقت بازی

۱۱: رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی، رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، یا هرگونه عمل بی پروا و گستاخانه (نگاه کنید به قانون ۱۰-۸:۶) توسط هر یک از بازیکنان یا مسئول تیم، که در محوطه مسابقه اما خارج از وقت بازی انجام شود، باید به شرح ذیل جریمه شود:

قبل از مسابقه:

الف: یک اخطار باید داده شود برای رفتار خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۸-۷:۸

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ب: دیسکالیفه بازیکن متخلف یا مسئول در صورتی که عمل آن ها تحت قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ الف به نظر برسد اما این تیم می تواند بازی را با ۱۴ بازیکن و ۴ مسئول آغاز نماید ، پاراگراف دوم قانون ۸:۱۶ فقط در موارد تخلف در وقت بازی قابل اجرا می باشد. در نتیجه، این دیسکالیفه منجر به ۲-دقیقه تعلیق نمی گردد .

چنین جرائمی برای تخلفات قبل از شروع بازی می تواند در هر زمانی در خلال بازی اجرا گردد، هنگامی که مشخص می شود که فرد متخلف در بازی شرکت نموده است ، آن گاه از لحظه وقوع چنین تخلفی دیگر نمی توان لیست را اصلاح نمود .

پس از مسابقه:

گزارش نوشته می شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۷

۱۷) داوران

۱: دو داور با اختیارات مساوی، مسئولیت هر بازی را بر عهده دارند. آنها را یک وقت نگهدار و یک منشی کمک و همراهی می کنند.

۲: داوران رفتار و حرکات بازیکنان و مسئولین تیم را از لحظه ورود به محل مسابقه تا زمانی که آنها را ترک می کنند، تحت نظارت و کنترل دارند.

۳: مسئولیت بازرسی و کنترل زمین بازی، دروازه ها و توپ ها قبل از شروع بازی، بر عهده داوران می باشد، آنها تصمیم می گیرند که کدام توپ مورد استفاده قرار گیرد (قوانین ۱، ۳:۱)

داوران همچنین حضور هر دو تیم با لباس متحدالشکل مناسب را مورد کنترل و تأیید قرار می دهند. آنها برگه مسابقه و وسائل بازیکنان را کنترل می نمایند. آنها از تعداد مجاز بازیکنان و مسئولین حاضر در منطقه تعویض اطمینان حاصل کرده، و همچنین هویت و حضور سرپرست مسئول هر یک از تیم ها را کنترل و تأیید می نمایند. هرگونه موارد نقض قانون و تفاوت باید اصلاح گردد. (۲-۱: ۴، ۹-۷: ۴)

۴: پرتاب سکه توسط یکی از داوران در حضور داور دیگر و سرپرست مسئول هر دو تیم یا یک مسئول تیم یا بازیکن (به عنوان مثال کاپیتان تیم) به انتخاب سرپرست مسئول تیم انجام می شود.

۵: اساساً مسابقه باید با همان داورانی که شروع شده، به پایان برسد.

داوران مسئولیت دارند اطمینان حاصل نمایند که بازی بر طبق قوانین و مقررات انجام می شود و آنها باید هر گونه موارد تخلف را جریمه نمایند (با این وجود نگاه کنید به ۲:۱۳، ۲:۱۴)

چنانچه یکی از داوران قادر به ادامه بازی نبود، داور دیگر به تنهایی بازی را ادامه می دهد.

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با کاربرد پاراگراف های ۱ و ۳ قانون ۱۷:۵، تغییراتی ایجاد نمایند.

۶: اگر هر دو داور برای اعلام خطائی سوت بزنند و هر دو در خصوص تیمی که باید جریمه شود، هم عقیده باشند ولی در خصوص شدت جریمه نظرات متفاوتی داشته باشند، آنگاه از بین دو جریمه مذکور، شدیدترین آن اجرا می شود.

۷: اگر هر دو داور برای اعلام خطا سوت بزنند، یا توپ از زمین خارج شده باشد، و دو داور نشان دهند که نظریات متفاوتی در خصوص تیم صاحب توپ دارند، آن گاه تصمیم مشترکی که داوران پس از مشورت با یکدیگر اتخاذ می نمایند، قابل اجرا است. اگر آن ها نتوانند به یک تصمیم مشترک برسند، آنگاه نظر داور زمین اجرا می شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

در این شرایط تایم-اوت الزامی است. در ادامه مشورت بین داوران ، آنها با علائم دست واضح و روشن و با علامت سوت بازی را مجدداً شروع می نمایند. (۸:۲۲ ، ۵:۱۵)

۸: هر دو داور در خصوص کنترل و حفظ امتیازات مسئولیت دارند.

۹: هر دو داور برای کنترل وقت بازی مسئولیت دارند. در صورت بروز هر گونه اختلاف در خصوص صحت وقت، داوران به یک تصمیم مشترک می رسند (همچنین نگاه کنید به ۳:۲).

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال ، کنفدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با کاربرد قوانین ۸:۱۷ ، ۹:۱۷ ، تغییراتی ایجاد نمایند .

۱۰: داوران مسئولیت دارند مطمئن شوند که در پایان بازی برگه مسابقه به درستی تکمیل شده باشد

دیسکالیفه های از نوع موارد اشاره شده در قوانین ۶:۸ ، ۱۰:۸ باید در برگ مسابقه توضیح داده شود.

۱۱: تصمیمات داوران یا نمایندگان فنی که بر اساس مشاهده حقایق یا قضاوت آنها اتخاذ می گردد، جنبه قطعی و نهائی دارد.

فقط علیه تصمیماتی که در خلال بازی منطبق با قوانین و مقررات نباشد ، می توان درخواست تجدید نظر و رسیدگی نمود، در جریان بازی فقط "سرپرست مسول تیم" مربوطه می تواند داوران را مورد خطاب قرار دهد.

۱۲: داوران حق دارند که بازی را به صورت موقت یا دائم تعلیق نمایند.

قبل از تصمیم به تعلیق دائم بازی ، باید برای ادامه آن هر گونه تلاشی به عمل آید.

۱۳: برای داوران در درجه اول لباس مشکی در نظر گرفته شده است .

۱۴: داوران و نمایندگان فنی ممکن است از تجهیزات الکترونیکی به منظور ارتباطات داخلی استفاده نمایند. قوانین مربوط به استفاده از این تجهیزات توسط فدراسیون مربوطه تدوین می گردد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

قانون ۱۸

۱۸) وقت نگهدار و منشی

۱: اساساً، وقت نگهدار مسئولیت اصلی کنترل زمان بازی، تایم-اوت ها و زمان تعلیق برای بازیکنان تعلیقی را بر عهده دارد.

منشی مسئولیت اصلی کنترل لیست بازیکنان، برگ مسابقه، ورود بازیکنانی که پس از شروع بازی می رسند و ورود بازیکنانی که واجد شرایط بازی نیستند، را بر عهده دارد.

وظایف دیگر، همانند تعداد بازیکنان و مسئولین تیم در منطقه تعویض، ورود و خروج بازیکنان تعویضی، همچنین شمارش تعداد حملات (این تصمیم بر اساس مشاهده خود منشی یا وقت نگهدار از حقایق است) پس از خدمات پزشکی که در زمین بازی به بازیکن آسیب دیده داده می شود، به عنوان مسئولیت های مشترک نامبردگان محسوب می گردد.

عموماً، فقط وقت نگهدار (و در شرایط مناسب نماینده فنی از فدراسیون ذیربط) در شرایطی که ضرورت داشته باشد، باید بازی را متوقف نماید.

همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۷، راجع به روش مناسب دخالت وقت نگهدار و منشی هنگامی که برخی از مسئولیت های خود را که در بالا اشاره شده است، را انجام می دهند.

۲: اگر استفاده از تابلوی عمومی مجهز به ساعت امکان پذیر نباشد، آن گاه وقت نگهدار زمان گذشته و وقت باقیمانده از بازی علی الخصوص در ادامه تیم-اوت را باید به سرپرست مسئول هر یک از تیم ها اطلاع رسانی نماید

اگر استفاده از تابلوی عمومی مجهز به ساعت و علامت پایانی خودکار امکان پذیر نبود، وقت نگهدار مسئولیت اعلام علامت پایانی در پایان نیمه اول و پایان بازی را بر عهده دارد (نگاه کنید به ۲:۳)

اگر تابلوی عمومی قابلیت نشان دادن وقت تعلیق را نداشته باشد (حداقل ۳ مورد برای هر تیم در مسابقات فدراسیون بین المللی هندبال)، وقت نگهدار باید زمان خاتمه هر تعلیق به همراه شماره بازیکن را به وسیله یک کارت بر روی میز وقت نگهدار نشان دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

علائم دست

هنگامی که پرتاب-اوت یا پرتاب آزاد اعلام می شود ، داوران باید بلافاصله جهت پرتاب را با استفاده از علائم ۷ یا ۹ نشان دهند.

پس از آن در صورت لزوم برای آگاهی از هرگونه جریمه شخصی، علائم دست مناسب باید اعلام شود (علائم ۱۳، ۱۴)

اگر به نظر بیاید که بیان دلیل اعلام پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر مفید و سود مند باشد ، آن گاه یکی از علائم دست ۶-۱ و ۱۱ را برای آگاهی نشان داده می شود . به هر حال در شرایطی که که یک پرتاب آزاد به علت بازی غیر فعال بدون نشان دادن علامت دست شماره ۱۷ اعلام شود ، آن گاه نشان دادن علامت دست شماره ۱۱ الزامی می باشد.

علائم دست شماره ۱۲، ۱۵ و ۱۶ در موقعیت هایی که شامل حال آنها می شود ، اجباری و الزامی است.

علائم دست شماره ۸ ، ۱۰ و ۱۷ در صورت لزوم توسط داوران استفاده می شود .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

لیست علائم دست:

شماره علامت دست	شرح علامت دست	شماره صفحه
۱	ورود به محوطه دروازه	۵۹
۲	دو بار بازی کردن با توپ	۵۹
۳	گام های اضافه همراه با توپ (رانینگ) یا نگهداشتن توپ بیش از ۳ ثانیه	۶۰
۴	محدود کردن ، نگهداشتن و یا هل دادن	۶۰
۵	ضربه زدن	۶۱
۶	خطای حمله	۶۱
۷	پرتاب اوت - جهت	۶۲
۸	پرتاب دروازه بان	۶۲
۹	پرتاب آزاد - جهت	۶۳
۱۰	رعایت فاصله ۳ متر	۶۳
۱۱	بازی غیر فعال	۶۴
۱۲	گل	۶۴
۱۳	اخطار (زرد) دیسکالیفه (قرمز) اعلام گزارش (آبی)	۶۵
۱۴	تعلیق (۲ دقیقه)	۶۵
۱۵	تایم - اوت	۶۶
۱۶	اجازه ورود به دو نفر (واجد شرایط) برای ورود به زمین در خلال تایم-اوت	۶۶
۱۷	علامت هشدار برای بازی غیر فعال	۶۷

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱- ورود به محوطه دروازه

۲- دو بار بازی کردن با توپ
(دریبل غیر قانونی)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳ - گام های اضافی یا نگهداشتن توپ بیش از ۳ ثانیه

۴ - محدود کردن ، نگهداشتن یا هل دادن

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۵- ضربه زدن

۶- خطای حمله (شارژینگ)

قوانين و مقررات بين المللى هندبال

۷- پرتاب - اوت (جهت)

۸- پرتاب دروازه بان

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۹- پرتاب آزاد (جهت)

۱۰- رعایت فاصله ۳ متر

قوانين و مقررات بين المللى هندبال

۱۱- بازی غير فعال

۱۲- اعلام گل

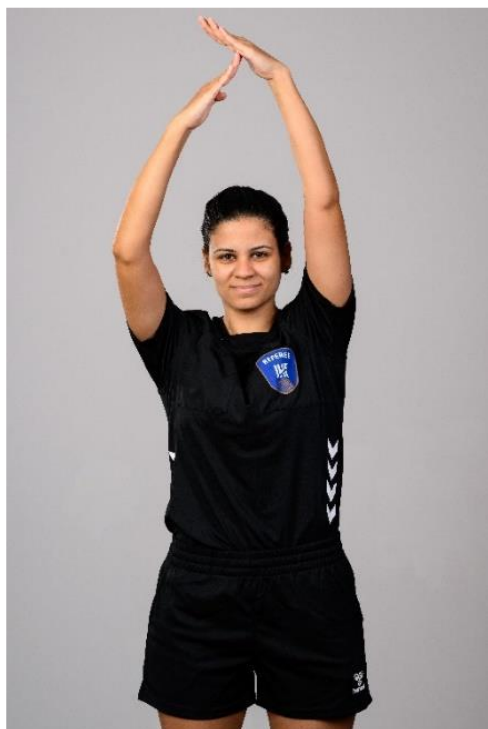
قوانين و مقررات بين المللى هندبال

۱۳- زرد (اخطار) ، قرمز (ديسكاليفه) آبی (اعلام گزارش)

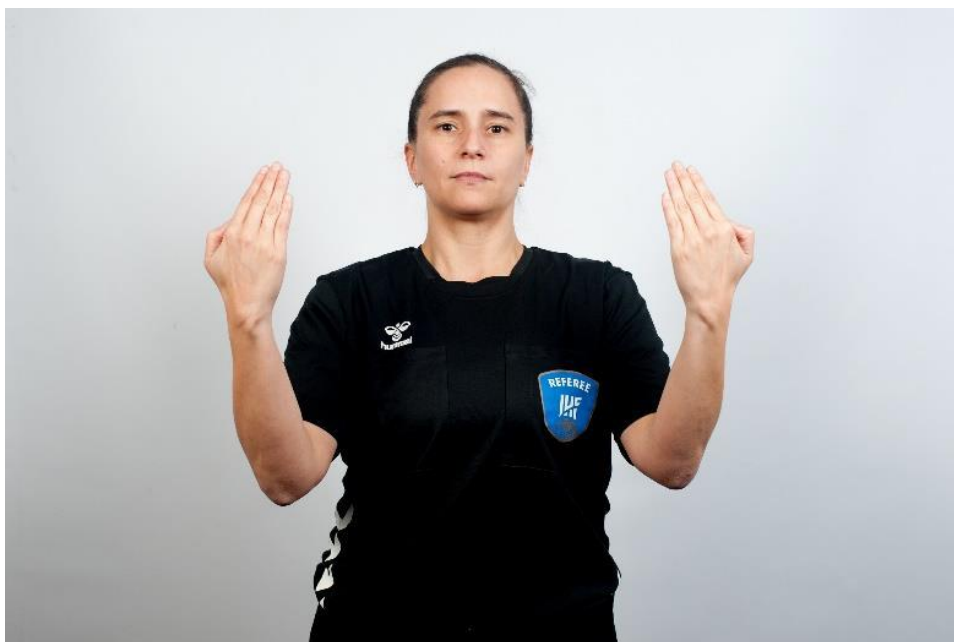
۱۴- تعليق (۲ دقيقه)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۵ - تایم اوت

۱۶ - اجازه به دو نفر (واجد شرایط) برای ورود به زمین در خلال تایم-اوت

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱۷ - علامت هشدار برای بازی غیر فعال

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توضیحات پیرامون قوانین بازی

فهرست مطالب

ردیف	توضیح	شماره صفحه
۱	اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی (۶-۴: ۲)	۶۹
۲	تایم - اوت (۲:۸)	۶۹
۳	تایم - اوت تیمی (۲:۱۰)	۷۰
۴	بازی غیر فعال (۷:۱۱-۱۲)	۷۲
۵	پرتاب شروع (۱۰:۳)	۷۷
۶	تعریف "شانس مسلم گل" (۱۴:۱)	۷۸
۷	توقف بازی توسط وقت نگهدار یا نماینده فنی (۱۸:۱)	۷۸
۸	بازیکن آسیب دیده (۴:۱۱)	۷۹

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱: اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی (۴-۶:۲)

در موارد متعددی، تیمی که پس از پایان وقت بازی دارای فرصتی جهت اجرای پرتاب آزاد می شود، واقعاً علاقه ای به تلاش برای کسب یک گل ندارد یا نتیجه بازی قبلاً مشخص شده است و یا محل اجرای پرتاب آزاد از دروازه حریف فاصله زیادی دارد. هر چند که مقررات فنی تاکید بر اجرای پرتاب آزاد دارد، ولی اگر بازیکن که در وضعیت نسبتاً صحیح مستقر شده است، به سادگی توپ را رها کند یا به داوران بدهد، داوران باید درایت و تدبیر از خود نشان دهند و پرتاب را اجرا شده تلقی نمایند.

در موقعیت هایی که واضح و مشخص است تیم تصمیم دارد برای کسب یک گل تلاش نماید، برای ایجاد تعادل بین واگذاری این فرصت (هر چند بسیار جزئی باشد) و ایجاد اطمینان که این موقعیت به علت وقت کم، کیفیت خود را از دست نمی دهد و به نمایشی طولانی و ناامید کننده تبدیل نمی شود، داوران باید تلاش نمایند این فرصت برای تیم ایجاد شود، این بدان معنی است که داوران باید بازیکنان هر دو تیم را سریع در موقعیت های صحیح قرار دهند تا پرتاب آزاد بدون تأخیر اجرا شود. محدودیت های جدید در قانون ۲:۵ در مورد موقعیت های بازیکن و تعویض ها باید اجرا شود (۴:۵، ۱۳:۷)

همچنین داوران باید در قبال تخلفاتی که توسط هر دو تیم انجام می شود و قابلیت جریمه دارد، حساسیت و هوشیاری زیادی از خود نشان دهند. تخلفات مداوم و مستمر مدافعین باید جریمه شود (۱۵:۴، ۱۵:۹، ۱۶:۱، ۱۶:۳)، علاوه بر آن، همچنین در خصوص بازیکنان مهاجم که در خلال اجرای پرتاب مرتکب تخلف از قوانین می شوند، به عنوان نمونه یک یا تعدادی از بازیکنان پس از سوت ولی قبل از اجرای پرتاب، خط پرتاب آزاد را قطع نمایند (پاراگراف سوم ۱۷:۳) یا پرتاب کننده هنگام اجرای پرتاب، حرکت یا پرش نماید (۱۵:۱، ۱۵:۲، ۱۵:۳).

این بسیار حائز اهمیت است که اجازه داده نشود گلی به صورت غیر قانونی به ثمر برسد.

۲: تایم-اوت (۲:۸)

به غیر از موارد ذکر شده در قانون ۲:۸ مبنی بر این که در چه موقعیت هایی تایم-اوت الزامی است، داوران باید آمادگی داشته باشند تا در صورت نیاز و در موقعیت های دیگر نیز تایم-اوت اعلام نمایند. در برخی موقعیت ها تایم-اوت الزامی نمی باشد، اما با این حال در موقعیت های عادی ذیل نیز تایم-اوت اعلام می شود:

الف: وجود عوامل خارجی در زمین به عنوان مثال، هنگامی که زمین باید خشک شود.

ب: احتمال مصدومیت بازیکن

ج: یک تیم به صورت واضح و آشکار وقت را تلف نماید، به عنوان مثال: هنگامی که آن تیم در اجرای یک پرتاب رسمی تأخیر نماید، یا هنگامی که یک بازیکن توپ را رها نکند یا به فاصله دور پرتاب نماید.

د: اگر توپ با سقف یا تجهیزات بالای زمین برخورد نماید (۱۱:۱) و توپ به علت برخورد با سقف از محلی که منجر به

پرتاب-اوت شده است، منحرف و دور گردد، وقوع یک تأخیر غیر معمول

ه: تعویض یک بازیکن زمین با دروازه بان به منظور اجرای پرتاب دروازه بان

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

هنگامی که در موارد ذکر شده و دیگر موقعیت ها ، مشخص گردید که نیاز به اعلام یک تایم-اوت است، داوران در درجه اول باید در نظر داشته باشند که توقف بازی بدون اعلام تایم-اوت ممکن است یک زیان غیر عادلانه برای یکی از تیمها ایجاد نماید. به عنوان مثال اگر تیمی با استفاده از مسائل کاملاً واضح حاشیه ای در بازی تأخیر ایجاد نمود ، پس ممکن است در خلال توقف های کوتاه بازی جهت خشک کردن زمین ، اعلام تیم-اوت ضروری نباشد ، به صورت مشابه اگر تیمی که بنا به دلایلی از عدم اعلام تایم-اوت ممکن است دچار زبانی گردد ، در حالی که خود آن تیم مرتکب تأخیر یا اتلاف وقت شده باشد، آنگاه بدیهی است که دلیلی برای اعلام تایم-اوت وجود ندارد .

عامل مهم دیگر در توقف بازی که باید مورد توجه قرار گیرد ، تخمین و برآورد مدت توقف بازی به علت مصدومیت است که معمولاً مشکل می باشد ، بنابراین در این شرایط اعلام تایم-اوت مطمئن تر می باشد، بر عکس آن ، داوران نباید برای خروج توپ از زمین سریعاً اعلام تایم-اوت نمایند. در این قبیل موارد معمولاً توپ بلافاصله به زمین بازگردانیده شده و آماده بازی می شود، در غیر این صورت، داوران باید بر روی آوردن توپ ذخیره به بازی تمرکز نمایند (۳:۴). صراحتاً باید گفت که در این قبیل موارد اعلام تایم-اوت غیر ضروری می باشد .

الزام به گرفتن تایم-اوت هنگام اعلام یک پرتاب ۷-متر منتفی شده است ، البته بنا به تشخیص و در صورت لزوم در ارتباط با برخی موارد ذکر شده فوق، می توان تایم-اوت اعلام نمود، این تایم-اوت می تواند در موقعیت هایی باشد که یک تیم آشکارا در پرتاب تأخیر ایجاد می نماید، از جمله از طریق تعویض دروازه بان یا پرتاب کننده

۳: تایم-اوت تیمی (۲:۱۰)

هر تیم می تواند در هر نیمه از وقت عادی بازی از یک تایم-اوت تیمی استفاده نماید (اما این شامل وقت های اضافی نمی شود).

تیمی که در نظر دارد درخواست تایم اوت تیمی نماید توسط مسئول تیم باید کارت سبز را روی میز مقابل وقت نگهدار قرار دهد . ابعاد کارت سبز ۱۵×۲۰ سانتی متر است و حرف " T " باید به صورت درشت هر دو طرف آن نوشته شود. یک تیم فقط زمانی می تواند درخواست تایم-اوت تیمی نماید که توپ در مالکیت او باشد (هنگامی که توپ در بازی است یا در خلال توقف). به شرطی که تا قبل از اینکه وقت نگهدار فرصت سوت زدن پیدا کند ، تیم مالکیت توپ را از دست ندهد (در این صورت کارت سبز باید به تیم مذکور عودت داده شود) ، بلافاصله تایم - اوت تیمی به آن تیم واگذار می شود.

وقت نگهدار به وسیله سوت بازی را متوقف کرده ، و ساعت بازی را متوقف می سازد (۲:۹)، او علامت دست برای تایم-اوت را نشان می دهد (شماره ۱۵) و به وسیله دست کشیده تیم درخواست کننده تایم-اوت تیمی را نشان می دهد. کارت سبز بر روی میز و در سمت تیمی که درخواست تایم-اوت تیمی کرده قرار گرفته و تا پایان تایم-اوت همانجا باقی می ماند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

داوران تایم-اوت تیمی را مورد تأیید قرار داده و وقت نگهدار ساعت جداگانه ای را برای کنترل وقت تایم-اوت تیمی به جریان می اندازد. منشی زمان تایم-اوت تیمی را برای تیمی که آن را درخواست کرده است در برگ مسابقه درج می نماید.

در خلال تایم-اوت تیمی، بازیکنان و مسئولین تیم در محوطه تعویض خود، چه در در زمین یا در محوطه تعویض، باقی می مانند. داوران در مرکز زمین مستقر می شوند، اما یک نفر از آنها می تواند خیلی کوتاه برای مشورت به سمت میز وقت نگهدار برود.

به منظور اعمال جرائم تحت قانون ۱۶، تایم-اوت تیمی به عنوان بخشی از جریان بازی محسوب می شود (۱۰:۱۶)، همچنین هرگونه رفتار خارج از روحیه ورزشی و دیگر تخلفات به صورت معمول جریمه می شوند. این موضوع ارتباطی به این ندارد که بازیکن/مسئول تیم داخل یا خارج از زمین باشد، متناسب با تخلفات، می توان تحت قوانین ۱-۱۶:۱۶، ۶-۹:۱۶ برای رفتار خارج از روحیه ورزشی (۷-۱۰:۸) یا برای عملی تعمدی و گستاخانه تحت قانون ۸:۶ ب اخطار، تعلیق یا دیسکالیفه اعلام نمود.

پس از ۵۰ ثانیه وقت نگهدار، با علامت سوت اعلام می کند که بازی ظرف ۱۰ ثانیه آینده ادامه پیدا خواهد کرد.

تیمها باید آماده باشند تا به محض خاتمه تایم-اوت تیمی، بازی را ادامه دهند. شروع مجدد بازی به وسیله پرتابی متناسب با موقعیت، در هنگام پذیرش تایم-اوت تیمی یا اگر توپ در جریان بازی بوده، با پرتاب آزاد برای تیم درخواست کننده تایم-اوت تیمی از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است، انجام خواهد شد.

هنگامی که داور سوت خود را به صدا در آورد، وقت نگهدار وقت بازی را به جریان می اندازد.

یک تیم ممکن است به جای استفاده از کارت سبز، مستقیماً از طریق فشار دادن دکمه زنگ روی یک دستگاه الکترونیکی درخواست تایم اوت کند. زنگ به طور مستقیم به سیستم تابلوی امتیاز متصل است. هنگامی که زنگ فشار داده شود، زمان به طور مستقیم متوقف خواهد شد. برای اینکه همه از تایم اوت تیم آگاه شوند، این درخواست با یک علامت صوتی نیز نشان داده می شود. برای جزئیات بیشتر لطفاً به مقررات تایم اوت تیمی الکترونیک مراجعه کنید.

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با توجه ذیل قانون ۲:۲ تغییراتی ایجاد نمایند، هر تیم حق دارد سه تایم-اوت تیمی در خلال وقت عادی مسابقه و اما نه در وقت اضافی دریافت نماید، بیش از دو تایم-اوت تیمی در هر نیمه وقت معمول بازی نمی تواند واگذار شود. بین دو تایم-اوت تیمی یک تیم، تیم مقابل باید حداقل یک بار صاحب توپ شود، ۳ کارت سبز به ترتیب با شماره های ۱، ۲، ۳ برای هر تیم باید در دسترس باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

تیمها در نیمه اول بازی کارت های شماره " ۱ " و " ۲ " را دریافت می نمایند و در صورتی که در نیمه اول بیشتر از یک تایم-اوت تیمی استفاده نکرده باشند کارت های شماره " ۲ " و شماره " ۳ " را در نیمه دوم دریافت می نمایند. در مواردی که آنها در نیمه اول دو تایم-اوت تیمی گرفته باشند، فقط کارت شماره " ۳ " به آنها واگذار می شود.

در ۵ دقیقه پایانی وقت معمول بازی، فقط یک تایم-اوت تیمی برای هر تیم مجاز می باشد.

۴: بازی غیر فعال (۱۱-۱۲: ۷)

الف: رهنمود های کلی

اجرای قانون در ارتباط با بازی غیر فعال، به منظور ممانعت از از روش های غیر جذاب و ایجاد تأخیر عمدی در بازی می باشد. این مستلزم آن است که داوران در سراسر بازی مصرانه روش های بازی غیر فعال را تشخیص داده و در ارتباط با آن قضاوت کنند.

روش های بازی غیر فعال می تواند در کلیه مراحل حمله تیم بوجود آید، به عنوان نمونه هنگامی که توپ در حال حرکت در زمین است، در خلال یک تدارک -حمله، یا مراحل نهایی حمله روش های مختلف بازی غیر فعال به صورت مکرر در موقعیت های ذیل می تواند مورد استفاده قرار گیرد:

- یک تیم با اعمال روشهای محدود، بازی را سمت پابان هدایت نماید.

- یک تیم بازیکن تعلیقی داشته باشد.

- وقتی که توانائی حریف زیاد باشد بخصوص در کار دفاعی

معیارهای ذکر شده در ویژگیهای زیر کمتر به تنهایی کاربرد دارند، اما عموماً باید توسط داوران به طور کامل قضاوت شوند. به ویژه تأثیر کار دفاعی باید مطابق با قوانین در نظر گرفته شود.

ب: بکارگیری علامت هشدار

علامت هشدار بخصوص در موقعیت های ذیل باید نشان داده شود:

ب ۱: علامت هشدار هنگامی که یک تعویض به کندی در حال انجام است یا هنگامی که توپ به آهستگی در زمین در حال حرکت است.

نشانه های معمول عبارتند از:

- بازیکنان حدود مرکز زمین ایستاده اند و منتظر تکمیل تعویض می باشند.

- یک بازیکن، در اجرای پرتاب آزاد (با تظاهر به ندانستن محل صحیح پرتاب)، پرتاب-شروع (برگشت کند و آهسته توپ توسط دروازه بان، به وسیله یک پاس غیر مستقیم به مرکز زمین، یا به وسیله راه رفتن آهسته همراه با توپ به مرکز زمین

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

(پرتاب دروازه بان یا پرتاب-اوت تأخیر ایجاد می کند ، در حالی که تیم مذکور قبلاً برای اتخاذ چنین روش های تأخیری هشدار دریافت نموده است.

-بازیکن در حالیکه ایستاده است ، مرتباً توپ را به زمین می زند.

-برگرداندن توپ به نیمه زمین خودی در حالی که تیم حریف هیچ گونه فشاری را وارد نمی کند.

ب۲: علامت هشدار در ارتباط با یک تعویض با تأخیر در خلال تدارک -حمله

نشانه های معمول آن عبارتند از:

-کلیه بازیکنان قبلاً در وضعیت حمله مربوط به خود قرار گرفته اند.

- تیم تدارک -حمله را با استفاده از یک سری پاسکاری آغاز نموده است.

- تا قبل از این مرحله تیم تعویض را انجام نداده است.

توضیح:

تیمی که برای یک ضد -حمله سریع از نیمه زمین خودی تلاش می کند ، اما پس از آنکه به نیمه زمین حریف رسید نمی تواند بلافاصله یک فرصت گل به دست آورد ، آن گاه باید اجازه داد در این مقطع و به سرعت تعویض بازیکنان انجام شود.

ب۳: در خلال تدارک -حمله بیش از حد طولانی

اساساً یک تیم همواره مجاز است که قبل از انجام هر گونه عملیات حمله با هدفی مشخص ، به وسیله یک سری پاسکاری تدارک -حمله لازم را ببیند .

نشانه های واضح و آشکار تدارک -حمله بیش از حد طولانی عبارتند از:

- حمله تیم به هیچ حمله هدف داری منجر نشود

توضیح:

یک حمله هدف دار هنگامی بوجود می آید که منحصراً تیم صاحب توپ با استفاده از روش های تاکتیکی مختلف در جهت به دست آوردن موقعیت های مناسب در مقابل مدافعین می باشد یا هنگامی که شیوه حمله خود را در مقایسه با تدارک -حمله گسترش می دهد .

- بازیکنان در حالی که همچنان ایستاده اند یا از دروازه دور می شوند به دفعات توپ را دریافت می نمایند.

- بازیکنان در حالیکه همچنان ایستاده اند ، مکرراً توپ را به زمین می زنند .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- بازیکن مهاجم هنگامی که با حریف روبرو می شود ، از مقابله با او پرهیز کرده و در انتظار توقف بازی از سوی داور می شود یا در مقابل مدافع از آوانتاژ موقعیت ایجاد شده استفاده نکند .

- اقدامات دفاعی موثر حریف: روش های فعال دفاعی حریف که مانع از گسترش حمله مهاجمین شود، زیرا مدافعان حرکات توپ و مسیر بازیکنان مهاجم را مسدود می کنند

- یک معیار خاص برای تشخیص تدارک-حمله بیش از حد طولانی، هنگامی است که تیم حمله هیچگونه گسترش آشکاری در فرصت های حاصل از تدارک-حمله برای رسیدن به گل ایجاد ننماید.

ج: چگونه باید از علامت هشدار استفاده کرد

اگر داور (داور زمین یا داورخط- دروازه) وقوع بازی غیر فعال را تشخیص داد، او دست خود را بالا می آورد (علامت دست شماره ۱۷) تا اعلام نماید که بنا بر تشخیص داوران ، تیم صاحب توپ هیچگونه تلاشی جهت ایجاد فرصت گل زدن به عمل نمی آورد. داور دیگر نیز باید علامت هشدار را نشان دهد.

علامت هشدار مبین آن است که تیم صاحب توپ هیچگونه تلاشی جهت ایجاد یک فرصت گل به عمل نمی آورد و یا اینکه به دفعات در شروع مجدد بازی تأخیر ایجاد می کند.

علامت هشدار ادامه خواهد یافت تا زمانی که:

- حمله خاتمه یابد ، یا

- علامت هشدار از اعتبار خارج شود (توضیحات ذیل را ببینید)

یک حمله از زمانی آغاز می شود که تیم مالکیت توپ را به دست آورد و هنگامی که یک گل به ثمر می رسد و یا مالکیت توپ را از دست می دهد ، خاتمه پیدا می کند.

علامت هشدار به صورت معمول برای زمان باقیمانده یک حمله بکار می رود . با این وجود در جریان یک دور از حمله ، در دو موقعیت ، تشخیص بازی غیر فعال خاتمه یافته و بلافاصله علامت هشدار باید متوقف شده و دست پایین آورده شود:

۱- تیم صاحب توپ به سمت دروازه شوت کند و توپ به وسیله دروازه یا دروازه بان برگشت داده شود و مستقیماً در اختیار تیم مهاجم قرار گیرد یا نتیجه آن پرتاب-اوت برای همان تیم باشد.

۲- بازیکن یا مسئول تیم دفاعی به سبب خطا یا رفتار خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۱۶ ، جریمه شخصی بگیرد.

در هر دو موقعیت فوق، به تیم صاحب توپ باید اجازه داد یک تدارک-حمله جدید را اتخاذ نماید.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

د: پس از نشان دادن علامت هشدار

پس از نشان دادن علامت هشدار ، داوران باید به تیم صاحب توپ اجازه دهند که در عملکرد خود تغییراتی به وجود آورند. در این ارتباط ، سطح مهارت در سنین متفاوت و طبقه بندی کارایی باید در نظر گرفته شود.

بنابراین تیم هشدار گیرنده باید اجازه پیدا کند تا احتمال یک حمله هدفدار به سمت دروازه را تدارک ببیند.

چنانچه تیمی که صاحب توپ است هیچ گونه تلاش آشکاری جهت ایجاد موقعیت برای شوت به سمت دروازه به عمل نیاورد (نگاه کنید به ضوابط -تصمیم گیری د ۱ ، د ۲) ، نهایتاً اگر پاس از ۴ پاس هیچ شوتی به سمت دروازه اجرا نشود، آنگاه یکی از داوران تشخیص می دهد که این بازی غیر فعال است(۱۲-۱۱:۷).

اعمال زیر به عنوان پاس منظور نمی گردد:

- اگر پاس ارسال شده به سبب تخلف بازیکن دفاعی ، قابل کنترل نباشد.
- اگر پاس ارسال شده ، به سبب دخالت بازیکن دفاعی از خط کناری یا خط بیرونی دروازه به خارج زمین برود.
- اگر پاس ارسال شده ، توسط مدافع مسدود شود.

ضوابط تصمیم-گیری پس از نشان دادن علامت هشدار

د ۱: تیم مهاجم

- هیچ افزایش اشکاری در سرعت ایجاد نمی نماید
- هیچ اقدام هدفمندی به سمت دروازه وجود ندارد
- در حرکات تک به تک هیچگونه مزیتی به دست نمی آورد.
- ایجاد تاخیر هنگام بازی با توپ (به عنوان نمونه هنگامی که مسیرهای عبور پاس توسط تیم دفاعی مسدود شده است)

د ۲: تیم مدافع

- تیم مدافع از طریق روش های دفاعی فعال و صحیح در جهت کاهش فرصت های حمله تیم مهاجم یا ممانعت از حمله هدفمند تیم مذکور تلاش می کند .
- چنانچه تیم دفاعی تلاش کند که از طریق ارتکاب تخلفاتی تحت قانون ۸:۳ ، به دنبال متوقف نمودن پاس های تیم حمله کننده باشد ، این رفتار قطعاً به صورت پیش رونده جریمه می گردد .

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۳د: نکاتی در ارتباط با حداکثر پاس ها

د ۳ الف: قبل از انجام پاس چهارم

- اگر داوران ، یک پرتاب آزاد یا پرتاب-اوت برای تیم مهاجم اعلام نمایند در حالیکه قبلاً علامت هشدار را نشان داده باشند، این موجب قطع شمارش پاس ها نخواهد شد .

- به صورت مشابه، اگر یک پاس یا شوت به سمت دروازه توسط بازیکن زمین تیم دفاعی مسدود شد و توپ مجدداً به تیم مهاجم برگشت (حتی به عنوان پرتاب دروازه بان)، این موجب قطع شمارش پاس ها نخواهد شد.

د ۳ ب: پس از انجام پاس چهارم

- اگر یک پرتاب آزاد، پرتاب-اوت (یا پرتاب دروازه بان) پس از چهارمین پاس برای تیم مهاجم اعلام شود، آن تیم فرصت دارد از یک پاس اضافی برای خاتمه حمله خود استفاده نماید.

- به صورت مشابه اگر پرتاب انجام شده پس از پاس چهارم توسط تیم دفاعی مسدود شود و توپ مستقیماً به تیم مهاجم برسد یا از خط کناری یا خط بیرونی دروازه عبور نماید، در چنین موقعیتی، تیم مهاجم می تواند حمله را با یک پاس اضافی خاتمه دهد.

ه: ضمیمه

نشانه های کاهش سرعت

- حرکت در عرض و نه در عمق به سمت دروازه

- دویدن مکرر و مورب مقابل مدافعین بدون اعمال هر گونه فشاری بر آنها

- هیچگونه حرکتی در عمق انجام نمی شود ، از قبیل مقابله با حریف به صورت تک به تک یا پاس دادن توپ به بازیکنان بین خط محوطه -دروازه و خط منطقه پرتاب آزاد

- تکرار پاس کاری بین دو بازیکن بدون گسترش واضح فرصت ها یا حمله به سمت دروازه

- پاسکاری با همه موقعیت ها ، از جمله (بازیکن گوش، خط زن و بغل ها) بدون هرگونه گسترش آشکار حمله یا اقدامی به سمت دروازه

نشانه های مقابله تک به تک بدون کسب هرگونه امتیاز

- عمل تک به تک در موقعیتی که که مسلماً فضایی برای نفوذ وجود ندارد (چند بازیکن حریف فضای عبور را سد کرده اند).

- عمل تک به تک بدون هر گونه هدفی برای نفوذ به سمت دروازه

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- عمل تک به تک صرفاً به قصد بدست آوردن یک پرتاب آزاد (یک بازیکن خود را گیر بیندازد یا عمدتاً تک به تک را خاتمه دهد حتی اگر احتمال نفوذ به سمت دروازه وجود داشته باشد).

نشانه های روش های دفاعی فعال بر طبق قوانین

- سعی و تلاش برای عدم ارتکاب خطا ، به منظور ممانعت از توقف بازی
- مسدود کردن مسیر مهاجم ، احتمالاً با دو مدافع
- حرکت به سمت جلو به منظور سد کردن مسیر پاسکاری
- حرکت رو به جلو مدافعین برای به عقب راندن و عقب نشینی مهاجمین در زمین
- وادار کردن مهاجمان برای پاس دادن توپ به سمت عقب در موقعیت های بی ضرر

۵: پرتاب شروع (۱۰:۳)

اجرای پرتاب

به عنوان یک دستورالعمل مهم برای تفسیر قانون ۱۰:۳، داوران باید در ذهن خود داشته باشند که تیم ها را تشویق به استفاده از یک پرتاب-شروع سریع نمایند. این به بدین مفهوم است داوران باید از موشکافی اجتناب نموده و نباید جهت مداخله در پی فرصت بگردند یا آنکه تیمی را که برای یک پرتاب-شروع سریع تلاش می کند، جریمه نمایند.

به عنوان مثال ، داوران باید از عواملی که مانع آمادگی آنها در جهت کنترل سریع موقعیت بازیکنان همانند یادداشت برداری و دیگر طرق مداخله می شود ، اجتناب و دوری نمایند . داور زمین باید آماده باشد بمحض اینکه پرتاب کننده به وضعیت صحیح رسید، سوت بزند ، با فرض بر اینکه نیاز آشکاری برای اصلاح وضعیت دیگر بازیکنان وجود ندارد. داوران همچنین باید به خاطر داشته باشند که هم تیمی های پرتاب کننده بلافاصله پس از به صدا درآمدن صدای سوت، می توانند از خط میانی عبور نمایند (این یک استثناء در اصول اساسی اجرای پرتاب های رسمی است).

اجرای پرتاب بدون محوطه پرتاب شروع

اگر چه در قانون قید شده که پرتاب کننده باید در محدوده ۱/۵ متری نقطه مرکزی خط میانی مستقر شود، ولی داوران نباید در خصوص محل دقیق پرتاب و سانتی متر ها حساسیت زیادی از خود نشان دهند. نکته مهم این است که باید از ایجاد حس بی عدالتی ، عدم اطمینان و تردید برای تیم حریف در ارتباط با زمان و محل اجرای پرتاب اجتناب نمود.

علاوه بر این ، اغلب زمین ها فاقد نقطه مرکزی مشخصی می باشند و حتی برخی زمین ها به خاطر وجود آگهی های تبلیغاتی خط میانی مشخصی ندارند و در این شرایط هم پرتاب کننده و هم داور باید به صورت واضح وضعیت صحیح را تخمین بزنند و هرگونه اصرار بر روی محل دقیق پرتاب، غیر واقعی و نادرست است.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۶: تعریف " شانس مسلم گل " (۱۴:۱)

منظور از قانون ۱۴:۱ ، شانس مسلم گل هنگامی است که:

الف: بازیکن در حالی که کنترل بدن خود و توپ را دارد پشت خط محوطه – دروازه تیم مقابل یک فرصت مناسب برای شوت به سمت دروازه دارد ، بدون آنکه هیچکدام از بازیکنان حریف بتوانند به روش های قانونی مانع شوت او بشوند.

همچنین این موضوع قابل اجرا می باشد ، هنگامی که بازیکن هنوز توپ را دریافت نکرده است اما آماده است که بلافاصله توپ را دریافت نماید و حریف در موقعیتی نیست که بتواند با روش های قانونی مانع رسیدن توپ به او شود.

ب: بازیکنی که کنترل توپ و بدن خود را دارد در حال دویدن (یا زمین زدن توپ، دریبل) در یک ضد-حمله به سمت دروازه بان در حرکت است ، بدون آنکه هیچکدام از بازیکنان تیم مقابل بتوانند مقابل او بیایند و ضد-حمله را متوقف نمایند.

همچنین این موضوع قابل اجرا می باشد ، زمانی که بازیکن هنوز توپ را دریافت نکرده است اما آماده است که بلافاصله توپ را دریافت نماید، و دروازه بان تیم مقابل در یک برخورد تحت توضیحات قانون ۸:۵ مانع رسیدن توپ به او می شود، در این مورد خاص ، وضعیت و موقعیت بازیکنان دفاع هیچگونه تفاوت و اهمیتی ندارد .

ج: دروازه بان محوطه دروازه خود را ترک کرده و بازیکن مقابل همراه با توپ و کنترل بدن خود، یک موقعیت مسلم و بدون مانع جهت پرتاب توپ به دروازه خالی را دارد .

۷: توقف بازی توسط وقت نگهدار یا نماینده فنی (۱۸:۱)

اگر وقت نگهدار یا نماینده فنی در بازی مداخله نمایند در حالیکه بازی قبلاً متوقف شده است ، پس از آن شروع مجدد بازی با پرتابی متناسب با علت توقف آن خواهد بود.

اگر وقت نگهدار یا نماینده فنی در بازی مداخله نمایند و به این علت بازی متوقف شود در حالی که بازی در جریان بوده است ، پس از آن طبق مقررات ذیل عمل می شود:

الف: خطای تعویض یا ورود غیر قانونی بازیکن به زمین (قوانین ۳-۲:۴ ، ۵:۶)

بدون در نظر گرفتن مفهوم آوانتاژ که در قوانین ۱۳:۲ ، ۱۴:۲ قید گردیده وقت نگهدار (یا نماینده فنی) باید بلافاصله بازی را متوقف نمایند اگر به دلیل چنین توقفی در بازی که ناشی از تخلف تیم دفاعی باشد، یک شانس مسلم گل از بین برود، آن گاه تحت قانون ۱۴:۱ الف باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود. در دیگر موارد شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد خواهد بود.

بازیکن متخلف متناسب با قانون ۱۶:۳ الف جریمه می شود . با این وجود، در موارد ورود غیر قانونی تحت قانون ۴:۶ در موارد یک شانس مسلم گل، آن گاه بازیکن بر طبق قانون ۱۶:۶ ب در ترکیب با قانون ۸:۱۰ب جریمه می گردد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ب: توقف بازی به دلایل دیگر ، از جمله رفتار خارج از روحیه ورزشی در منطقه تعویض

(۱) مداخله توسط وقت نگهدار

وقت نگهدار باید تا اولین توقف بعدی بازی تأمل نماید، پس از آن به داوران اطلاع دهد. با این حال ، اگر وقت نگهدار بازی را در حالی متوقف نماید که توپ در جریان بازی است ، آن گاه بازی با پرتاب آزاد توسط تیمی که هنگام توقف بازی مالک توپ بوده ، مجدداً شروع می شود . اگر توقف بازی به علت تخلف تیم دفاعی باشد ، و در نتیجه آن یک شانس مسلم گل از بین برود ، آن گاه متناسب با قانون ۱۴:۱ ب ، باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود. مفاد فوق قابل اجرا است ، اگر وقت نگهدار به علت درخواست تایم-اوت تیمی بازی را متوقف نماید، و داوران به علت عدم تطابق اعلام درخواست و مالکیت توپ درخواست کننده ، آن را نپذیرند، اگر در این شرایط به علت توقف بازی یک شانس مسلم گل از بین رفته برود ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر باید اعلام شود. در شرایطی که داوران تخلفی را خود مشاهده نکرده باشند ، وقت نگهدار حق ندارد پیشنهاد دهد که چه جریمه ای علیه بازیکن یا مسئول تیم اعلام شود . در چنین مواردی آنها فقط می توانند به صورت غیر رسمی شرایط را منتقل و تذکر دهند. اگر تخلفی تحت قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ اتفاق افتاده باشد ، آنها باید گزارش بنویسند.

(۲) مداخله توسط نماینده فنی

نماینده های فنی فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیون قاره ای یا فدراسیون ملی ، که مسئولیت بازی را بر عهده دارند، در صورت تخلف از قوانین ، یا تخلف از مقررات منطقه تعویض حق دارند که در خصوص تصمیمات ممکن به داوران اطلاع رسانی نمایند (به استثناء مواردی که تصمیمات داوران بر اساس مشاهدات حقایق باشد). نماینده فنی ممکن است بلافاصله بازی را متوقف نماید، در این موارد ، شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی خواهد بود که خطای منجر به توقف بازی را انجام نداده باشد. اگر توقف بازی به علت تخلف تیم دفاعی باشد و توقف بازی منجر به، از بین رفتن یک شانس مسلم گل گردد، آنگاه متناسب با قانون ۱۴:۱ الف باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود. داوران ملزم هستند که بر طبق تذکر نماینده فنی ، جرائم شخصی اعلام نمایند. حقایق مربوط به موارد نقض قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ باید در گزارش داوران نوشته شود.

۸: بازیکن آسیب دیده (۴:۱۱)

اگر به نظر برسد که بازیکنی آسیب دیده است ، اقدامات ذیل باید انجام شود: الف: اگر داوران کاملاً مطمئن باشند که بازیکن آسیب دیده نیاز به مراقبت های پزشکی در زمین دارد، آنها بلافاصله علائم دست شماره ۱۵ و ۱۶ را نشان می دهند. بنا بر این، بازیکن مذکور پس از دریافت مراقبت های درمانی باید مطابق با پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ عمل نماید.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

در تمامی حالات دیگر، داوران می توانند از بازیکن بپرسند که آیا تمایل دارد که بیرون از زمین مراقبت های درمانی را دریافت نماید. اگر این بازیکن آسیب دیده امکانپذیر نبود، داوران علائم دست شماره ۱۵ و ۱۶ را نشان می دهند. در این شرایط پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ قابل اجرا می باشد.

تخلف از این مقررات به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه می شود.

اگر بازیکنی که باید در خلال سه حمله زمین بازی را ترک نماید، به مدت ۲-دقیقه تعلیق شود، او می تواند بدون احتساب تعداد حمله های انجام شده، پس از اتمام زمان تعلیق خود مجدداً وارد زمین شود.

اگر مسئولین تیم از ارائه مراقبت های درمانی ضروری خودداری نمایند، " سرپرست مسئول تیم " باید به صورت پیشرونده جریمه شود (نگاه کنید به پاراگراف سوم ۴:۲)

ب: وقت نگهدار، منشی یا نماینده فنی مسئولیت کنترل تعداد حملات را بر عهده دارند، به محض اینکه بازیکن مجاز به ورود مجدد به زمین گردید، آنها باید به تیم مربوطه اطلاع دهند.

یک حمله از زمان مالکیت توپ آغاز می شود و هنگامی که گلی بثمر می رسد یا اینکه تیم مهاجم توپ را از دست بدهد، خاتمه می یابد.

اگر تیمی که بازیکنش نیاز به مراقبت های پزشکی دارد، توپ را در مالکیت خود داشته باشد، این حمله به عنوان اولین حمله این تیم محسوب می شود.

ج: در موارد ذیل پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ قابل اجرا نیست:

هنگامی که مراقبت های پزشکی لازم در زمین بازی نتیجه عمل غیر قانونی بازیکن حریف باشد که منجر به اعلام جریمه پیشرونده توسط داوران شود.

اگر توپ به سر دروازه بان برخورد نماید و مراقبت های پزشکی در زمین ضروری باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

مقررات منطقه تعویض

۱- منطقه تعویض بیرون خط کناری، در سمت چپ و راست امتداد خط میانی تا انتهای نیمکت ذخیره تیم مربوطه (همانگ با ردیف صندلی هایی که مجاز هستند) و همچنین در صورت وجود فضای مناسب نیز پشت نیمکت ذخیره قرار دارد (قوانین و مقررات هندبال: شکل ۱ الف و ب)

مقررات فدراسیون بین المللی هندبال و فدراسیون قاره ای جهت رویدادها / مسابقات مربوطه، تجویز نموده که نیمکت های تیم و همچنین "محوطه مربیگری" باید از فاصله ۳/۵ متری خط میانی شروع شود. همچنین مقررات فوق برای مسابقات در کلیه سطوح دیگر نیز قابل اجرا می باشد.

در امتداد خط کناری و در مقابل نیمکت ذخیره تیم ها، هیچ چیز دیگری نباید وجود داشته باشد (حداقل برای ۸ متر از خط میانی).

۲- فقط بازیکنان و مسئولین تیم که در برگه مسابقه ثبت شده اند مجاز به حضور در منطقه تعویض می باشند (۱-۲: ۴). در صورت نیاز به مترجم، وی باید پشت نیمکت ذخیره تیم مستقر شود.

۳- مسئولین تیم در منطقه تعویض باید به صورت کامل ملبس به لباس ورزشی یا لباس شخصی باشند. استفاده از رنگ هایی که ممکن است باعث اشتباه بازیکنان زمین حریف شود، مجاز نمی باشد.

۴- وقت نگهدار و منشی باید در خصوص کنترل حاضرین در منطقه تعویض، قبل از شروع و در خلال بازی، داوران را کمک و یاری دهند.

اگر قبل از شروع بازی، تخلفاتی در ارتباط با مقررات منطقه تعویض مشاهده گردد، تا اصلاح و رفع تخلفات قید شده، بازی نباید شروع شود. اگر این قوانین در خلال جریان بازی نقض گردند، آن گاه پس از اولین توقف، تا رفع و اصلاح موارد اشکال، بازی نمی تواند ادامه پیدا کند.

۵- مسئولین تیم این حق و وظیفه را دارند که در خلال بازی، تیم خود را به وسیله اعمال ورزشی و بازی جوانمردانه در چهارچوب قوانین، به نحو صحیح هدایت و رهبری نمایند. اساساً آنها باید روی نیمکت ذخیره بنشینند.

با این وجود، مسئولین تیم مجاز هستند در منطقه مربیگری حرکت نمایند. منطقه مربیگری منطقه ای است که مستقیماً در مقابل نیمکت ذخیره و در صورتی که امکانپذیر باشد مستقیماً پشت منطقه تعویض قرار دارد.

تحرک و اتخاذ موقعیت های گوناگون در منطقه مربیگری به منظور ارائه نکات تاکتیکی و ارائه مراقبت های پزشکی مجاز می باشد. اساساً، در آن واحد فقط یک نفر از مسئولین مجاز است که بایستد یا حرکت نماید. با این وجود، موقعیت یا رفتار وی نباید دخالتی در رفتار بازیکنان در زمین بازی داشته باشد. در صورت تخلف از مقررات فوق، مسئول مربوطه به صورت پیشرونده جریمه می شود.

البته، یک مسئول تیم زمانی که می خواهد بلافاصله کارت سبز را برای درخواست تایم-اوت تیمی ارائه نماید، می تواند منطقه مربیگری را ترک نماید. علیرغم این، مسئول تیم مجاز نیست که همراه با کارت سبز منطقه مربیگری را ترک کرده و کنار میز منشی جهت ایجاد موقعیت مناسب برای ارائه درخواست تایم-اوت تیمی در انتظار بماند.

"سرپرست مسئول تیم" همچنین ممکن است منطقه مربیگری را در موقعیت های خاص، به عنوان مثال، برای تماس مناسب با وقت نگهدارند یا منشی ترک نماید.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اساساً بازیکنان حاضر در منطقه تعویض باید روی نیمکت ذخیره بنشینند.

با این وجود، بازیکنان اجازه دارند:

- در صورت وجود فضای کافی پشت نیمکت ذخیره و عدم ایجاد مزاحمت و بی نظمی، بدون توپ بدن خود را گرم نمایند.

موارد ذیل برای بازیکنان و مسئولین تیم مجاز نمی باشد:

- ایجاد مزاحمت یا توهین و فحاشی به داوران، وقت نگهدار، منشی، مسئولین تیم و تماشاگران، با رفتاری تحریک کننده، معترضانه یا دیگر روش های خارج از روحیه ورزشی (کلامی و گفتاری، با چهره و صورت یا ژست و حالت)

- ترک منطقه تعویض به منظور اثر گذاری بر بازی

مسئولین تیم و بازیکنان به صورت عمومی باید در منطقه تعویض تیم خود باقی بمانند. اگر یک مسئول تیم، منطقه تعویض را به قصد موقعیت دیگری ترک نماید، او حق رهبری و هدایت تیم خود را از دست می دهد و باید به منطقه تعویض بازگردد تا مجدداً این حق را به دست آورد.

عموماً، بازیکنان و مسئولین تیم همچنان، در سراسر بازی تحت نظارت و حیطه قضاوت داوران قرار دارند، و اگر بازیکن یا مسئول تصمیم بگیرند که زمین بازی و یا منطقه تعویض را به قصد موقعیت دیگری ترک نمایند، آنگاه قوانین معمول برای جرائم شخصی قابل اجرا می باشد. بنا بر این، رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی و رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، چه داخل زمین و چه در منطقه تعویض باید بر مبنای یک روش و منوال جریمه شوند.

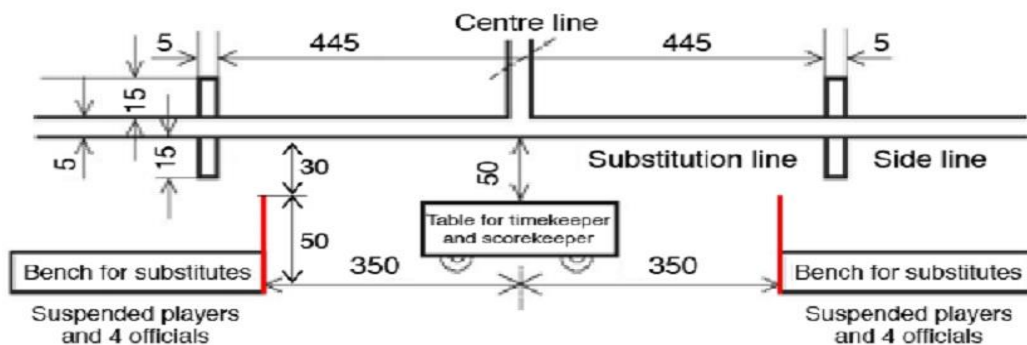
۶- در صورت نقض مقررات منطقه تعویض، داوران یا نماینده فنی ملزم می باشند که متناسب با قوانین پاراگراف سوم ۴:۲، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د-و یا ۱۶:۶ ب-د اقدام نمایند. (اخطار، تعلیق، دیسکالیفه)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

رهنمود ها و تفاسیر

علامت گذاری زمین بازی (قانون ۱ ، مقررات منطقه تعویض بخش ۱)

خط محدوده "محوطه مربیگری" به منظور اطلاع رسانی تعبیه شده است. این خط ۵۰ سانتی متر طول دارد و در فاصله ۳۵۰ سانتی متری از امتداد خط میانی رسم می شود (بیرون زمین و موازی با خط میانی) این خط از ۳۰ سانتی متری لبه بیرونی خط کناری رسم می شود (ابعاد شرح داده شده)

دروازه های ضد واژگونی (قانون ۲:۲)

دروازه ها باید محکم به کف یا دیوارهای پشت آن ها متصل شوند یا دارای سیستم ضد واژگونی باشند. این ماده جدید با هدف جلوگیری از حوادث تصویب شده است.

مصداقیت دروازه بان در ارتباط با پرتاب آزاد متناسب با قانون ۲:۵

اگر دروازه بان در ارتباط با پرتاب آزاد پس از علامت پایانی آسیب ببیند، تیم مدافع مجاز است دروازه بان را تعویض نماید. این استثناء برای بازیکنان زمین تیم دفاعی قابل اجرا نیست.

پرتاب آزاد یا پرتاب ۷ متر پس از علامت پایانی (۲:۶، ۸:۱۰ ج)

در صورت تخلف یا رفتار غیرورزشی مدافعین در حین اجرای پرتاب آزاد یا پرتاب ۷ متر پس از علامت پایانی، این مدافعان باید شخصاً طبق قوانین ۱۶:۳، ۱۶:۶ یا ۱۶:۹ جریمه شوند و پرتاب باید تکرار شود (پاراگراف سوم قانون ۱۵:۹). قانون ۸:۱۰ ج در چنین مواردی قابل اجرا نمی باشد.

تایم - اوت تیمی (قانون ۲:۱۰، توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳)

شروع ۵ دقیقه پایانی بازی وقتی خواهد بود که ساعت ۵۵/۰۰ یا ۵/۰۰ را نشان دهد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

استفاده از توپ ذخیره (قانون ۳:۳)

فدراسیون بین المللی هندبال ، کنفدراسیونهای قاره ای و فدراسیونهای ملی این حق را دارند که اجازه استفاده از توپهای ذخیره را که روی میز وقت نگهدار قرار نمیگیرند را دارند. تصمیم گیری در خصوص استفاده از توپ ذخیره بر اساس قانون ۴:۳ توسط داوران می باشد.

تعویض بازیکنان و مربیان (قانون ۴:۱، ۴:۲)

در صورتی که یک تیم از حداکثر تعداد بازیکنان (قانون ۴:۱) یا مسئولین (قانون ۴:۲) مجاز استفاده نکرده باشد، مجاز است:

- ثبت فردی که در ابتدا به عنوان بازیکن ثبت شده بوده بعنوان مسئول
- ثبت فردی که در ابتدا به عنوان بازیکن ثبت شده بوده بعنوان مسئول

این تغییرات نباید موجب گردد که حداکثر تعداد بازیکنان و مسئولین از حد مجاز بیشتر گردد . نقش اولیه بازیکن یا مسئول در برگ گزارش مسابقه باید حذف شود. جایگزینی مجدد بازیکن یا مسئول در وظیفه اصلی وی که در این میان حذف شده است مجاز نیست. علاوه بر این، حذف شرکتکنندهای که عملکرد خاصی از لحاظ جرائم دارد به منظور تغییر در ظرفیت های ممکن ، علیرغم وجود حداکثر تعداد مجاز، امکان پذیر نمی باشد. ثبت نام یک نفر هم به عنوان بازیکن و هم به عنوان مسئول مجاز نیست.

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیون های قاره ای و فدراسیون های ملی این حق را دارند که مقررات مربوط به این تغییرات را در حوزه مسئولیت خود اعمال کنند .

جرائم شخصی ناشی از تغییر وظایف (اخطار، تعلیق) به ترتیب برای سهمیه تیمی و سهمیه "بازیکن" و "مسئول" در نظر گرفته می شود.

تعویض بازیکنان (قانون ۴:۴)

بازیکنان همواره می توانند از طریق خط منطقه تعویض تیم خود ، از زمین بازی خارج یا وارد شوند. بازیکنان آسیب دیده که در زمان توقف بازی ، از زمین خارج می شوند ، از این امر مستثنی می باشند.

این قبیل بازیکنان را نباید مجبور نمود که از طریق خط تعویض از زمین خارج شوند ، واضح است که آنها نیاز دارند که در منطقه تعویض و یا رختکن مراقبت های پزشکی دریافت نمایند . علاوه بر این، داوران به منظور کاهش توقف در بازی باید به بازیکن جایگزین اجازه دهند که قبل از خروج بازیکن آسیب دیده ، وارد زمین شود.

بازیکنان اضافی (پاراگراف اول قانون ۴:۶)

اگر بازیکنی بدون انجام تعویض به صورت اضافی وارد زمین شد، بازیکن مذکور ۲-دقیقه تعلیق می شود.

اگر امکان تشخیص بازیکن متخلف وجود نداشت ، موارد ذیل به کار گرفته می شود:

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- نماینده فنی یا داوران به ترتیب به "سرپرست مسئول تیم" توصیه می نمایند که بازیکن متخلف را معرفی نمایند
- بازیکن معرفی شده باید به عنوان جریمه شخصی ۲-دقیقه تعلیق شود
- در مواقعی که "سرپرست مسئول تیم" از معرفی بازیکن متخلف خودداری می نماید، نماینده فنی یا داوران به ترتیب، بازیکنی را مشخص می نمایند بازیکن مذکور باید به عنوان جریمه شخصی ۲-دقیقه تعلیق شود.

توجه:

- فقط بازیکنانی که در زمان توقف قطع بازی در زمین بوده اند را می توان به عنوان "بازیکن متخلف" معرفی نمود.
- در مواردی که "بازیکن متخلف" سومین تعلیق خود را بگیرد، او متناسب با قانون ۱۶:۵ باید دیسکالیفه گردد.

ورود بازیکن با رنگ متفاوت پیراهن و شماره اشتباه (۴:۷، ۴:۸)

نقض قوانین ۴:۷ و ۴:۸ منجر به تغییر مالکیت توپ نخواهد شد. بلکه فقط منجر به قطع بازی می شود تا به بازیکن دستور داده شود اشتباه را تصحیح نماید و پس از آن بازی با یک پرتاب برای تیمی که توپ را در اختیار داشت مجددا شروع می شود.

تجهیزات فنی در منطقه تعویض (۴:۷-۴:۹)

فدراسیون بین المللی هندبال، کنفدراسیونهای قاره‌ای و فدراسیونهای ملی این حق را دارند که اجازه دهند از تجهیزات فنی در منطقه تعویض استفاده شود. این تجهیزات باید به شیوه ای منصفانه استفاده شود و شامل تجهیزاتی برای برقراری ارتباط با یک مسئول یا بازیکن دیسکالیفه شده و محروم نمی شود.

وسایل ممنوع، کلاه ایمنی، محافظ صورت و زانو (قانون ۴:۹)

انواع گوناگون ماسک صورت و کلاه ایمنی در هر سایز و اندازه ای ممنوع می باشد. نه تنها ماسک تمام صورت بلکه ماسک برای پوشش دادن به قسمتی از صورت نیز ممنوع می باشد.
در صورت لزوم استفاده از محافظ زانو، وجود قطعات فلزی در آن ممنوع می باشد. قطعات پلاستیکی آن نیز باید کاملاً پوشیده شوند.

در صورت لزوم استفاده از محافظ قوزک پا، تمامی قسمت های سخت شامل فلز و پلاستیک باید کاملاً پوشانیده شوند. استفاده از محافظ آرنج (آرنج بند) تنها در صورتی امکانپذیر است که جنس آن از مواد نرم باشد.

فدراسیون ها و همچنین داوران مجاز به اعطا هیچگونه استثنائی در این خصوص نمی باشند، علیرغم این، چنانچه سرپرست مسئول تیم، موارد مورد شک و تردید را به نماینده فنی یا داوران یاد آوری نماید، آنها بر اساس مفاد مندرج در قانون ۴:۹ و همچنین دستورالعمل های مربوطه و با توجه به مهمترین فاکتور در این زمینه "خطرناک بودن" و عدم واگذاری "آوانتاژ ناعادلانه"، اتخاذ تصمیم می نمایند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

این تصمیم با هماهنگی کمیسیون پزشکی فدراسیون بین المللی هندبال اتخاذ می شود .
برای آشنائی بیشتر (رفتار توصیه شده به داوران و نمایندگان فنی) ضمام ۱ و ضمام ۲ را نگاه کنید.

چسب (قانون ۴:۹)

استفاده از چسب مجاز می باشد ، چسب را می توان روی کفش قرار داد. این مطلب سلامت حریف را به خطر نمی اندازد. علیرغم این ، قرار دادن چسب روی دست و یا مچ مجاز نمی باشد. این برای سلامتی حریف خطرناک است زیرا ممکن است چسب به چشم و یا به صورت آنها برسد. طبق قانون ۴:۹ این عمل مجاز نمی باشد.
فدراسیون های ملی حق دارند محدودیت های بیشتری برای منطقه خود اتخاذ نمایند.

کمک به بازیکنان آسیب دیده (۴:۱۱)

در مواردی که چند بازیکن از یک تیم آسیب دیده اند، به عنوان مثال در اثر برخورد با یکدیگر ، داوران و یا نماینده فنی می توانند به افراد واجد شرایط اضافی به منظور کمک به بازیکنان آسیب دیده اجازه ورود به زمین دهند . علاوه بر این نماینده فنی و داوران باید نظارت لازم را بر پزشکیاری که ممکن است وارد زمین شود ، داشته باشند .

دروازه بان آسیب دیده (۶:۸)

هنگامی که توپ به دروازه بان برخورد می کند و او قادر به حرکت نیست ، اساساً در این قبیل موارد، حفاظت از دروازه بان اولویت اصلی می باشد . در این شرایط شروع مجدد بازی به روشهای گوناگون ذیل امکانپذیر است:
الف: توپ از خط کناری یا از خط بیرونی دروازه خارج شود ، یا داخل محوطه دروازه ساکن و یا در حال غلتیدن باشد .
اعمال صحیح قوانین: بلافاصله توقف بازی ، شروع مجدد بازی مرتبط با موارد فوق ، پرتاب-اوت یا پرتاب دروازه بان می باشد .

ب: داوران بلافاصله بازی را متوقف می کنند قبل از اینکه توپ از خط کناری یا خط بیرونی دروازه عبور نماید یا قبل از اینکه توپ در محوطه دروازه متوقف شود یا حالت غلطان به خود بگیرد .

اعمال صحیح قوانین: شروع مجدد بازی با پرتابی متناسب با موقعیت خواهد بود .

ج - توپ در فضا بالای محوطه دروازه می باشد

اعمال صحیح قوانین:

یک یا دو ثانیه تامل می شود تا یک تیم مالک توپ شود، پس از آن توقف بازی و شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی که مالک توپ است .

د -درست در لحظه ای که توپ در هوا است داوران سوت می زنند و بازی را متوقف می نمایند

اعمال صحیح قوانین: شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی که آخرین بار مالک توپ بوده.

ه - توپ پس از برخورد با دروازه بان آسیب دیده ناتوان از حرکت برگشت داده می شود و در اختیار یک بازیکن مهاجم قرار می گیرد .

اعمال صحیح قوانین: بلافاصله بازی متوقف می شود و شروع مجدد بازی با پرتاب آزاد توسط تیم مالک توپ خواهد بود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

توجه:

در چنین مواردی پرتاب ۷-متر هرگز امکانپذیر نیست. داوران به منظور محافظت از سلامتی دروازه بان، تعمداً بازی را متوقف می نمایند. بنا بر این، موضوع "سوت نابهنگام" متناسب با قانون ۱۴:۱ ب اینجا اصلاً مطرح نیست.

گام ها، آغاز دربیبل زدن (قانون ۷:۳)

منطبق با قانون ۷:۳ ج، د به زمین گذاردن پا برای اولین بار پس از دریافت توپ در خلال پرش، گام محسوب نمی شود (گام صفر)، با این وجود "دریافت توپ" به مفهوم "دریافت یک پاس" است. متناسب با قانون دربیبل کردن و گرفتن توپ در هوا و در خلال پرش "دریافت توپ" محسوب نمی شود. بنابراین، به زمین گذاردن پا پس از آغاز دربیبل، بدون استثناء یک گام محسوب می گردد.

شمارش تعداد پاس ها پس از علامت هشدار (قانون ۷:۱۱)

بخش پشتیبانی آموزش ضمیمه ۳ را نگاه کنید.

دیسکالیفه دروازه بان (توضیح قانون ۸:۵)

این قانون زمانی اعمال می شود که دروازه بان از داخل محوطه دروازه بیرون آمده یا در موقعیتی مشابه خارج از محوطه دروازه قرار می گیرد و از مقابل با حریف برخورد می نماید. این قانون قابل اجرا نیست هنگامی که:

الف: دروازه بان در همان جهت بازیکن مقابل می دود، مثلاً پس از ورود مجدد به زمین از طریق محوطه تعویض

ب: مهاجم به دنبال توپ می دود و توپ بین مهاجم و دروازه بان است.

در چنین شرایطی، داوران بر اساس مشاهدات خود از حقایق تصمیم می گیرند.

مداخله بازیکنان و مسئولین اضافی (قوانین ۸:۵، ۸:۶، ۸:۹، ۸:۱۰ ب)

در مواقع مداخله بازیکنان یا مسئولین اضافی در زمین بازی، تصمیم در مورد جریمه و چگونگی ادامه بازی، متناسب با معیارهای ذیل می باشد:

- بازیکن یا مربی
- از بین بردن یک شانس مسلم گل

با توجه به معیارهای ذکر شده، شرایط ذیل ممکن است اتفاق بیفتد:

الف: در خلال یک شانس مسلم گل، یک بازیکن که در فرایند تعویض نبوده، به صورت اضافه وارد زمین شود. اعمال صحیح قوانین: پرتاب ۷-متر، دیسکالیفه همراه با گزارش

ب: خطای تعویض: وقت نگهدار/نماینده فنی در خلال شانس مسلم گل سوت می زنند. اعمال صحیح قوانین: پرتاب ۷-متر، ۲-دقیقه تعلیق

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ج: در خلال یک شانس مسلم گل یک مسئول تیم وارد زمین شود. اعمال صحیح قوانین: پرتاب ۷-متر ، دیسکالیفه همراه با گزارش

د: موقعیت بند ج ، اما شانس مسلم گل وجود ندارد. اعمال صحیح قوانین: پرتاب آزاد ، جریمه پیشرونده

اقدامات دیگر پس از یک دیسکالیفه همراه با گزارش (قوانین ۸:۶ ، ۸:۱۰ الف ب)

معیار ها برای بالاترین سطح جرائم در این خصوص برای (رفتار غیر قانونی) قانون ۸:۶ و برای (رفتار خارج از روحیه ورزشی) قانون ۸:۱۰ ، مشخص شده است. همچنین نگاه کنید به بخش دوم قانون ۸:۳.

همانگونه که عواقب جرائم مرتبط با قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ در جریان بازی ، تفاوتی با جرائم مندرج در قوانین ۸:۵ و ۸:۹ ندارد (دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش) ، فدراسیون بین المللی هندبال ، مفاد ذیل را به عنوان مکمل هر دو قانون اضافه نموده است:

"... آنها باید پس از بازی یک گزارش کتبی ارائه دهند تا مسئولین ذیربط بتوانند درمورد اقدامات دیگر بعدی تصمیم بگیرند."

این قوانین مکمل ، اصولی را برای مسئولین ذیربط ایجاد می نماید تا در خصوص اقدامات دیگری که از قبل پیش بینی و تدوین شده، تصمیم بگیرند. چنانچه تصمیمات دیگری اتخاذ گردید به هیچ وجه نباید واژه "اجرای قانون متناسب با وضعیت بازی" را صلاحدید مسئولین ذیربط تفسیر نمود. این به مفهوم تغییر یافته های واقعی داوران است. هرگونه اعلام دیسکالیفه الزاماً منتهی به نوشتن گزارش طبق آنچه فدراسیون بین المللی هندبال مقرر کرده ، نمی گردد ، بنابراین در چنین مواردی دیگر نیازی به نوشتن گزارش نیست.

ضوابط و معیار های دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش/همراه با نوشتن گزارش (قوانین ۸:۵ ، ۸:۶)

معیار های ذیل به تشخیص تفاوت بین قانون ۸:۵ و ۸:۶ کمک می کند:

الف: تعریف "بی ملاحظگی محض و شدید" چیست ؟

- حمله بدنی و اعمال مشابه -حمله بدنی
- رفتار خشن یا غیر مسئولانه بدون داشتن حس مناسب
- ضربه محکم و بدون کنترل
- رفتار بد خواهانه

ب: تعریف رفتار "بخصوص خطرناک" چیست ؟

-رفتار علیه حریف محافظت نشده و بی دفاع

- رفتار شدید و افراطی علیه سلامتی حریف محافظت نشده و بی دفاع

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ج: تعریف رفتار " عمدی و با قصد قبلی " چیست ؟

- رفتاری تعمدی و با نیت قبلی از روی عناد و خصومت

- اقدام آگاهانه علیه بدن حریف فقط برای از بین بردن عمل حریف

د: تعریف رفتار " شرورانه و از روی عناد " چیست ؟

- اقدام ناپسند و پنهانی علیه حریفی که آمادگی خطا را ندارد

ه - تعریف " بدون هیچگونه ارتباط با موقعیت بازی " چیست ؟

- خطا بر روی بازیکنی که از بازیکن صاحب توپ فاصله زیادی دارد

- اقدامی بدون هرگونه ارتباط با تاکتیک های بازی

ورود بازیکن زمین به محوطه دروازه بان (۸:۷ و)

یک تیم که بدون دروازه بان بازی کند ، هنگامی که توپ را از دست می دهد ، اگر بازیکن زمین این تیم به منظور کسب آوانتاژی وارد محوطه دروازه خودی گردد ، باید به صورت پیشرونده جریمه شود.

آب دهان پرتاب کردن (قوانین ۸:۹ ، ۸:۱۰ الف)

آب دهان پرتاب کردن روی افراد به عنوان مشابه-تهاجم محسوب می گردد و باید مطابق قانون ۸:۱۰ الف جریمه شود (دیسکالیفه همراه با نوشتن گزارش). تفاوت بین " آب دهان پرتاب کردن موفق " (جریمه تحت قانون ۸:۱۰) و " آب دهان پرتاب کردن ناموفق " (قصد و تلاش ، جریمه طبق قانون ۸:۹)، که قبلاً اعلام شده بود، همچنان بدون تغییر باقی می ماند.

۳۰ ثانیه پایانی (قوانین ۸:۱۰ ج ، ۸:۱۰ د)

۳۰ ثانیه پایانی در خلال وقت معمول بازی (پایان نیمه دوم) و همچنین در پایان وقت نیمه دوم در خلال هر دو وقت اضافی می باشد . آغاز ۳۰ ثانیه پایانی بازی از وقتی است که ساعت ۵۹ و ۳۰ ثانیه را نشان می دهد (یا ۶۹:۳۰ ، ۷۹:۳۰ یا صفر دقیقه و ۳۰ ثانیه

عدم رعایت فاصله (قانون ۸:۱۰ ج)

" عدم رعایت فاصله " در ۳۰ ثانیه پایانی بازی تنها وقتی منجر به دیسکالیفه + پرتاب ۷ متر می شود، که یک پرتاب را نتوان اجرا نمود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

این قانون در صورتی قابل اجرا است که تخلف در ۳۰ ثانیه آخر بازی یا همزمان با علامت نهایی پایان بازی انجام شود (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴). در این مورد، داوران بر اساس مشاهدات خود از حقایق تصمیم می گیرند (قانون ۱۷:۱۱).

اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی، به علت مداخله غیر مستقیم هنگام آماده سازی قبل از پرتاب یا در حین اجرای یک پرتاب (به عنوان مثال خطای تعویض، رفتار خارج از روحیه ورزشی در منطقه تعویض) بازی متوقف گردید، آنگاه قانون ۸:۱۰ ج قابل اجرا می باشد.

به عنوان مثال، اگر پرتاب اجرا شود اما توسط مدافعی که خیلی نزدیک ایستاده است و به صورت فعال نتیجه پرتاب را تحت تاثیر قرار می دهد یا در حین اجرای پرتاب، مزاحم پرتاب کننده می شود، و پرتاب مسدود گردد، قانون ۸:۱۰ ج نیز باید اعمال شود.

دیسکالیفه در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی (قانون ۸:۱۰ د)

در موارد دیسکالیفه بازیکن مدافع تحت قوانین ۸:۵، ۸:۶، در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی، فقط تخلفات متناسب با توضیح ذیل قانون ۸:۶ می تواند منجر به دیسکالیفه همراه با نوشتن گزارش + پرتاب ۷ متر شود. تخلفات بازیکن دفاعی متناسب با قانون ۸:۵ در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی منجر به دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش + پرتاب ۷ متر می گردد.

کسب آوانتاژ در ۳۰ ثانیه پایانی بازی (پاراگراف آخر ۸:۱۰ د)

هنگامی که یک پاس به بازیکن می رسد و او نمی تواند گلی بشمر برساند یا اینکه با یک پاس دیگر بازی را ادامه می دهد، آنگاه داوران در آخرین لحظات بازی را متوقف نموده و یک پرتاب ۷ متر اعلام می نمایند.

اگر که تخلف در خلال وقت بازی یا همزمان با علامت پایانی بوقوع بپیوندد قانون ۸:۱۰ د قابل اجرا می باشد (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴). در این مورد، داوران تصمیم خود را بر اساس مشاهده واقعیات اتخاذ خواهد نمود (قانون ۱۷:۱۱)

دیسکالیفه دروازه بان متناسب با توضیح قانون ۸:۵ (خروج از محوطه دروازه) در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی، اگر که موقعیت متناسب با پاراگراف آخر قانون ۸:۵ باشد، یا آنکه تخلف متناسب با قانون ۸:۶ اتفاق بیفتد. منجر به پرتاب ۷ متر خواهد شد.

بازبینی ویدیویی (قانون ۲:۹)

طبق قانون ۲:۹ مهلت مشخص شده برای عدم پذیرش یک گل فقط تا زمان پرتاب شروع بعدی می باشد. ولی هنگامی که در مواقع لزوم استفاده از تکنولوژی بازبینی ویدیویی، تصمیم به اعلام و یا باطل نمودن یک گل مورد نیاز است، این مهلت تا تغییر بعدی مالکیت توپ تمدید می شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

اجرای پرتاب - اوت (قانون ۱۱:۴)

پرتاب-اوت به صورت یک پاس مستقیم از خط کناری به سمت زمین بازی اجرا می شود.

اعلام پرتاب ۷ متر و دروازه خالی (قانون ۱۴:۱، توضیحات پیرامون قوانین ۶ج)

تعریف شانس مسلم گل در شرایطی که در توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج توضیح داده شده است، زمانی که فرصتی واضح و بدون مانع برای پرتاب توپ به دروازه خالی وجود دارد، مستلزم این است که بازیکن مالک توپ بوده و به وضوح تلاش نماید مستقیماً به سمت دروازه خالی شوت کند.

این تعریف از شانس مسلم گل، صرف نظر از نوع تخلف و اینکه توپ در بازی یا خارج از بازی است اعمال می گردد و هر پرتابی باید در موقعیت صحیح پرتاب کننده و هم تیمی های او انجام شود.

اجرای یک پرتاب (قانون ۱۵)

پاراگراف سوم قانون ۱۵:۷ و قانون ۱۵:۸ به علاوه مثال های ذکر شده، تخلفاتی که در خلال اجرای پرتاب امکانپذیر است را بیان میکند. به زمین زدن یا به زمین گذاشتن توپ (قبل از گرفتن مجدد آن)، همچنین نگه داشتن توپ در تماس با زمین هنگام اجرای پرتاب (به استثناء پرتاب دروازه بان)، یک تخلف است.

در این شرایط، با تخلفات انجام شده همچنین متناسب با قانون ۱۵:۷، ۱۵:۸ رفتار می گردد (تصحیح وضعیت یا جریمه)

دیسکالیفه بازیکنان / مسئولین تیم (قانون ۱۶:۸)

بازیکنان و مسئولین تیم که دیسکالیفه می شوند باید بلافاصله زمین و منطقه تعویض را ترک نمایند و پس از آن نباید هر گونه ارتباطی با تیم داشته باشند.

در مواردی که داوران پس از شروع مجدد بازی، متوجه تخلفات دیگری از بازیکنان یا مسئولین دیسکالیفه شده، گردند، باید در این خصوص گزارش بنویسند.

با این وجود، جریمه های بیشتر در بازی علیه بازیکن و مسئول تیم امکانپذیر نمی باشد، و بنا براین، رفتار آنها نمی تواند منجر به کاهش تعداد بازیکنان زمین گردد. این موضوع، در موارد ورود بازیکن دیسکالیفه شده به زمین، نیز همچنین صادق است.

رفتار تماشاگران در ایجاد خطر برای بازیکنان (قانون ۱۷:۱۲)

اگر رفتار تماشاگران موجب ایجاد خطر برای بازیکنان شود، قانون ۱۷:۱۲ نیز قابل اجرا می باشد، به عنوان مثال استفاده از نشانگر لیزری یا پرتاب انواع اشیاء، در این موارد اقدامات ذیل باید انجام شود:

- در صورت لزوم، بازی باید بلافاصله متوقف شده و ادامه پیدا نکند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

- از تماشاگران خواسته شود که از مختل کردن بازی پرهیز نمایند.
 - در صورت لزوم تماشاگران از سالن اخراج شوند و فقط زمانی بازی مجدداً شروع می شود که تماشاگران از سالن خارج شده باشند.
 - از تیم میزبان خواسته شود که از اقدامات تامینی بیشتری استفاده نماید.
 - گزارش نوشته شود.
- اگر بازی قبلاً به علت بی نظمی متوقف و موقتاً تعلیق گردیده ، قانون ۱۳:۳ (به صورت مشابه) قابل اجرا می باشد.
- اگر بازی قبلاً در شرایطی که یک شانس مسلم گل وجود داشت، به علت بی نظمی متوقف و موقتاً تعلیق گردید ، قانون ۱۴:۱ ج قابل اجرا می باشد. در کلیه موارد دیگر، یک پرتاب آزاد به سود تیمی که در هنگام قطع بازی صاحب توپ بوده و از محلی که توپ قرار داشته است، باید اعلام شود.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ضمائم:

۱- اقدامات توصیه شده به داوران و نمایندگان فنی در خصوص ممنوعیت ماسک های صورت و دیگر اشیاء غیر مجاز

(قانون ۴:۹)

۲- تجهیزات مجاز و غیر مجاز جهت پوشیدن (۴:۹)

۳- پشتیبانی آموزشی " ۴ پاس "

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ضمیمه ۱:

توصیه های مضاعف در خصوص ممنوعیت استفاده از ماسک صورت و دیگر اشیاء غیر مجاز (۴:۹)

کمیته قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی هندبال به صورت منظم درخواستهای گوناگونی در ارتباط با ماسک صورت و صدور بیانیه و یا حتی اعمال استثناء در مورد برخی از انواع آن دریافت می نماید. اگرچه دستورالعمل های مضاعفی در بخش رهنمود ها و تفاسیر آمده که مبین ممنوعیت کامل استفاده از ماسک صورت می باشد.

به طور کلی، استدلال اصلی متقاضیان و سؤال کنندگان ، یک قضاوت کاملاً انفرادی و شخصی است که عنوان می کنند ماسک صورت، معمولاً با عکس های منتشر شده نشان داده می شوند ، برای سلامت بازیکنان خطر ندارند . با این وجود کمیسیون پزشکی فدراسیون بین المللی هندبال در توصیه خود همه نوع و اندازه ماسک و چنین تجهیزاتی را ممنوع اعلام نموده است ، بنابراین تفسیر دیگری وجود ندارد، حتی اگر برخی انواع ماسک صورت سلامت افراد را به خطر نیندازند.

با این حال، به صورت مستمر بازیکنان و باشگا ها در ارتباط با استفاده از ماسک صورت درخواست می دهند و اعتقاد دارند که ماسک صورت سلامتی بازیکن را به خطر نمی اندازد، تا با این عمل مشکلات بیشتری در روند اتخاذ -تصمیم برای داوران و نمایندگان فنی و مسئولین برگزاری مسابقاتی خاص ایجاد نمایند.

با توجه به موارد ذکر شده، کمیته قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی هندبال ، توصیه های ذیل را همراه با طرح های ارائه شده جهت داوران و وقت نگهداران یا نمایندگان فنی به منظور تکمیل مقررات مندرج در قانون ۴:۹ و پاراگراف دوم قانون ۱۷:۳ و مطالب موجود در رهنمود ها و تفاسیر دستورالعمل ها منتشر می کند.

بازیکنی که با ماسک صورت قصد دارد بازی شود:

تصمیماتی که داوران اتخاذ می نمایند عمدتاً بستگی به موقعیت و اولین باری که تخلف به وقوع پیوسته است دارد. در صورتی که تخلف برای اولین بار تشخیص داده شود، اساساً باید توصیه لازم برای ممنوعیت استفاده از ماسک های صورت به بازیکن متخلف و "سرپرست مسئول تیم " A داده شود. بازیکن متخلف فقط زمانی می تواند در بازی حضور پیدا کند که مشکل را حل کرده و وضعیت خود را اصلاح نماید. اگر بازیکن برای اولین بار چنین تخلفی کرده باشد ، جریمه شخصی / پیشرونده برای او اعلام نمی گردد.

علیرغم توصیه های داوران، اگر بازیکن اصرار به استفاده از ماسک داشته باشد، اولین مورد تشخیص مبنی بر استفاده مجدد او از ماسک، به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی نسبتاً شدید محسوب گردیده و باید مطابق با قانون ۸:۸ الف، ۲-دقیقه تعلیق بگیرد (به استثنای دلیل قانون -خاص، نگاه کنید به موقعیت ذکر شده در ۱:۲ مندرج در ذیل) علاوه بر این مجدداً از بازیکن خواسته می شود که مشکل رافع نماید.

در صورتی که این تخلف برای بار دوم انجام شود، این رفتار به عنوان رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی محسوب شده و بازیکن متخلف باید بر طبق قانون ۸:۹ دیسکالیفه گردد (بدون گزارش).

به اعتقاد کمیته قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی هندبال ، موقعیت های ذیل، که در بعضی موارد میتواند واقعاً فراتر از فرضیه باشد ، ممکن است رخ دهد:

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۱:۱. اگر قبل از شروع بازی تخلف متناسب با ۴:۹، مشاهده شود (در زمان گرم کردن)، بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم" A، باید از ممنوعیت های مندرج در پاراگراف دوم قانون ۱۷:۳ آگاه و مطلع شوند. از بازیکن خواسته می شود که ماسک صورت را بردارد (قانون ۴:۹، رهنمودها و تفاسیر). به بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم" A باید یادآوری شود که در صورت تکرار تخلفات مندرج در قانون ۴:۹ برای بار دوم، رفتار بازیکن به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی متناسب با پاراگراف دوم قانون ۱۷:۵ تلقی می گردد، و مقدمه ای خواهد بود بر اعمال قانون ۸:۷، که نتیجه آن جریمه پیشرونده برای بازیکن متناسب با قانون ۸:۸ الف یا ۸:۹ خواهد بود.

۱:۲. در صورتی که در آغاز بازی، بازیکنی با ماسک صورت در زمین حاضر شود، بازی نباید شروع شود. بازیکن متخلف متناسب با پاراگراف دوم ۱۶:۱۱ بند الف، باید یک اخطار دریافت نماید. بازیکن با ماسک صورت باید زمین بازی را ترک کند.

وی فقط زمانی می تواند در بازی شرکت نماید که مشکل را رفع نماید.

۱:۳. در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی وارد زمین شود، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران، باید بلافاصله اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند.

مطابق با ۸:۸ الف (رفتار تحریک آمیز) بازیکن متخلف باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شود (۱۶:۳ و).

پس از آن بازیکن باید زمین را ترک نماید و تا رفع مشکل نباید وارد زمین بشود.

بازیکن مذکور پس از خاتمه ۲-دقیقه تعلیق و پس از رفع مشکل خود، می تواند مجدداً وارد زمین بشود.

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۱:۴- در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی برای دومین بار وارد زمین شود، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند.

بازیکنی که تخلف و سوء رفتار خود را تکرار نماید، عمل او به عنوان رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی محسوب گردیده و متناسب با قانون ۸:۹ جریمه می شود.

بازیکن مذکور باید طبق قانون ۱۶:۶ ب دیسکالیفه شود.

مقررات مندرج در ۱۶:۷ و پاراگراف های اول تا چهارم ۱۶:۸ ملاحظه گردد.

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

۲:۱. در مواردی که داوران ، این تخلف را قبل از شروع بازی (در خلال گرم کردن) نبینند و متوجه آن نشوند ، باید به بازیکن مذکور که در شروع بازی در زمین است بر طبق قانون ۴:۹ توصیه شود که مشکل خود را حل کند. تا زمانی که بازیکن متخلف در زمین است ، بازی نباید شروع شود.

به بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم " A ، باید یاد آوری شود که در صورت تکرار تخلفات مندرج در قانون ۴:۹ برای بار دوم ، رفتار بازیکن به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی متناسب با پاراگراف دوم قانون ۱۷:۵ تلقی می گردد ، و مقدمه ای خواهد بود بر اعمال قانون ۸:۷ ، که نتیجه آن جریمه پیشرونده برای بازیکن متناسب با قانون ۸:۸ الف یا ۸:۹ خواهد بود.

پس از آن پرتاب-شروع باید به صورت معمول اجرا شود (پاراگراف اول ۱۰:۱).

۲:۲. در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی وارد زمین شود در حالیکه قبلاً نه تذکری به وی داده شده بود و نه خطای او تشخیص داده شده بود ، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند. از بازیکن خواسته می شود که مطابق ۴:۹ ، مشکل خود را رفع نماید.

به بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم " A ، باید یاد آوری شود که در صورت تکرار تخلفات مندرج در قانون ۴:۹ برای بار دوم ، رفتار بازیکن به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی متناسب با پاراگراف دوم قانون ۱۷:۵ تلقی می گردد ، و مقدمه ای خواهد بود بر اعمال قانون ۸:۷ ، که نتیجه آن جریمه پیشرونده برای بازیکن متناسب با قانون ۸:۸ الف یا ۸:۹ خواهد بود.

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۲:۳. اگر بازیکن علیرغم توصیه های داده شده مبنی بر ممنوعیت استفاده از ماسک ، مجدداً با ماسک وارد زمین شود، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند.

مطابق با ۸:۸ (رفتار تحریک آمیز) بازیکن متخلف باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شود (۱۶:۳ و) .

پس از آن بازیکن باید زمین را ترک نماید و تا رفع مشکل نباید وارد زمین بشود.

بازیکن مذکور پس از خاتمه ۲-دقیقه تعلیق و پس از رفع مشکل خود ، می تواند مجدداً وارد زمین بشود.

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۲:۴. در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی وارد زمین گردد، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

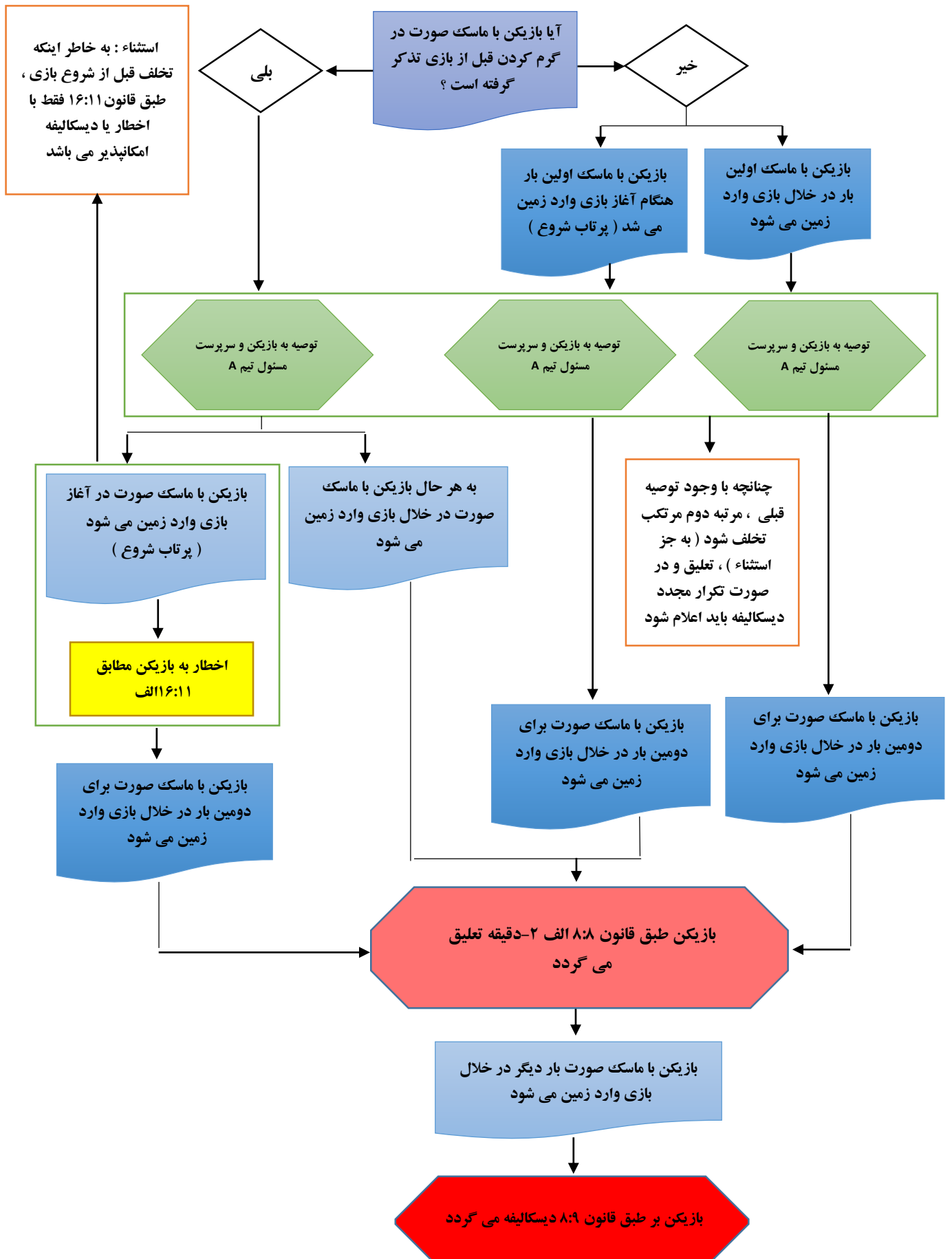
بازیکنی که تخلف و سوء رفتار خود را تکرار نمایند، عمل او به عنوان رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی محسوب گردیده و متناسب با قانون ۸:۹ جریمه می شود.

بازیکن مذکور باید طبق قانون ۱۶:۶ ب دیسکالیفه شود.

مقررات مندرج در ۱۶:۷ و پاراگراف های اول تا چهارم ۱۶:۸ ملاحظه گردد.

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

بازیکن با ماسک صورت - اقدامات توصیه شده برای داوران

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ضمیمه ۲

توصیه های تکمیلی در ممنوعیت استفاده از ماسک صورت و سایر اشیاء غیر مجاز (قانون ۴:۹)

کلاه ایمنی	مجاز نیست	هر مدل کلاه ایمنی
ماسک صورت	مجاز نیست	همچنین ماسک قسمت هایی از صورت
محافظ بینی	مجاز است	باید از جنس نرم باشد یا بانداژ
هد بند	مجاز است	مواد قابل ارتجاع ، کشسان
روسری	مجاز است	مواد قابل ارتجاع ، کشسان
بازو بند کاپیتانی	مجاز است	۵ سانتی متر پهنا و بالای بازو بسته شود ، تک رنگ باشد
محافظ آرنج	مجاز است	باریک و کوتاه و از جنس نرم باشد
محافظ مچ دست	مجاز است	باریک و کوتاه و از جنس نرم باشد
باند انگشت	مجاز نیست	
دستکش	مجاز نیست	
محافظ زانو	مجاز است	باید از جنس نرم بوده و فلزی نباشد
محافظ مفصل قوزک پا	مجاز است	قسمت های سفت پوشانده شود
تی شرت برای بازیکن زمین به جای دروازه بان	مجاز است	باید با لباس دروازه بان هم رنگ و هماهنگ باشد

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

مقررات زیر قوانین لازم برای رویدادهای سازمان دهی شده توسط فدراسیون بین المللی هندبال و کنفدراسیون های قاره ای است.

آنها همچنین به عنوان توصیه هایی برای مسابقات در تمام سطوح رقابت ها مورد استفاده قرار می گیرند.

رنگ و جنس آن با پیراهن اصلی یکی باشد	مجاز است	زیر پوش آستین باند
باید با لباس دروازه بان یکسان باشد و جلو و پشت آن شماره داشته باشد	مجاز است	تی شرت برای بازیکن زمین که به جای دروازه بان تعویض می شود
باید رنگ شورت باشد	مجاز است	شلوارک زیر شورت
	مجاز نیست	شلوارک بلند
	مجاز نیست	شلوار بلند
یک رنگ و یک اندازه		جوراب
لباس استاندارد ورزشی یا شخصی ، رنگ لباس هایشان باید با رنگ لباس بازیکنان زمین تیم مقابل متفاوت باشد .		لباس مسئولین تیم

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

ضمیمه ۳

پشتیبانی آموزشی "بازی غیر فعال"

پشتیبانی آموزشی برای تغییرات قوانین "بازی غیر فعال"

آیا این حرکت پاس محسوب می شود؟ (موقعیت ها قبل از پاس چهارم)

ردیف	عمل مهاجم ۱	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱	پاس به هم تیمی	عدم تماس با توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۲	پاس به هم تیمی	لمس توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۳	پاس به هم تیمی	لمس یا سد کردن توپ: توپ به مهاجم ۱ بر می گردد	هیچ تماسی با توپ ندارد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۴	پاس به هم تیمی	ارسال مستقیم توپ به بیرون از خط کناری یا بیرونی دروازه	هیچ تماسی با توپ ندارد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۵	پاس به هم تیمی	خطا روی مهاجم ۱ در خلال پاس	نمی تواند توپ را در کنترل خود درآورد	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۶	پاس به هم تیمی	خطا روی مهاجم ۲	نمی تواند توپ را در کنترل خود درآورد	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۷	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مهاجم مجدداً توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	علامت هشدار غیر فعال می شود
۸	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	توپ از خط کناری خارج می شود	پرتاب-اوت برای مهاجم	علامت هشدار غیر فعال می شود
۹	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	واکنشی نشان نمی دهد	گل ، پرتاب شروع	حمله خاتمه یافته است
۱۰	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را در کنترل در می آورد	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب دروازه بان	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۱	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	هم تیمی های دروازه بان توپ را تحت کنترل خود در می آورند	ادامه بازی	توپ از دست رفته / خاتمه حمله

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

پشتیبانی آموزشی برای تغییرات قوانین " بازی غیر فعال "
موقعیت هایی که بعد از انجام چهارمین پاس می افتد

ردیف	عمل مهاجم ۱ پس از پاس چهارم	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	گرفتن توپ در کنترل	پرتاب آزاد برای مدافع	بازی غیر فعال
۲	شوت به سمت دروازه	لمس توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۳	شوت به سمت دروازه	توپ را دفاع می کند	مهاجم توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۴	شوت به سمت دروازه	ارسال مستقیم توپ به بیرون از خط کناری یا بیرونی دروازه	هیچ تماسی با توپ ندارد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۵	شوت به سمت دروازه	پس از دفاع توپ از خط کناری یا بیرونی دروازه خارج می شود	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس اضافی مجاز است
۶	شوت به سمت دروازه	خطا روی مهاجم ۱ در خلال پاس	نمی تواند توپ را لمس نماید	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس اضافی مجاز است
۷	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مهاجم مجدداً توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	علامت هشدار غیر فعال می شود
۸	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	توپ از خط کناری خارج می شود	پرتاب-اوت برای مهاجم	علامت هشدار غیر فعال می شود
۹	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	واکنشی نشان نمی دهد	گل ، پرتاب شروع	حمله خاتمه یافته است
۱۰	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را در کنترل در می آورد	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب دروازه بان	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۱	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مدافع توپ را تحت کنترل خود در می آورند	ادامه بازی	توپ از دست رفته / خاتمه حمله

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

راهنمای زمین بازی و دروازه ها

الف - زمین بازی (شکل الف و ۱ ب) شامل مربع مستطیلی به ابعاد ۴۰×۲۰ می باشد که باید به وسیله ابعاد طول دو قطر کنترل شود. از پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی تا پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی مقابل باید $۴۴/۷۲$ متر باشد . طول قطر یک نیمه زمین باید از پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی تا بیرون وسط خط میانی باید $۲۸/۲۸$ متر باشد .

زمین بازی به وسیله خط های معینی که خطوط نامیده می شود، مشخص گردد، پهنای خط دروازه (بین دو پایه دروازه) همانند پایه دروازه ۸ سانتی متر بوده و پهنای مابقی خطوط ۵ سانتی متر می باشد. می توان بجای خطوطی که محوطه مجاور زمین بازی را جدا و مشخص می کنند، به وسیله تغییر در رنگ آن محوطه ابعاد زمین را مشخص نمود.

ب- محوطه دروازه در مقابل دروازه ها قرار دارند و شامل مربع مستطیلی به ابعاد ۳×۶ متر و دو یک چهارم دایره متصل به آن هر یک به شعاع ۶ متر است. این محوطه به وسیله رسم یک خط به طول ۳ متر و موازی با خط دروازه و به فاصله ۶ متر از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط محوطه دروازه ایجاد می شود. این خط در هر دو سمت به وسیله دو یک چهارم دایره به مرکزیت لبه عقب داخلی پایه های دروازه به شعاع ۶ متر ادامه پیدا می کند . خطوط و قوس ها که محوطه دروازه را محدود و مشخص می کند ، خط محوطه دروازه نامیده می شود . فاصله بیرونی بین نقاطی که دو قوس را به خط بیرونی دروازه متصل می شوند ، ۱۵ متر است (شکل ۵)

ج- خط منقطع پرتاب آزاد (خط ۹ متر) موازی و هم مرکز و با خط محوطه دروازه و با ۳ متر فاصله بیشتر از آن نسبت به خط دروازه رسم می شود. طول خطوط منقطع و همچنین فاصله بین آنها ۱۵ سانتی متر بوده و قطعات باید با زاویه قائمه و شعاع مربوطه برش داده شوند. اندازه گیری قطعات خمیده و انحنا دار با وتر بیرونی قابل سنجش می باشد (شکل ۵)

د - خط ۷-متر به طول یک متر مستقیماً مقابل دروازه ، موازی با خط دروازه و به فاصله ۷ متر از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۷ متر رسم می گردد (شکل ۵)

ه- خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) مستقیماً مقابل دروازه و به طول ۱۵ سانتی متر می باشد. این خط موازی و به فاصله ۴ متر از خط دروازه قرار دارد . این فاصله از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۴ متر می باشد . این به مفهوم این است که پهنای دو خط در این اندازه گیری لحاظ شده است .

و- در اطراف زمین حریم ایمنی باید وجود داشته باشد که حداقل در طول خطوط کناری ۱ متر و پشت خط بیرونی دروازه ۲ متر باشد .

ز- دروازه (شکل ۲) در مرکز هر خط بیرونی دروازه قرار دارد. دروازه ها باید به خوبی در زمین یا دیوار پشت آن نصب و محکم شود . ابعاد داخلی دروازه ۳ متر در طول و ۲ متر در ارتفاع می باشد. چهارچوب دروازه باید مربع مستطیل باشد ،

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

این بدین مفهوم است که قطر داخلی آن باید $360/5$ سانتی متر باشد (حداکثر 361 و حداقل 360 سانتی متر، در یک دروازه و دروازه مشابه آن حداکثر تفاوت نباید بیش از $0/5$ سانتی متر باشد). لبه عقبی پایه های دروازه باید روی لبه عقبی خط دروازه قرار گیرند ، این به مفهوم آن است که لبه جلویی پایه های دروازه 3 سانتی متر جلوتر از خط بیرونی دروازه قرار می گیرند.

پایه های دروازه و قطعه افقی متصل به آنها باید از مواد یکسان ساخته شده باشند (به عنوان نمونه چوب، فلز سبک یا مواد مصنوعی) و دارای برش مقطعی به اندازه 8 سانتی متر با زاویه ای گرد که شعاع این زاویه باید 1 ± 4 میلی متر باشد. پایه های دروازه و قطعه افقی آن از سه طرفی که که از داخل زمین قابل مشاهده می باشد ، باید به صورت نواری و در دو رنگ کاملاً متفاوت از یکدیگر که از رنگ زمینه پشت آن نیز متمایز باشد، رنگ آمیزی شود. هر دو دروازه در یک زمین بازی باید به صورت مشابه رنگ آمیزی شوند.

رنگ نوار دروازه ها در محل اتصال پایه ها و قطعه افقی باید در هر طرف 28 سانتی متر و دارای یک رنگ مشابه باشند. دیگر نوار های رنگ شده باید 20 سانتی متر طول داشته باشند. دروازه ها باید به یک تور که به آن تور دروازه می گویند مجهز باشند . این تور باید به نحوی تعبیه شود که توپ پرتاب شده به داخل دروازه نتواند بلافاصله برگشت داده شود یا از آن عبور نموده و از دروازه خارج شود. اگر ضرورت داشته باشد می توان از یک تور اضافی در داخل دروازه پشت خط دروازه استفاده نمود. فاصله بین خط دروازه و تور اضافی باید حدود 70 سانتی متر باشد ولی کمتر از 60 سانتی متر نمی تواند باشد.

ح- عمق تور دروازه باید در بالا حدود $0/9$ متر و در پائین حدود $1/1$ متر پشت خط دروازه باشد . هر دو اندازه فوق می تواند به اندازه $0/1$ متر اختلاف داشته باشد . اندازه شبکه های تور نباید از 10×10 سانتی متر بیشتر باشد . تور باید حداقل در فواصل 20 سانتی متری به پایه ها و قطعه افقی متصل شود . اجازه داده می شود که تور دروازه و تور اضافی به یکدیگر وصل شوند به نحوی که توپ نتواند بین دو تور برود.

ط- پشت دروازه و در مرکز خط بیرونی دروازه و به فاصله تقریباً $1/5$ متر از آن خط ، بهتر است از یک تور به صورت عمودی به طول $9-14$ متر و به ارتفاع 5 متر استفاده نمود.

ی- در مرکز منطقه تعویض در کنار یکی از خطوط طولی ، میز وقت نگهدار قرار می گیرد . طول میز حدود 4 متر و باید آن را در ارتفاع $30-40$ سانتی متر از سطح زمین قرار داد.

ک- کلیه اندازه ها بدون ذکر مشخصات اختلاف ها باید با معیار ایزو باشد (سازمان استاندارد بین المللی ایزو 27681-1989)

گ- دروازه های هندبال باید توسط کمیته استاندارد سازی اروپا استاندارد شده باشد.

قوانین و مقررات بین المللی هندبال

شکل ۵: محوطه دروازه و اندازه های آن

